Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

THEOSOPHY AND THE NEW PSYCHOLOGY

ANNIE BESANT

Global Grey ebooks

TEOSOFİ VE YENİ PSİKOLOJİ

İLE

ANNIE BESAN

1904

Teozofi ve Yeni Psikoloji Annie Besant.

Bu basım Global Gray tarafından oluşturulmuş ve yayınlanmıştır.

©GlobalGrey 2018

globalgreyebooks.com

İÇİNDEKİLER

Önsöz
Daha Büyük Bilinç Bilinç Mekanizması Alt
Bilinç ve Süper Bilinç Durugörü ve Basiret

Telepati
Açılma Yöntemleri

FSÖZ

Bu dersler, onları dinleyen birçok kişinin isteği üzerine, verildikleri anda yayınlanmaktadır. Bunlar yalnızca geniş bir konunun popüler bir şekilde ele alınmasıdır, ancak daha teknik açıklamalardan hoşlanmayan bazı kişiler için yararlı olabilirler. Dinleyicileri Psikoloji çalışmalarında teosofi öğretilerini bir rehber olarak - ya da en azından işe yarayan hipotezler olarak - kullanmaya teşvik etmeyi amaçlıyorlardı, çünkü her teosofi öğrencisi Teozofi'nin, Teosofi'nin, Teosofi'nin sunduğu gerçeklerin kaosunu bir tür düzene sokmada ne kadar yararlı olduğunu bilir. modern psikologlar. Modern Psikolojide teosofi, onu kullanmak isteyen herkesin anlayacağı gibi, gerçekten karanlık bir yerde bir lamba gibidir.

ANNIE BESAN

Londra, 1904.

TOLARGERCBİLİNÇLİLİK

Psikoloji son kırk yılda çok yol kat etti: Yaklaşık kırk yıl önce bilim dünyasının hemen her tarafında, psikolojik araştırmaları güvenli bir şekilde takip edebilmek için psikolojinizi fizyolojiye dayandırmanız gerektiği kabul edildi. Şimdi bunda gözden kaçırmak istemediğim bir gerçek var; araçlarının doğası hakkında bazı şeyleri bilmeden bilinçle tam ve doğru bir şekilde ilgilenemeyeceğiniz anlamına gelir. Ancak bu ünlü cümlenin söylendiği anlam yanlıştı; eğer bu, psikolojinin fizyolojiden, zihnin maddeden, bilincin maddenin mekanik düzenlemesinin sonucu olduğu anlamına geliyorsa ve dolayısıyla işleyişin izini sürmek yanlıştı. Zihni anlamak için beyni ve sinir sistemini tam olarak anlayarak başlamalıyız. O günden bu yana çok yol kat ettik ve Yeni Psikoloji adını verdiğim şey, zihnini tüm yeni gerçeklere ve gerçeklere açık tutan psikolojidir; alışılmış bir yolda yürümekle yetinmeyen; yalnızca gerekçeleriyle gösterilmeleri koşuluyla, gerçekleri en anormal olarak kabul etmeye istekli olan; başka yerlerde olduğu gibi psikolojide de en anormal görünen gerçeğin, çoğu zaman zaten edinilmiş bilgi karşısında uçup giden şeyin, değerli olma olasılığı en yüksek olan, bir şey olarak hareket etme olasılığı en yüksek olan şey olduğunu anlamak. şimdiye kadar keşfedilmemiş yol boyunca bir tabela. Bu, elbette çoğu bilimsel araştırmada kabul edilmektedir, ancak anormal etkilerin muhtemelen en önemli olduğu zihin biliminde insanlar bir şekilde bundan çekinmiş gibi görünüyor. Ama Yeni Psikoloji gözleri açık yürüyor; yöntemleri yeni olduğu için, olguları da bilinmediği için reddetmez. Kabul edelim ki, birazdan değineceğim vakalardan birinde görüleceği gibi, Yeni Psikoloji çizgisinde bazen bu eğilimin kendisini oldukça belirgin bir şekilde gösterdiği gerçekleri yeniden adlandırma eğiliminde. eski ve iyi bilinen bir gerçek, bilim camiasına yeni bir vaftiz adı altında kabul edildi. Ancak şimdilik Teozofi ile Yeni Psikolojiyi birleştirmemin nedenini açıklamama izin verin. Doğanın çok geniş ve çok eski bir incelemesine dayanan bir yaşam ve bilinç teorisine sahip olan teosofi, Yeni Psikoloji'ye ne yazık ki ihtiyaç duyduğu bir teori sunabilmektedir. “Bir teori” diyorum çünkü

şimdilik bilim dünyası açısından yalnızca bir teori, bir hipotez olarak kabul edilebilir. Eğer o dünyaya, doğru kabul edilen gerçeklerin hepsinin yerini bulduğu bir teori sunulsa; eğer teori başka türlü açıklanamayan gerçeklere rasyonel bir açıklama sunuyorsa; aksi takdirde çözümsüz kalacak sorunlara akılcı bir çözüm sunuyorsa; o zaman kesinlikle gerçeklerle ilgili olduğu kabul edilebilir ve daha iyi bir açıklama ve çözüm gelene kadar bir süreliğine böyle devam edilebilir.

Şimdi Yeni Psikoloji, olgularının düzenlenebileceği bir teoriye fena halde ihtiyaç duyuyor. Çünkü hipotez aşamasının tüm bilimsel araştırmalarda kabul edilen bir aşama olduğunu unutmamalısınız. Pek çok gerçek toplandıktan ve bir dereceye kadar koordine edildikten sonra, koordine edilen gerçeklerden bir genelleme ortaya çıkar ve bilim öğretmenlerimiz, genellemeyi öneren gerçeklere dayalı bir hipotez ortaya koyarlar. Daha sonra bu hipotezi daha sonraki deneyler için temel haline getiriyorlar ve deneyin kesin olarak belirlenmiş bir çizgide başladığında daha verimli olma ihtimalinin daha yüksek olduğunu buluyorlar. Yeni deneyler hipotezi güçlendirip doğrulamazsa bir kenara atılır; ancak onlar tarafından doğrulanırsa, hipotez yavaş yavaş kesin ve kabul edilen bilim öğretileri alanına girer. Ben yalnızca Yeni Psikoloji tarafından biriktirilen gerçeklere ilişkin olarak Teozofi'nin ortaya koyduğu makul bir hipotezin konumunu iddia ediyorum, ancak bunu kendim bir hipotez olarak kabul ettiğimi kastetmiyorum. Öyleymiş gibi davranmak seni aldatmak olur. Ben bunu hipotez olarak değil, bilgi olarak kabul ediyorum; ama bunu size yeniden inceleyip kabul etmeniz veya reddetmeniz için bir hipotez olarak sunuyorum.

Artık insanda daha büyük bir bilincin olduğu, o kadar çok kişi tarafından öne sürülen, o kadar geniş ve çeşitli delillerle desteklenen bir gerçektir ki, insan neredeyse bu gerçeğin tartışmasız olduğunu söyleme eğiliminde olur. Bazıları bunun çok ileri gittiğini düşünecek, ancak deneyleri inceleyen, ifadeleri dikkatlice tartan, bunu söylemeye hazır olmayan, belki açıklayamasalar ve iddia etmekte tereddüt edenler arasında pek çok kişi bulacağınızdan şüpheliyim. sıradan beyin bilincinden daha geniş bir bilince dair kanıtların çok daha fazla dokunduğunu kabul etmekten başka bir şey yapamazlar. Sir Oliver Lodge inancını çok açık bir şekilde ortaya koydu. Bilincimizin, beyin aracılığıyla tezahür eden bilinçten çok daha büyük olduğunun kesin olarak kanıtlanmış olduğunu düşünüyor; Normalde bilinç olarak bildiğimiz şeyin dışında ve ötesinde, hiçbir kimsenin ulaşamayacağı büyük bir alan vardır.

bilincin adı dışında bir isim rasyonel olarak verilebilir - kendimizin bir parçası, belki de kendimizin en önemli parçası, o kadar açık ve kesin ifadeler, o kadar buyurgan ve zorlayıcı emirler ki, bilincin o bilinmeyen alanından fırıl fırıl dönerek geliyor; akıl ve kalıp, insan aklının mantığına bile aykırı davranır. O kadar geniş bir bilinç alanının olduğunu kesinlikle ileri sürüyor ki; onun varlığından kesinlikle emindir. Ya da merhum Bay Myers'ın kitabında yer alan ifadeleri ele alırsak,*İnsan Kişiliği*, orada hafife almanın imkansız olduğu bir dizi gerçek ve kanıtla karşı karşıyasınız. Bu olağanüstü çalışmaya baktığımızda iki şey özellikle dikkatimizi çekiyor. Birincisi, Bay Myers'ın bu bilince verdiği isim tuhaf ve uygun değil. İnsan bazen onun, beyin bilincinden kesinlikle daha yüksek bir bilince olan inancını ortaya koyan daha net bir isim kullanmış olmasını diliyor. Ancak Bay Myers'ın kitabını okurken böyle bir açıklama yapmaktan kaçınmasının herhangi bir zihinsel korkaklıktan kaynaklandığına inanamıyorum. Çünkü takıntının doğruluğunu, bedenin yabancı ve çoğunlukla düşman bir zeka tarafından ele geçirilme ihtimalini ileri sürdüğünü ve bunun bizi vahşilerin inancına sevk ettiğini eklediğinde, çok cesur bir ifade olduğunu hatırladım. Bana öyle geliyor ki, onun insandaki Ruh'un iddiasından her türlü zihinsel korkudan kaçındığı fikrini tamamen mahkeme dışı bırakıyor. Daha kesin konuşmamasının bir nedeni vardı. Şahsen bana öyle geliyor ki zihinsel karışıklıktan kaynaklanıyor; yani sıralayamadığı, anlayamadığı, açıklayamadığı bir sürü gerçek vardı. Bunları rüyalar, dehalar, fantazmalar vb. olarak işaretleyebilirdi, ancak bunların insan bilincine ilişkin tutarlı ve sıralı bir bakış açısına düşmesini sağlayacak hiçbir teorisi yoktu. Kitabı okurken defalarca kendimi şunu söylerken buldum: “Ah! Bay Myers bir zamanlar eline geçen fırsatı değerlendirip bir Teosofist olsaydı.” Şöyle diyeceksiniz: "Evet, çünkü siz kendiniz bir Teosofistsiniz." Belki öyledir. Her şeye rağmen; İnsan bu kitabı Teosofi'nin ışığında okuduğunda, cevaplayamadığı her soruyu cevaplayabildiğini ve kendisini tamamen şaşkına çeviren gerçeklerin açıklamasını gösterebildiğini görüyorum. Bu karışıklık, teosofik teorinin geçici de olsa bir hipotez olarak kabul edilmesiyle düzelir; ve eğer gerçeklerini buna dayalı olarak düzenlemiş olsaydı, deli ile dahiyi, yani deliyi birbirine karıştırmazdı.

kereste odası ve insanın ilham kaynağı. Gelecek derslerde ele almayı umduğum noktalardan biri de bu.

Bahsetmem gereken bir diğer nokta da, Bay Myers'ın, davasının en güçlü kısmını, dünya dinlerinin incelenmesinden ve her inançtan mistiklerin tanıklığından gelen kısmını dışarıda bırakmasıdır. Neden? Sanırım bunu kasıtlı olarak yaptı, çünkü sıradan bilimle zamanın dinlerini çatışmaya sokmak istemiyordu, çünkü mistik ve vizyonerin tehlikeli bölgelerine girerse bilimin daha az dikkatle dinleyeceğinden korkuyordu. Ancak bu gerçeklerden kaçınarak insan bilincine ilişkin çalışmayı eksik bıraktı. Mistiğin kendi deneyimlerine tanıklığı, dindar insanın kendi bilincinin gerçeklerine tanıklığı, Sufi'nin, Yogi'nin, Hıristiyan Aziz'in vizyonları, aklınıza gelebilecek her şey kadar bilincin gerçekleridir. hipnoz kayıtlarından, kayıtlı histeri olgularında bulabileceğiniz her şeyi toplayın; ve bana öyle geliyor ki Myers, bunları dışarıda bırakarak, bu kadar ciddiyetle oluşturmayı arzuladığı daha geniş bilincin en etkili kanıtlarından kaçındı. Çünkü aslında, James'in de gerçekten kabul ettiği gibi, insan bilincinin en yüksek noktaları, bilincin bu olgularında görülmelidir. Ve Myers,

psikolojisi, bunları dışlamasına rağmen, din teorisinin gerekçelerini topladığını ve bundan sonra din inançlarının üzerine inşa edileceği bir bilimin temellerini inşa etmeye başladığını delil olarak sunmuştur.

Kitabından Büyük Benliğin kanıtlarına geçin. İlk önce önsezi ve sezgi dediğimiz şeyleri ele alacağım çünkü bunlar çok yaygın. Bunlar, yaklaşmakta olan ve bilinmeyen bir felaketin habercisi olan ağır kasvet duygusundan, ya da haberleri bize sıradan bilimin daha yavaş yöntemleriyle ulaşmayan, dünya çapında bize yaklaşan bir üzüntüye kadar uzanır. Artık yaşayanların ve ölülerin fantazmaları olarak adlandırılan şeyin net görüntüsüne dair izlenimler. Peki, bu önseziler ve sezgiler, beynin normalde tepki verdiğinden daha geniş bir bilince dair bize yapılan bu öneriler, nereden geliyor? bize nasıl ulaşıyorlar? bizi nasıl etkiliyorlar? Onların duyumlarını sağlayan organ organizmamızın hangi kısmıdır? Bu sorular doğal olarak ortaya çıkıyor ve sanırım bilinç mekanizmasını incelediğimizde bunlara bazı cevaplar verebileceğiz. Bu

sadece ile*hakikat*Şu anda beni ilgilendiren bunların gerçekleşmesi ve aranızdan kaç tanesinin bunların gerçekleştiğine dair kendi kişisel tanıklığını sunabileceği. Kaçınız dostlarınız ve tanıdıklarınız arasında bu tür önsezileri belirsiz veya açık bir şekilde almış olan bazılarını bulabilirsiniz. Eğitimli ve kültürlü insanlar tarafından giderek daha az alay konusu sayıldıkça, onlara dair giderek artan sayıda tanıklık ortaya çıkıyor. O halde, tanıklarımızın ilk sıralarında bu önsezilere, uzaklara ait bu sezgilere sahibiz. Sonra kabaca “trans” adı altında yer alan delil yığınına geliyoruz; yani yapay olarak uyarılan ve genellikle çok derin bir uyku. Bunlar çoğunuza o kadar tanıdık geliyor ki, duyular, zeka ve duygular aracılığıyla konuşan bilinçten daha geniş bir bilinç oluşturmak açısından bunların aşkın önemini hatırlatmam yeterli. Duyuların coşması, hipnotik transın en belirgin özelliklerinden biridir ve bu da beni bahsettiğim özel bir duruma götürüyor çünkü yakın zamanda gerçekleşmiş olduğundan muhtemelen hipnotik araştırmalarla ilgili kitaplarda kaydedilenlerden daha az tanıdıktır. Uzun zamandır insanlar "basiret"ten söz ediyor ve herkes bunun bilim adamının kulağına söylenebilecek tehlikeli bir kelime olduğunu biliyor. Bir anda her türlü sahtekarlığı çağrıştırıyor. Ancak eğer röntgen önerisini de içeren bir kelimeyi devreye sokabilirseniz, biraz daha ileri gidebilirsiniz. Ama şimdi, onu vaftiz etme hakkına sahip bir bilim adamının dudaklarından yeni bir başlık çıktı. Sinirli hastalarından bazılarının fiziksel anlamda "kendi kendine iç gözlem" (gerçek anlamda kişinin kendi bedenine bakma) yeteneğine sahip olduğunu buldu. Ve bu insanlardan bazıları kendi bedenlerine çok net bir şekilde bakabildiler ve günümüzde çok popüler olan dikkate değer bir bozukluk vakasında, hasta sadece hastalığı tanımlamakla kalmadı, aynı zamanda tam olarak nasıl sebep olduğunu da belirtti. ve kemiğin olmaması gereken geçide giren bir parça kemiği anlattı. Daha sonra kemik en saygın bilimsel penslerle çıkarıldı ve hiç kimse kanıtın önemliliğinden şüphe edemezdi. Ancak bunun durugörü olduğunu söylemek doğru olmaz, bu yüzden buna artık “içsel otoskopi” deniyor. On dokuzuncu yüzyılın ilk otuz yılında bu gerçeklerin tekrar tekrar gözlenmesi, hatta bazı doktorların bu gerçekleri öne sürdükleri için tıp mesleğinden ihraç edilmeleri hiç de önemli değil. Aldatılmış ya da aldatıcı olarak damgalandılar, ancak artık bu olay "otoskopi" kalkanı altında güvenle gözlemlenebiliyor. Şimdi, yukarıda anlatılanlar duyuların yüceltilmesiyle ilgili bir durumdur. “Yücelenmek” kelimesini bilinçli olarak kullanıyorum. Bu şu anlama gelir:

duyular daha büyük bir algılama keskinliğine uyarılır. Zekanın yüceltilmesi, duyguların yüceltilmesi, bunlar aynı çizgideki diğer adımlardır ve Daha Büyük Bilincin tanıklıklarıdır.

Zekanın yüceltilmesi hipnotik transta meydana gelen en yaygın şeylerden biridir ve geçen gün Parisli ünlü hipnozcu Albay de Rochas ile konuşurken bana deneklerinden bazılarının hafızasını geri getirmeyi başardığını söyledi. kelimenin tam anlamıyla bebeklik dönemine; hatıranın çocuğun doğumuna kadar geriye itildiği. Bazı gerçeklerin arayışındaydı; Önceki yaşamların anısını arıyor ve şimdiki zaman boyunca, doğum kapısından, ara yaşamdan, diğer taraftaki ölüm kapısından geçerek, bu dünyadaki varoluşun daha önceki bir durumuna geri dönüyor. . Bellek gücünde daha önce gözlemlenenden daha büyük bir artış olduğunu buldu, ancak bu o kadar kesin bir şekilde kanıtlandı ki, eskisinden daha geriye itildiğini belirtmek dışında bunun üzerinde durmaya pek gerek yok. Hafıza, duyular veya beyin yoluyla bize ulaşan hiçbir şeyi kaybetmez.

Daha ileri bir noktaya taşınan zekanın yüceltilmesi deha olacaktır. Coşkuyu daha da bastırın, dışarıdan uyarılmak yerine kendi kendini uyarmasını sağlayın; bilincin yükselmesi yerine, bilinç kaybı olmadan basit bir bilinç yükselmesi yapın*ile*Trans bilinci kaybı ve daha büyük bir bilincin varlığının en çarpıcı kanıtlarından biri olan dehanın başlangıcına sahip olursunuz.

Sonra bazen yerini bazen ani kahramanca cesaret eylemlerine, olağanüstü fedakarlık eylemlerine bırakan, insanı nereden geldiğini bilmediği bir şekilde harekete geçiren duyguların coşkusu gelir; normal durumunda sıradan bir adam olmasına rağmen yalnızca bir kahramanın cesaretiyle hareket eder. Bugün bu şeyleri dünyanın her yerine dağılmış halde bulabilirsiniz. Bilincinizi izlerseniz, kendi benliğinizde, normal düşünebileceğinizden çok daha iyi düşündüğünüz, zekanızın normal duruma göre daha hızlı, daha uyanık, daha keskin olduğu zamanların olduğunu görebilirsiniz; ve dehanın doruklarına ulaşamasanız da, normal bilincinizin yalnızca bu yükselişinde bile, normalde beyinde iş başında olandan daha büyük bir şeyin kendinizde kanıtı vardır. Bahsettiğim duyguların coşkusu da öyle. İçinde

alt aşamaları yeterince yaygındır. Daha yüksek aşamalarında mistik ve azizin coşkusuna ulaşır. Öyle ki, tıpkı zekanın en yüksek coşkusunun dahi insanda bulunması gibi, duyguların en yüksek coşkusu da her inancın mistiğinde, normalde içinde bulunduğu aşamanın ötesinde vecd denilen şeye geçtiğinde bulunur. orada ikamet eder ve ona duyuların kapılarından gelen deneyimlerden daha gerçek deneyimlere sahiptir, onun üzerinde daha zorlayıcı bir güç uygular, hayatını hiçbir itiraza gerek duymadan şekillendirir ve şekillendirir.

Şimdi, bunlarla aynı nitelikte olmasına rağmen, evrimin çok daha düşük bir seviyesinde, bazı dindar insanlar arasında "dönüşüm" olarak adlandırılan, bilincin çok ilginç ve önemli bir değişimi olarak adlandırılan o garip ve çok alay konusu bilinç olgusunu buluyorsunuz. Elbette çoğu zaman abartı da buna eşlik ediyor; Kabul edelim ki, bu bazen yalnızca geçici bir aşamadır ve adam önceki kötü yaşamının sıradan çamuruna dönüşmenin coşkusundan geri çekilir; yine de sonraki düşüş geçici yükselme gerçeğini değiştirmez. Ve bununla birlikte, din değiştirme kayıtlarını okurken çamura düşenlerin yalnızca bir azınlık olduğunu ve çoğunluğun bu muhteşem deneyimle tüm hayatları değiştiğini söylediğinizde, o zaman -tabii ki siz En bağnaz önyargıyla, dar görüşlü bilim adamının önyargısıyla umutsuzca önyargılı olanlar - orada daha büyük bir bilincin tanıklığını da göreceksiniz.

Ve bu dönüşüm bazen garip bir şekilde gerçekleşir. Hindistan'dayken bir İngiliz misyonerden bir mektup aldım. Özgür düşünceli olduğum günlerde tanıştığım bir adamdı. Manchester'daki Laik Toplumda tanıştığım kişilerden biriydi. Ben Laik hareketteyken o, bu Cemiyetin çalışmalarında yer almıştı ve bu nedenle bana yazdı ve yaşadığı tuhaf bir deneyimin kaydını bana verdi. Amerika'da seyahat ederken, manzarası ve muhteşem doğa olayları açısından harika bir eyalet olan Colorado'dan geçme fırsatı buldu. Orada kısa bir süre kalmak, her tarafta doğa harikalarını görmek, güzellik duygusu çok yüksek derecede uyarılmış, çevresinde muhteşem bir şekilde sergilenen doğanın gücüne karşı hayret duygusu da bir an önce, bir an önce uyanmıştı. , tüm bilincinde bir açılma oldu, ani bir hücum ya da aydınlanma, onun dediği gibi, Tanrı'nın ani bir açığa çıkışıydı. Ve kim Yüce Yaşam'ın olduğunu söylemeye cesaret edebilir?

Evrenin her atomunda kendi düşüncesi olan, nefes alan, Kendisine akraba olan Ruh'a Kendisini açığa vurmayan ve dış doğanın harikaları aracılığıyla dinin sıradan dürtülerine kapalı bir akla ve kalbe dokunan? En azından bu muhteşem deneyimin dışında kalan şey, onu dindar bir adama dönüştürmesiydi. Kendisinin deneyimlediği gerçeğini inkar edemezdi. Sıradan bilincin tüm engellerinin yıkılmasını, daha yüksek ve daha zorlayıcı bir yaşamın içeri akışını inkar edemezdi. Ve önceki düşünce ve eğitiminin çizgisinden doğal olarak, ete bürünmüş Ruh'un ebedi Ruhu'nun aydınlanmasının onu Hıristiyan inancının kaba bir biçiminin biraz dar bir yoluna götürdüğü doğru olsa da, önemli olan şey Peki, Ebedi olan Ebedi olanla konuşsaydı ve doğası gereği dışarıdaki Tanrı, insanın içindeki Tanrı'ya kendini gösterseydi?

Bu yüzden size çok ilginç bir çalışma olarak bu dönüşüm gerçeklerini öneriyorum. Ve Profesör James'in bu konuyla ilgili çalışmasında onlara yüklediği vurguyu görmek beni sevindiriyor.*Dini Deneyim Çeşitleri*; çünkü bu onlara insan bilincindeki gerçekler olarak Yeni Psikoloji'deki doğru yerlerini verir. Ve en azından şunu unutmamak gerekir ki, dünya tarihinin kayıtları, Lord Rosebery'nin şu sözünü haklı çıkararak, "dönüşüm" dedikleri şeye kadar tüm bunların izini sürenlerin eylemlerinden en harikulade sonuçları göstermektedir; aynı zamanda dünya adamı ve zeka sahibi olan mistiğin, insan hayatında bulunabilecek en güçlü kişi olduğudur. Kesinlikle doğru. Çünkü yüksek bilincin yetenekli bir beyin, güçlü bir kalp, sağlam bir sinir sistemi üzerinde oynamasına izin verin; böylece yeryüzünde hiçbir şeyin fethedemeyeceği bir birliğe, yeryüzünde hiçbir şeyin sarsamayacağı bir güce sahip olursunuz.

Ve sonra, bu sürekli birleşen çalışma çizgilerini takip ederek, çok dikkatli düşünmeye değer olan tuhaf rüyalar diyarına doğru ilerleyebilirsiniz. Çünkü rüyalar analiz edilmeyi, tasnif edilmeyi, insan bilincinin kaynaklandığı çeşitli bölümlerine atfedilmeyi hak eder; böylece bazı fiziksel beyin rahatsızlıkları nedeniyle sadece çöp yığınına da yer bulunabilir. yeni bir bilinç dünyası açan ya da uyanık bilincin bilgisindeki boşlukları dolduran, zekanın çalışmalarını daha emin bir adımla ve daha keskin bir içgörüyle sürdürmesini sağlayan rüya için. Böylece tüm bu farklı çizgilerden insandaki daha büyük bir bilincin kanıtı ortaya çıkıyor.

Peki nedir bu bilinç? Kasıtlı olarak burada buna basitçe "daha geniş bilinç" adını verdim, çünkü başlangıçta dinleyiciler veya konuşmacılar olarak hiçbirimizi bir teoriye bağlamayacağım. Gerçeklerin incelenebileceği bu farklı çizgiler, bizi, insan beyninde çalışanlardan daha fazlasının var olduğunu kabul etmeye zorluyor. "Daha fazlası" nedir? Öne sürülen iki temel görüş vardır. Sanırım bunlardan birine, eğer onu bilimsel olarak etiketlemek gerekirse; diğeri dindar. Bu iki kelimeyi sanki hala çatışıyormuş gibi birbirine karşı koymak istemiyorum, çünkü batı dünyasında dinler tarihi geçmişte din ile bilim arasında bir çatışma olsa da, günümüzün en modern bilimi yine çatışıyor. Dinin hizmetçisi ve yardımcısı olmak ve ikisi arasındaki işbirliğinin, tüm insan bilincinin gözlemden gelen ışık ve Ruh'tan gelen ışıkla aydınlatılıncaya kadar devam edeceğine inanıyorum. İlk görüş, insanın gelişen bilincinin, yalnızca insanlığın değil, aynı zamanda evrimde insanlığın altında yer alan krallıkların büyümesi boyunca kademeli olarak evrimleştiğini kabul eden görüştür; bazılarına göre bilincin tezahüründe bir artışa, bilincin büyümesine yol açan organizmanın mükemmelliğinin artması; Büyüyen bir bilimsel ekole göre, bilincin ifade edildiği mekanizmada bir iyileşmeye yol açan bilincin uygulanması.

Bu görüşe göre sorduğunuz zaman: “Daha büyük bilinç nedir?” bunu nasıl açıklayacağınızı biraz şaşıracaksınız. Şimdilik bilinçaltı diyebileceğimiz şey, ileride göreceğimiz gibi, bu ilk görüşe göre yeterince anlaşılırdır. Çünkü uzun evrim çizgisi boyunca bilincin belirli bir amaç için çalıştığı, daha sonra bu amaca tüm dikkatini ona vermeden ulaşılabileceğini bulduğu sayısız durumun olacağını kolaylıkla anlayabiliriz; Bunu, eylem alışkanlığı organizmanın içine giderek daha fazla işlendiğinden, dikkatin kademeli olarak geri çekilmesi izledi; ta ki en sonunda bilinç, bir zamanlar yapmak zorunda kaldığı tüm bu tür eylemleri organizmanın otomatizmine bırakabilene kadar. denetlemek ve yönlendirmek. Bu evrimin arkasında, her türden dürtünün kalıntılarının, hayvanın, vahşinin, kısmen uygar insanın dürtülerinin kalıntılarının olması gerektiğini görmek kolaydır; bunların hepsi az çok maddiyatın kendisine etki etmiştir. İçinde yaşadığımız bedenlerin fiziksel olarak

kalıtım. Böylece arkamızda yatan, bilinç ufkunun altına, bilinçaltına inen evrimden gelen çok sayıda uyarıya sahip olabilirsiniz. Ancak bu doğrultuda dehayı açıklamak zordur. Her ne kadar dehanın bağlantılı olduğu oldukça karmaşık bir organizmada, daha basit bir organizmaya göre daha fazla değişkenlik bulacağınız iddia edilse de; Her ne kadar bunların hepsini doğada bulduğumuz için ara sıra ileriye dönük farklılıklar olacağını iddia edebilirsiniz; Her ne kadar bu sözde tesadüfi varyasyonları kabul etseniz de ("tesadüfi"nin bizim açımızdan bilgisizlik anlamına geldiğini ve kanun yokluğu anlamına gelmediğini unutmayın), yine de deha, bu şekilde açıklanamayacak kadar normal evrimin çok ilerisindedir. Bu, ele alınıp vurgulanabilecek hafif bir ileri evrim durumu değildir; zeki bir adamın yeteneği ile ilham almış birinin dehası arasındaki devasa uçurumun üzerinden atlamak. Sanki doğa, tüm bağlantı halkalarının üzerinden atlayarak birdenbire bir taştan bir bitkiyi, birden bire bir bitkiden bir hayvanı, birden bire bir hayvandan bir insanı doğurmuştur. Doğa bu sıçramaları yapmaz ve neden bunları başka herhangi bir yerde olduğundan daha fazla dahice yapsın ki? Tesadüfi değişim, dehanın aşkınlığını açıklamak için yeterli değildir. Ve bununla ilgili başka bir zorluk daha var

- dehanın, sahibini dünyanın sıradan yaşamına uygun hale getirmeme eğilimindeki zorluk; en güçlü olanın hayatta kalma mücadelesinde (buna evrimin çizgisi olarak inananlar için) dehanın bariz bir dezavantaj olduğu, hatta sahibini öldürme, onu hayatta kalamaz ve çocuk sahibi olamayacak hale getirme eğiliminde olduğu; ve bu, dehanın çoğunlukla kısır olduğu gerçeğinin dışında, sinir sisteminin zekası arttıkça üretkenliğin doğurganlığının azaldığı gerçeği dışında. Tüm bu gerçeklerin ve zihinsel ve ahlaki niteliklerin aktarılma ihtimalinin dışında, dehanın, sahibini normal dünyanın mücadelesine uygun hale getirmediği şu ölümcül gerçekle yüzleşelim. Tarih sayfalarına melankolik harflerle işaretlenmiştir. Bize dehanın tüm düzensizlikleriyle ortaya çıkıyor - daha büyük bir bilincin anlamadığı bir dünyayla mücadelesinin sonucu, kontrol edemediği güçlerin sonucu, bu güçler fiziksel düzleme atıldığında; birçok kanal boyunca artan canlılık olarak ortaya çıkar ve mutlaka irade ve zeka tarafından kontrol edilebilecek hatlar boyunca olması gerekmez. Bilincin yalnızca aşağıdan evrimleştiği görüşünü kabul etmeden önce bunlar dikkatli bir şekilde araştırılması gereken noktalardır.

Diğer görüş ise çok farklı bir doğaya sahiptir ve bize yüce bir varlıktan, yaşayan bir Ruhtan, büyük bir Kutsal Kitapta "Kendimin bir parçası" olarak adlandırılan, kendi etrafında toplanan Evrensel Yaşamın bir parçası olan ilahi bir parçadan söz eder. sistemimizin birçok düzlemi veya dünyasıyla temasa geçebilecek madde perdeleri. Manevi bir tohum; buna maddenin toprağına ekilmiş diyebiliriz. Tüm maddeyi fiziksel olarak adlandırıp yoğunluk farklılıklarına göre ayırmanız veya maddenin, o maddeyi oluşturan atomların incelik farkıyla işaretlenen artan bir ölçekte yükseldiği yönündeki eski ve daha doğru görüşü benimsemeniz umurumda değil. , varlığın tüm daha incelikli ve giderek daha incelikli dünyaları aracılığıyla. Maddeyle örtülen bu ilahi parça, bu madde aracılığıyla her seviyedeki fenomenlerle temasa geçer, Ruh yavaş yavaş açılır ve kendi içkin, devredilemez ilahi güçlerine uyanır. Böylece evrenin her bölgesiyle temasa geçer. Kendisiyle başkaları arasındaki farkı ilk kez en alt düzlemde, yani fiziksel düzlemde fark ediyor. Kendi üst araçlarıyla kendi Benliğine, bilincine, bunlardan daha yüksek planlardan titreşimler aktarılır. Ve yavaş yavaş fiziksel titreşimler, onlara yanıt verebilecek fiziksel vücut organlarında organize olur ve her yeni organ, yeni bir bilgi yolu açar. Fiziksel düzlemin titreşimleri en dış kabuk üzerinde etkili olurken, bilinç, yaşamın tepki vermesinin heyecanıyla içeriden yanıt verir, kendi aracının maddesini bu titreşimlerin dışından alım için sürekli gelişen organlara dönüştürür. Evrim ilerledikçe, daha süptil ve daha süptil titreşimler, sürekli uyanan ve giderek daha fazla yanıt veren Ruh'u etkileyebilir. Ve bu tepkisellik fiziksel bedenin sınırıyla bitmiyor. Öteki planlara ait olan daha süptil bedenler, onların titreşimlerine yanıt olarak titreşmeye başlarlar ve fiziksel beden giderek daha alıcı, hassas ve oldukça organize hale geldikçe bunlar yavaş yavaş fiziksel bedene aktarılır. Bu titreşimler, yüksek bölgelerdeki bilinç tarafından giderek daha kesin bir şekilde tanındıkça, onları kendi fiziksel aracına ve sizin önseziler, sezgiler, duyuların, zekanın, duyguların, görümlerin görümleri dediğiniz her şeye daha kesin bir şekilde iletir. mistik ve aziz, yoginin ve

eğitimli okültist, çeşitli rüyalarda elde ettiğiniz her şey, dehada ve insan bilincinin daha yüksek hallerinde elde ettiğiniz her şey, daha yüksek bölgelerdeki daha yüksek bedenler tarafından yavaş yavaş alınan titreşimlerin fiziksel beyne inmesidir. bilinçli yaşam için organize olmak ve

Bu uçaklar üzerinde çalışın. Biz hâlâ yarı evrimleşmiş olsak da, bunların tanınması kafa karıştırıcıdır, ancak bunlar hiçbir zaman geçmişin evriminden gelen teşviklerle karıştırılmamalıdır; onlar geçmişin kalıntıları değil, geleceğin vaadi; bunlar içimizdeki ebedi Ruh'un, araçlarının bilinçteki değişikliklere cevap vermesini sağlamak için verdiği mücadelelerdir. Deha, beyni o daha büyük bilinç tarafından anlık olarak kavramaktan, onu bir içgörüye, kavrama gücüne ve asil erişimine neden olan geniş bir bakış açısına zorlamaktan başka bir şey değildir. Bu, heyecanlarına yanıt olarak titreşme yeteneğine sahip bir organizmaya daha geniş bilincin daha fazlasının aktarılmasıdır. Böylece artık “daha geniş bilinç” sözcüğünü bırakıp daha doğru bir başlık alabiliriz. Bu daha büyük bilinç bizim gerçek Benliğimizdir; bu daha geniş bilinç, giydiği bedensel giysiler olmayan gerçek İnsandır. Ve etrafımızda gördüğümüz ve daha büyük bir bilincin ipuçları olarak tanıdığımız her şey, bunlar henüz dile getirilmeyen ama geleceğin tüm vaatlerini içeren, doğduğumuz topraklardan, dünyadan dünyaya gelen fısıltılardır. gerçekte ait olduğumuz; onlar gerçekten daha büyük olan Yüksek Benliğin sesidir; onlar yaşayan Ruh'un, doğmamış, ölümsüz, kadim, daimi ve daimi sesidir; onlar insan bedeninde konuşan içsel Tanrının sesidir.

TOMMEKANİZMAÖFCBİLİNÇLİLİK

Son dersimizde, insan bilincinin kendisini sinir sistemi ve beyin yoluyla ifade eden bilinçten çok daha geniş olduğu fikrinde birleşen belirli düşünce çizgilerini takip ettik. Bahsetmediğim ve şimdi özel konumuz olan “Bilinç Mekanizması”na geçmeden önce değineceğim üç satır daha vardı.

Bunlardan ilki sabit fikirdir, çalışma için en anlamlı konudur, çünkü sabit fikir insanı bütünüyle ele geçiren, gitmek istese de istemese de onu kendi çizgisine iten, bütünüyle insanı içine çeken bir fikirdir. Sıradan bilinç, akla boyun eğdirir, adamın isteklerine ve mantığına boyun eğdirir, onu yola sürükleyen her şeye rağmen gitmesi konusunda kararlıdır. Sabit fikirler kendilerini iki sınıfa ayırırlar. Bir sınıfa delilik denir. Sabit fikirlerin, her türlü mantığın, her türlü argümanın, tüm çekiciliği, tüm rasyonelliği aşan bir fikrin dışında bir fikrin hakimiyetinde deli olarak adlandırılan kişileri sürekli olarak bulursunuz ve böyle bir fikrin bilince ve davranışa hakim olduğu tespit edildiğinde, kişi deli denir. Öte yandan başka bir tür daha var (bazıları bunun deliliğin incelikli bir türü olduğunu söyleyebilir, ama eğer öyleyse delilik tüm dünyaya çok faydalıdır); şehidi, azizi ve kahramanı yapan türden sabit fikirdir; Hayatın tüm sıradan çekiciliklerine hakim olan, karşısında hiçbir şeyin etkili bir çekicilik sağlayamayacağı, hiçbir şeyin insanın adımlarını gittiği yoldan çeviremeyeceği bir fikir. Bunlar aynı zamanda sabit fikirlerdir ve bunları ırkın en asil çocuklarında da buluruz. Bu tür fikirlerin açıklamaya ihtiyacı vardır; bunların bizim delilik olarak kabul ettiğimiz sabit fikirlerden hangi noktalarda farklı olduklarını anlamamız gerekir, aksi takdirde tüm dehaları delilik olarak ilan eden ve dünyanın büyük öğretmenleri olan İsa'ya, Buda'ya saygı duyan Lombroso okuluna kayma eğiliminde olacağız. vb. nöropatlar olarak adlandırılır. Bu aynı anda o kadar korkunç ve o kadar saçma ki, delinin sabit fikri ile kahraman ve azizin sabit fikri arasında ayrım yapabilirsek iyi olur. Daha geniş bilinçle ilgili çalışmaların bir kısmı da bu çizgide ilerleyecek.

Sonra rüyalar çizgisi gelir ve son olarak bugün pek çok insanın gitmeye meyilli olduğu çizgi, telepati çizgisi, sözde maddi ya da daha doğrusu fiziksel iletişim araçları olmadan zihnin zihinle iletişimi gelir. Bu üç satırı geçen derste söylediklerime eklemeliyiz. Bütün bunlar zorunlu olarak daha büyük bilinçle bağlantılıdır ve tek doğru açıklamasını o daha büyük bilinç anlaşıldığında bulur.

Şimdi bu akşamki özel konumuza "Bilinç Mekanizması" adını verdim. Geçen hafta, bunun psikolojiyle ilgili olarak yaklaşık kırk yıl önce bir aksiyom olduğu, tüm aklı başında psikolojinin fizyoloji üzerine kurulması gerektiği ifadesiyle başladığımı hatırlıyorsunuz. Şimdi bu, fizyolojik koşulların bilinci ürettiği anlamına geldiğinde yanlıştır; Fizyolojik koşulların bilincin tezahürlerini koşullandırdığı ve fiziksel düzlemdeki tezahürlerini derinden değiştirdiği kastedildiğinde bu doğrudur. Bu nedenle bilincin tezahürlerini anlamak için bilincin mekanizmasını anlamanız gerektiği doğrudur; Tezahür araçlarını ve daha da önemlisi, mekanizmanın gelişmesinin bilincin daha tam tezahürüne yol açabileceği yöntemi yakından takip edebilmek için mekanizmayı incelemelisiniz. Çünkü içinden suyun akacağı bir boruyu incelediğinizde borunun suyu ürettiğini söyleyemezsiniz, ancak boru orada olmadığı sürece su rezervuara gelmez; tıpkı borunun tıkanmaması, içinden akan suyun miktarının azalmaması açısından önemli olduğu gibi; bu nedenle bilincin kendini gösterdiği mekanizmanın mümkün olduğu kadar iyileştirilmesi, bilinç belirtilerinin tıkanmaması, tıkanıklıklar varsa bunların temizlenmesi, gerekiyorsa borunun çevresinin genişletilmesi önemlidir. büyütmek mümkün olabilir. Bunu yapabilmek için bilincin mekanizmasını anlamamız gerekir.

Bu mekanizmanın incelenmesinde ortaya çıkan ilk soru şudur: İnsan, bilincinin mekanizması yoluyla birden fazla dünyayla mı ilişkilidir? Ve buradaki en eski düşüncelerden bazılarının, Hindistan'ın eski Rishilerinin Bay FW Myers ile aynı çizgide olduğuna dair en son düşüncelerle el ele vermesi oldukça ilginç. Aynı kelimeleri kullanmıyorlar ama aynı iddiayı ileri sürüyorlar. Bu, tüm eski Hindu öğretilerinde sıradan bir şeydir.

o adam bir dünyaya değil üç dünyaya ait. Bu üç dünyanın her birinin incelenmesi gerektiği söylenir ve insan, bilincinin mekanizması yoluyla bu üç dünyanın her biriyle ilişkilidir. Gerçekten, hâlâ daha yüksek dünyalar var, ancak bunlar yalnızca insanın insanüstü hale gelmesiyle etkili bir şekilde bağlantılıdır. Normal insan evrimi boyunca her insanın üç dünyayla temas halinde olduğu söylenir. Aynı fikirden bir şeyin Hıristiyan öğretisinde de geçerli olduğunu görüyorsunuz. İnsanın içinde yaşadığı fiziksel bir dünyayı, kendisine doğru gittiği göksel bir dünyayı ve Roma Katolik Araf'ının bazılarının Cennet olarak adlandırdığı bir ara dünyayı okuyoruz. Teozofi literatüründe insanın sürekli olarak bağlı olduğu üç düzlemi okursunuz: fiziksel bedene, astral bedene ve zihinsel bedene karşılık gelen fiziksel, astral ve zihinsel. Ve Bay Myers'ın son çalışmasında, metinde "met" ön ekini kullanan "üç ortam"dan - daha bilimsel ve teknik ama aynı fikri kapsayan bir ifade - fiziksel, eterik ve maddesel çevreden söz edildiğini okudunuz. sıradan bir "yukarı" veya "ötesi" duygusudur ve Bay Myers'ın söylediğine göre bu maddi ortam, dinde manevi dünya olarak adlandırılan şeydir. Dolayısıyla, üçüncüsü kötü tanımlanmış olsa da, en modern düşüncede, insanın bağlantılı olduğu üçlü bir dünya iddiasını buluyoruz.

Şimdi bana sadece modern dünyaya aitmiş gibi görünen bir soru geliyor. Bugün sizinle konuşan sıradan bir Hıristiyan size bu dünyadan ölümle yüksek dünyalara gittiğinizi, şu anda orada olduğunuzu değil, ölümde onlara geçeceğinizi söyleyecektir; böylece ölüm bir dünyadan diğerine geçiş süreci haline getirilir. Bu görüş tam olmasa da neredeyse modern Hıristiyan alemine özgüdür. Eski dinlerde böyle bir düşünceye rastlanmaz. Bu dinlerde insanın üç dünyada yaşadığının söylendiğini görürsünüz.*Şimdi*e Bay Myers'ın son görüşüne göre onun üç dünyada yaşadığını görüyorsunuz.*Şimdi*e Yeni Psikoloji, karşılaştığı sorunlara rasyonel bir açıklama getirmek için bunu talep ediyor. Ve şunu önermeye cüret ediyorum: Eğer insanın her zaman üç dünyada yaşadığı fikrini benimserseniz*Şimdi*Hıristiyan öğretisinde bu fikir, Mesih'in aksi takdirde karanlık kalacak bazı öğretilerine ışık tutacaktır. Cennetin krallığından bahsederken, onun gözlem yoluyla gelmediği, burada ya da orada olmadığı ve yer değişikliğiyle bulunamayacağı gerçeğini nasıl vurguladığını hatırlıyorsunuz; “Cennetin krallığı içinizdedir” O'nundur

derin ve manevi bir gerçeğe işaret eden mistik ifade. Ve böylece yine “Cennette küçüklerin melekleri her zaman Babanın yüzünü görürler” ifadesini bulacaksınız. Ve yine de bize küçüklerin meleklerinin her zaman yeryüzündeki görevlerini korudukları öğretildi; gerçek şu ki, üç dünya uzayda ayrı değil, birbirinin içine geçiyor, böylece hepsinin uzayda ortak bir alanı var. ve bizim bu dünyada ya da diğerinde olmamız, her biri bizi üç dünyadan biriyle temasa sokan üç tür mekanizma, üç beden, üç zarfla giyinmiş olmamıza bağlıdır. bunlar veya hepsi kullanımda olabilir. Öldüğümüzde başka bir beden bulmamız söz konusu değil; yalnızca fiziksel bedenimiz darbe alır ve biz şu anda içinde yaşadığımız, düşündüğümüz ve hissettiğimiz diğer iki bedende kalırız. Ölüm basitçe fiziksel kabuğun ortadan kaldırılmasıdır ve insan için yaptığı tek fark, ölümden sonra iletişim aracı olan fiziksel bedeni kaybettiği için fiziksel dünyayla doğrudan temasa geçememesidir. Şimdi, eğer bu düşünce aramızda yayılırsa, bir kere ölüm korkusunun büyük bir kısmını ortadan kaldıracaktır, çünkü kendimizi yeni ve yabancı bir dünyaya girdiğimizi hissetmemeli, yalnızca kendimizi daha önce sahip olduğumuz bir dünyanın tam olarak bilincine varırken bulmalıyız. bazen burada bilincim belli belirsiz oluyor.

Üstelik bu, dini öğretiye çok daha derin bir anlam ve çok daha derin bir gerçeklik kazandıracaktır. Çünkü gerçekte, ne zaman insan bilincinde pişmanlık yansa, insan, arındırıcı etkisini fiziksel beden bırakılana kadar beklemeyen Araf'ın ateşini hisseder; ve dünyanın kargaşası ve denemeleri arasında ne zaman bir huzur, neşe, dinginlik duygusu bulursanız, bunun nedeni cennetin kutlu esintilerinin ateşli alnınıza üflemesi ve size cennetin etrafınızda olduğunu söylemesidir. yalnızca maddi zarfınızın yoğunluğu sizi doğduğunuz yerden, gerçek evinizden uzaklaştırır. Bilinç mekanizmasını ele almaya başladığım dünyamızın görüşü budur. Her biri kendi dünyasına ait olan ve her biri şu anda içimizde aktif olan ve bir dereceye kadar bilinç mekanizması olarak hizmet eden üç iletişim ortamı bulmaya çalışacağım; bunlardan ikisi şu anda son derece kusurludur, ancak onların varoluşunun gerçekliği anlaşılsaydı ve biz onları kullanmaya çalışma ve böylece işlevlerini yerine getirmelerini sağlama alışkanlığında olsaydık, bilinç için kolaylıkla daha faydalı hale gelirlerdi. Çünkü yaşamın işlevini yerine getirme çabasıyla bu işleve sahip organın yavaş yavaş gelişmesi, yaşamı geliştirmenin yasasıdır.

inşa edildi. Bacak kasları ve hareket eden cisimlerin denge ilkesi hakkında ayrıntılı bir açıklama yaparak bir çocuğu yürümeye ikna edemezsiniz. Tam tersine, tek yapmanız gereken bir oyuncağı uzatıp şunu söylemek: “Gelip onu almaya çalışın; Eğer denersen gelebilirsin." Ve çocuk dener. Kasları hakkında hiçbir şey bilmiyor ama hareket etmek için çaba harcıyor ve yavaş yavaş hayat mekanizmasının kontrolünü ele alıyor ve çocuk yürüyor çünkü hayat hareket gerektiriyor ve mekanizmayı doğa sağlıyor. Kullanmadığınız için hakkında çok az şey bildiğiniz bilinç mekanizması için de durum aynıdır. Onu kullanmaya çalışın; yavaş yavaş kontrolünüz altına girecek ve bebeğinizin bedeninin genişleyen yaşamın taleplerine hızlı bir şekilde hizmet etmesi gibi size hizmet edecektir; Hayatın bilme çabası, bilinç mekanizmasını aklın kullanımına hazır hale getirecektir.

Peki mekanizma nedir? Ben onu aşağıya doğru alacağım, yukarıya doğru değil; çünkü aşağı inmek bizim doğal yolumuzdur. Buradan başlayıp yukarı tırmanmıyoruz. Yukarıda doğarız ve aşağıya ineriz; bu önemli bir gerçek. Dünya bizim evimiz değil, yalnızca zaman zaman Ruh'un belirli amaçları için geldiğimiz yabancı bir ülkedir. Varlığımızın büyük bir bölümünde ana vatanımızda yaşıyoruz ve şu anda bu yabancı ülkede birlikte olmamız gerçeği, onu hiçbir şekilde en önemli ya da gerçek hayatımızın kök saldığı ülke yapmaz. O halde yukarıdan başlayacağım ve yeniden doğmak için aşağıya inen adamın izini süreceğim.

Şimdi yeniden fiziksel bir beden almak için aşağı doğru yolculuğuna başladığında, o yaşayan bir Ruhtur, bizim çoğunlukla ilgilendiğimiz bilinç mekanizmalarının hiçbirini taşımaz, ancak teknik olarak "Nedensel Beden" olarak adlandırılan şeye bürünür. nedenler bütünü; bu adın verilmesinin nedeni, her deneyimin bu bedende depolanmış olmasıdır; çünkü Ruhun hatırası orada ikamet eder, alt seviyelerdeki deneyimleri sırasında yavaş yavaş biriktirdiği her şey orada bulunur. Bu manevi bedende manevi hafıza bulunur ve bu, onun neredeyse sınırsız geçmişinin tamamını içerir; başlangıcını yalnızca Tanrı'nın Kendisinin ebedi Varlığında bulan bir geçmiş. O halde insan, bir Ruh olarak başlayarak, alt dünyalardaki yaşamı boyunca düşüneceği madde olan zihinsel maddeyi giydirir. Kendisini göksel veya zihinsel düzlemin maddesiyle giydirir. Peki bu konu nasıl seçiliyor? Tüm uzun yaşamı boyunca insan Ruhu ile bağlantılı olan zihinsel maddenin bir parçasıyla

yolculuklar, teosofik terminolojimizde buna “kalıcı parçacık” diyoruz. Ve "kalıcı atom" hakkında söylenenleri inceleyenler, onun bedenlerin evriminde, bilinç mekanizmasında oynadığı büyük rolü bilecek ve bu öğretinin Weissmann'ın bilimsel öğretisini nasıl desteklediğini ve bize, kalıcı yaşamın, Ruh'un sürekliliğiyle yan yana, maddenin gerçek sürekliliğidir. Kalıcı atomun ayrıntılı bir açıklamasını şimdi yapacak zamanım yok[1]; Sizden bunu basitçe şu anlamda anlamanızı rica etmeliyim: Weissmann'ın biyoforu gibi, zihinsel, astral ve fiziksel düzlemlerdeki yaşam deneyimlerinden geçerek titreşme gücünü kazanmış maddi bir parçacıktır. geçmiş deneyimlerinden herhangi birini yeniden üretebilir ve titreşiminin daha karmaşık güçlerine göre, yeni bilinç mekanizmasının inşası için çekim yoluyla çevresinde topladığı maddenin karmaşıklığı olacaktır.

Artık bu kalıcı parçacıklar, ölümden sonra nedensel bedende depolanan, zihinsel, astral ve fiziksel olmak üzere üç birimden oluşur; yeniden doğuşta bunlar birbiri ardına ortaya çıkar. Bunlardan ilki, arkasında tüm geçmiş deneyimleriyle titreşen zihinsel olan, kendi ifadelerine uygun maddeyi kendine çeker, böylece zihinsel kılıf, maddi parçacıklarının karmaşıklığı içinde, evrimleşmiş Ruh'a uygun olabilir. bu bedenlerle kendini giydiriyor. Ana fikir, bilinç mekanizmasının oluştuğu maddenin, bilincin ilerleme aşamasına uygun olması, böylece zarfın onu kullanacak faile uygun olması gerektiğidir; ve çok gelişmemiş insanın malzemesi, parçacıklarının karmaşıklığı bakımından, daha gelişmiş olanın kullandığı malzemeyle aynı olmayacaktır. Kimyasal olarak aynı, evet, ama parçacıklarının karmaşıklığı açısından hayır - maddenin hassasiyeti ve ona gelen daha ince titreşimlere yanıt olarak titreşme gücü ile ilgilendiğinizde önemli bir nokta.

Şimdi bu ilk zarf, yani zihinsel, yeniden doğuş için aşağıya inerken Ego'nun kendi etrafına çizdiği ilk zarftır. "İnmek" derken uzaydaki hareketi kastetmiyorum, böyle bir hareket gerekli değil; maddeyi kendine doğru çeker. Bunu gerçekleştirmek için bir an gözdeki ve kulaktaki algılama gücü farkını düşünün. Gözün ışığa tepki veren hassas mekanizmasında bulunan titreşim gücü

[1] Görmek *Bilinç Üzerine Bir Araştırma*, IV.

görmenizi sağlarken, kulağın diğer titreşimlere tepki veren düzeni duymanızı sağlar. Göz sana tüm görme dünyasını açar; o olmasaydı o dünya senin için var olmazdı. Kulak başka bir dünyanın kapılarını açar; o olmasaydı ses dünyası size kapalı olurdu. Şimdi bu mekanizma farkı, bu üç zarf arasındaki farktan ne kastettiğimi tam olarak gösteriyor. Ayrı değiller, iç içe geçmişler ama her biri belirli bir titreşim aralığına yanıt veriyor; ve sanki gözün hassas mekanizması olmasaydı, mükemmel bir şekilde duyabiliyor olsan bile, görme dünyasından dışlanacaktın; aynı şekilde, eğer zihinsel zarf tam olarak titreşmiyorsa, adam büyük zihinsel dünyadan dışlanırdı. göksel dünya olan dünya; ve ayrıca astral beden, astral dünyadan gelen temaslara yanıt olarak tam olarak titreşmezse, sağır adamın sesler dünyasından uzak kalması gibi, o da bundan dışlanır. Bu bir uzay meselesi değil, titreşimle cevap verme meselesidir. Eğer bu fikre istikrarlı bir şekilde bağlı kalırsanız, ölüm sevdiğiniz birini alıp götürdüğünde, mekan farkı nedeniyle değil, algılama gücünün sınırlamaları nedeniyle birbirinizden ayrıldığınızı anlayabilirsiniz; bilincimizin mekanizmasında, ölen kişinin o sırada ikamet ettiği dünyaların maddesine titreşemeyiz.

İnsan aşağıya inip bu zihinsel bedeni giydirdiğinde, geçmiş yaşamın deneyimlerinden zihin güçlerine dönüştürülen yetilerin tohumları zihinsel bedende belirir; bazılarının sandığı gibi tamamen gelişmiş yetiler değil, zihinsel bedenlerin tohumları. gelişmeye hazır ve hızla açılmaya hazırdır, böylece düşünce titreşimleri altında bu yetenekler hızla gelişecek ve kendilerini gösterecektir. Evriminin bir sonraki aşaması olan astral aşamaya başlar. Kalıcı astral parçacığı söndürür. Bu, titreşimleriyle uyumlu astral maddeyi kendisine çeker ve astral mekanizmasını oluşturur. Mikroplar da orada bulunur; duygunun, duygunun tohumları, doğasının o tarafına ait tüm yetilerin tohumları, arzuya, duyguya, duyuma yönelik bilinç mekanizması. Daha sonra fiziksel bedenin inşası gelir. Burada fiziksel ebeveynlerde başka bir unsur devreye giriyor. Ego, bu düzlemlerde yaşayanların kendisine vereceği yardımla kendi zihinsel ve astral mekanizmasını kendisi için inşa eder, ancak fiziksel dünyaya indiğinde, oradaki baba ve anne, fiziksel dünyanın inşasına katkıda bulunur. vücut. Burada, gelen Ego'yu kendi gelişim aşamasına uygun fiziksel malzemeyi sağlayabilecek aileye yönlendiren Karma Efendilerinin çalışması devreye giriyor.

evrim. Ve burada çok önemli bir nokta var. Bu fiziksel bedenin içine, fiziksel kalıtım yasalarına göre inşa edilecek.*fiziksel*Geride kalan geçmiş: Maddenin üzerine basılmış her türlü bulanık ve bulanık anılar, yarı uygar yaşamlardaki vahşi deneyimlerin fiziksel bedenine işlenmiş uzak kalıntılar, o uzun geçmişin rüya gibi anıları, maddenin özüne işlenmiştir. fiziksel atalarımızın uzun çizgisine ait olan fiziksel mekanizma, loş, tuhaf el yordamları ve sezgiler, fiziksel süreklilik yasası tarafından katkıda bulunan geçmişin bedenlerinin dokularından işlenerek yeni bedenle temasa geçirilir. fiziksel bilincin mekanizmasına olan kotaları. Böylece, insanın sinir sistemi üzerinde, fiziksel geçmişten gelen sayısız etki üzerinde çalışıyorsunuz; bunların bilincinin koşullandırılması konusunda söyleyecek çok şeyi olacak ve göründüğü şekliyle fiziksel bilincin tamamına pek çok anlaşılmaz parça katkıda bulunacaktır.[2].

O halde buna ek olarak çalışmanız da var; sinir sistemi üzerinde, Ego'nun kendisinin süptil etkileri, zaten kısmen oluşmuş zihinsel ve astral bedenler aracılığıyla ondan gelen etkiler, hem sempatik hem de beyin-omurilik olmak üzere sinir sisteminin hem büyük bölümlerinin oluşumuna katkıda bulunur. Sempatik sistem çoğunlukla astral bedenle bağlantılıdır. Astral bedenle çok sayıda, süptil ve güçlü iletişim hatları vardır ve bu sempatik sistemin inşası sırasında kuvvet akımları aşağıya doğru akarak yapıya büyük ölçüde yardım eder ve rehberlik eder, böylece Ego, Zaten gelişmiş olan duygusal yetilerinin, duyguların bu kadar yakından bağlantılı olduğu sistemin inşasında büyük payı vardır. Ego entelektüel güçte, yüksek duyguların gücünde ilerledikçe, beyin-omurilik sistemi giderek daha fazla Ego'nun etkisi altına girer; çünkü çağlar geçtikçe ve zeka geliştikçe, doğrudan etkisi beyin-omuriliğe daha fazla, sempatik sisteme ise daha az doğrudan etki eder. Sempatik kişi astral beden üzerindeki önceki etkilerinden daha fazla etkilenirken, beyin omurilik sistemi onun o zamanki doğrudan çalışmasından daha fazla etkilenir. Böylece bu sistemler onun fiziksel yaşamındaki amaçlarına uygun olarak inşa edilmiştir. Doğumdan sonra da aynı etkiler devam ediyor. Benzer şekilde, fiziksel bedeni üzerinde düşünürken ve onun içine nüfuz ederken, sürekli olarak onun üzerinde çalışır.

[2]Bkz. Ders III.

fiziksel dünyadaki kendine özgü bilinç mekanizması olan bu iki büyük sistem. Uzun evrimi boyunca bir zamanlar yalnızca sempatik sistemle çalışabiliyordu; kendisini fiziksel aracına etkilemek için başkasını bulamadı. O ilerledikçe yavaş yavaş bu daha da geri planda kaldı ve beyin omurilik gelişti. Şimdi önemli bir gerçek ortaya çıkıyor: Ego beyin omurilik sistemi (beyin ve ona bağlı sinir sistemleri) yoluyla kendisini giderek daha fazla tezahür ettirdikçe, çalışmalarının bilinçte kesin olarak belirlenmiş kısımlarını yavaş yavaş sempatik sisteme aktardı ve ona doğru yöneldi. artık onları çalışır durumda tutmak için dikkatini başka yöne çevirmesine gerek yoktu. Ego yavaş yavaş vücudun yaşamsal mekanizmasını sempatik sinir sistemine aktardı. Artık ilgilenmesine gerek olmayan vücudun büyük bir bölümünün yönetimini ona devretti. Kalbin, akciğerlerin, tüm sindirim sisteminin ve doğrudan ilgilenmesi için artık ihtiyaç duyulmayan diğer işlevlerin yönetimini sempatik sisteme devretti. Artık kalbin olağan atışını kontrol edemiyorsunuz. Neden? Çünkü Ego bunu sempatik sisteme bağlamıştır. İsterseniz bu kontrolü yeniden kazanabilirsiniz. Ego, dikkatini ona çevirerek sempatik sistem üzerindeki doğrudan kontrolünü kolayca geri çağırabilir ve kalbin, akciğerlerin vb. hareketlerini düzenleyebilir. Ancak bilincin aştığı şeyi bilince almak bir geri adım atmaktır. evrimde. Bu nedenle, kalp atışlarını kontrol edebilen insanları okuduğunuzda, bunun çok da harika olduğunu düşünmenize gerek yok. Yine de bu bağlantı çok ilginçtir.

Şimdi bir an için sabit fikrimize bakalım. Sabit fikir nedir? Delilik sabit bir fikir olduğunda, fiziksel mekanizmanın bir kısmının yürütülmesi için Ego tarafından sempatik sinir sistemine aktarılan bir fikirdir; ya da artık aştığı geçmiş bir ruh hali ya da fikir; ya da uygun çevresi olmadan birdenbire kendini ortaya koyan "unutulmuş" bir gerçek; veya iki uyumsuz fikrin bağlantısı; ve benzeri. En ilginç tür ise ikincisidir; geçmiş bir ruh halinin veya fikrinin yeniden canlanması. Sempatik sistemde iz bırakmış; ve artık “bilinçaltı” denilen şeye dönüştü. Şimdi, Ego'nun geçmişinde ilgilenmek zorunda kaldığı ve tamamen bir kenara atmadığı bu türden sayısız fikir vardır.

bilincinin mekanizması; o onların ötesine geçmiş olmasına rağmen onlar bu mekanizmanın içinde oyalandılar. Hala bu mekanizmanın kendilerine yanıt olarak titreşen parçaları var ve bu mekanizmanın herhangi bir parçası yanıt verdiği sürece, o fikir bilincin ufkunda ortaya çıkabildiği sürece. Ve geçmişin telaşı, dalgalanması ve tutkulu gücüyle, sebepsiz, mantıksız bir şekilde ortaya çıktığında, Ego'nun yüksek amaçları için geliştirdiği daha incelikli mekanizmaya galip gelir. Çünkü aştığımız bu erken tezahürlerin, fiziksel planda sıradan zihinsel dediğimiz fikirlerden daha güçlü fikirler olduğunu hatırlamalısınız, çünkü bunlara karşılık gelen titreşimler daha kaba, daha yavaştır ve daha yoğun maddeden daha fazla sonuç üretir. Barbarca bir duygunun dalgalanmasıyla fiziksel bedeni etkilemek, bir filozofun incelikli akıl yürütmesinden çok daha kolaydır. Düşük doğanın tüm bu tezahürleri, geçmişlerinin uzunluğundan dolayı, fiziksel planda yüksek olanın tezahürlerinden daha güçlüdür. Mekanizma onların altında oluşturulmuştur ve onlara yanıt olarak titreşmeye alışkındır ve inşa edilmekte olan şey daha yüksek tezahürler için henüz pek hazır değildir ve aşağıdan bir hücum geldiğinde çoğu zaman dengesi bozulur. O halde, bir an için, delinin sabit düşüncesinin genellikle sempatik sistemde iz bırakan ve beyin-omurilik sistemindeki bazı rahatsızlıklar ya da zayıflamalar sırasında kendini ortaya koyabilen bir fikir olduğunu kabul edelim. bilinçte. Aşağıdan doğar.

Ancak aziz veya şehit hakkındaki sabit fikir çok farklı bir şeydir. Bu, fiziksel beyne kendi yüce duygusunu, kendi daha geniş bilgisini aşılamaya çalışan Ego'nun kendisinden gelir. Fiziksel kaplamada görebildiğinden daha yüksek düzlemleri görebilen Ego, bu fiziksel kaplamaya kendi iradesini, daha yüksek ve asil olana olan arzusunu aşılamaya çalışır. Her şeye hükmeden bir güçle birlikte gelir; beyin henüz daha yüksek bilgi, daha derin görüş ve sezgi çizgileri üzerinde akıl yürütmeye hazır olmadığı için kendisini mantığa göre onaylayamaz, ancak Ego'nun gücüyle kendisi için hazırlanmış bir bedene iner ve böylece şunu iddia eder: Kendisi baskın güç olarak insanı kahramanca eyleme, şehitliğe, azizliğe yönlendirir. Aklın otoriter bir şekilde aşılmasının dışsal benzerliğini kolaylıkla anlayabilirsiniz, ancak fark kökenden kaynaklanmaktadır; çünkü bu sabit fikirler yukarıdan gelir, birincisi aşağıdan.

Yeni Psikoloji'nin en büyük zorluklarından biri, bilincin mekanizmasını anlamadığı ve bilincin üç dünyaya ait dürtülerini açıklamaya çalıştığı için tüm anormal olayları "bilinçaltı"nda bir araya toplamasıdır. sanki hepsi yalnızca tek bir kişiye ait olan fiziksel mekanizma tarafından koşullandırılmıyor, aynı zamanda kökenlerini de bu mekanizmada buluyormuş gibi. O sınırlama olduğu sürece sorunları cevapsız kalacaktır.

Başka bir sorunu ele alalım: Delilik ve deha. Artık her ikisinde de şikayet edilen istikrarsızlık var. Histeriyi ele alalım. Bunu incelerken, histerinin beyin koşulları ilk başta dehanın beyin koşullarına o kadar benziyor ki, bunlar tek ve aynı şey olarak bir araya getiriliyor. Her ikisinde de beyin kararsızdır. Bu gerçekten kaçmanıza gerek yok. Peki histerinin istikrarsızlığı neden kaynaklanıyor? Bunun nedeni ya sempatik sistemden yukarıya doğru şiddetli bir dalgalanmadır, ya da beynin kendini vitesten düşürmeden cevap veremeyeceği daha yüksek ve daha ince güçlerin hazırlıksız bir beyin üzerindeki baskısından kaynaklanmaktadır. Ve Lombroso'nun ve onun okulundan diğerlerinin ifadelerinde çok önemli bir gerçek var: azizlerin çoğunun nöropat olduğu. Tekrar ediyorum, gerçeklerden kaçmaya gerek yok. Bu doğru. Ama neden? Bu, nöropatın bu şekilde etiketlendiği için damgalanmış bir yaratık, insanlıktan dışlanmış bir yaratık olacağı anlamına gelmez. Azizlerin ve vizyonerlerin sıklıkla beyinlerini aşırı zorladıkları, yüksek bölgelerden gelen ince dalgaların üzerlerine çarpmasına hazırlıksız oldukları ve fiziksel mekanizmanın gerildiği, çarpıtıldığı ve dengesiz hale geldiği doğrudur. Hayır, daha da fazlası doğrudur: Bazen dengesizliğin ilhamın bir koşulu olduğu doğrudur, çünkü normal beyin henüz bu ince bilinç dalgalarına yanıt verecek kadar gelişmemiş veya yeterince hassas değildir. Maudsley şunu önerdiğinde büyük bir gerçeğe değindi: "Doğanın işini yalnızca tam zihinlerle yapma zorunluluğu varken buna inanmaya ne hakkımız var? Eksik bir zihni belirli bir amaç için daha uygun bir araç olarak görebilir”.[3]Ve James şunu belirtti: "Eğer daha yüksek bir alemden gelen ilham diye bir şey varsa, bu nevrotik mizacın gerekli alıcılığın temel koşulunu sağlaması pekâlâ mümkün olabilir".[4]Ve eğer biraz düşünürseniz, normal beynin neden uzun bir süre için uygun beyin olmadığını göreceksiniz.

---

[3]Prof. James tarafından alıntılanmıştır.*Dini Deneyim Çeşitleri*, P. 19.
[4]Age., s. 25.

Daha yüksek bölgelerden gelen bilinç mekanizması. Normal beyin, evrim tarafından dünyadaki işlere, satın alma ve satmaya, entrikalar ve planlamaya, borç verme ve borç almaya, spekülasyon ve kaçakçılığa ve normal toplumda yürütülen diğer tüm işlere uygun hale getirilmiştir. Diyelim ki o beyne yüksek planlardan bir takım titreşimler gönderdiniz, diyelim ki o normal beyne çarparak astral ve mentalden büyük bilinç dalgaları geldi; Dünyevi yaşam için hazırlanan beynin nasıl hale geldiğini merak edebilir misiniz?
gerilim altında dengesiz mi oluyor, hatta kırılıyor mu?

Öte yandan dehanın dengesiz bir beyni vardır, çünkü mekanizmayı geliştirmek için ona baskı yapan yaşam, onu sıradan iş dünyasında karşılaştığı titreşimlere uygun olmayan bir gerilim durumunda tutar. Oradaki yaşam, fiziksel sınırlarını zorluyor, genişlemeye çalışıyor ve nasıl ki sporcunun egzersizleriyle kaslara daha fazla hayat gidiyorsa, her ne kadar kendini aşırı zorlasa da, beyin hücrelerine de daha fazla hayat akıyor. bilinç, dehanın ifadesi için bunları genişletmeye çalışır ve kolaylıkla biraz daha ileri gidebilir ve bu dengesiz yapının baskı altında çökmesine neden olabilir. Ancak dehanın beyni geleceğin vaadidir; sağ tarafta anormal, yanlış tarafta değil. Bu, evrim dalgasının zirvesinin en ön noktasıdır.

Şimdi bu şeylerin çalışıldığı Hindistan'da Yoga bilimi, yüksek seviyelerle temasa geçenlerde histeri tehlikesini önlemeyi amaçlamaktadır. Bu nedenle, iki çizgide çalışan bir bilimdir: Sinir hücrelerinin daha yüksek darbelere yanıt olarak rahatsızlık vermeden ve histeriye neden olmadan titreşebilmesi için bedenin disipline edilmesi ve arındırılması. zihnin eğitimi. Bu nedenle, bu titreşimleri zarar görmeden alacak bir insanın yiyeceğinin satvik denilen yiyecek olması gerektiği söylenir; yani ritmin, uyumun hakimiyetine sahip olmalıdır. Çünkü bildiğiniz gibi Hindular maddeyi -aslında bilimin de düşündüğü gibi- üç temel özelliğe sahip olarak görüyorlar; bunlardan biri ritim ve Yogi için ritmik beslenme temel bir gereklilik olarak belirlenmiş. Aynı zamanda meditasyon yaparken de zihnini kullanmalıdır, çünkü meditasyonun ve sabit düşüncenin zorlamasıyla, yavaş yavaş beynin bu yüksek bilinç dalgalarının alınması için gerekli olan bir mekanizmasını geliştirir; ve yavaş yavaş, fiziksel aracın baskı altında kırılmaması için mekanizma,

bilinç, yalnızca bir dünyaya yanıt vermek yerine, üç dünyaya yanıt verecek şekilde çalışmak üzere eğitilmiştir. Bunlar Yoga biliminin temelini oluşturan ilkelerdir.

Bu şekilde baktığımızda mekanizmamızla ilgili harika olasılıklarla karşı karşıya olduğumuzu görüyoruz. Bu mekanizmayı yukarıdan gelen dalgalara karşı giderek daha duyarlı hale getirmenin mümkün olabileceğini anlıyoruz ve yavaş yavaş anlamaya başlayacağız. Tüm bu belirsiz önseziler, sezgiler, rüyalar bize geliyor çünkü astral ve zihinsel bedenlerimiz kendi dünyalarında etkileniyor, Bay Myer'in bahsettiği eterik ve maddesel ortama yanıt veriyor. Bunların tamamı bu dünyalara atıfta bulunulmalıdır ve bilinç onlara yanıt vermektedir ve bu yanıtlar, belirsiz ve belirsiz bir şekilde gelen bilincin fiziksel mekanizmasını etkilemektedir. Onları alma mekanizması zaten elimizde olmadığı sürece, fiziksel dünyadan daha yüksek bir dünyayla temas halinde olmadığımız sürece, bize asla ulaşamazlar; öyle ki, her ne kadar tatmin edici olmasa da, insan bilincinin fiziksel düzleme bağlı olmadığı, bunlardan daha büyük dünyalara uzandığı bu paha biçilemez gerçeğe tanıklık ediyorlar. Ancak bilgi açıkça tanımlanmış, farklı bir şekilde geldiğinde, o zaman bunun, dışarıdan ona etki eden mekanizmanın dışındaki titreşimler yoluyla yüksek planlardan gelen bilgi olmadığını biliriz; o zaman Ruh'un kendisinden gelir, onun kendi bilgisini, kendi ilhamlarını gönderir ve biz içeriden gelen ilhamları dışarıdan gelen etkilerin sonuçlarından, gelişin açıklığı ve kesinliğiyle, varlığın aydınlatıcı doğasından ayırt edebiliriz. vahiy.

Şimdi, elbette, eğer bu gerçekleri kavrarsak, bunlar sadece yeni umut ufukları açmakla kalmaz, aynı zamanda şimdiki yaşamımızda da cesaret doludur ve insanlıkta Sanatı, Güzeli, Güzeli arayan o silinmez içgüdünün gerekçesini verir. ve Din, her ne kadar bazen insan yaşamında “hiçbir pratik değeri” olarak adlandırılan bir şey gibi görünseler de. Birkaç ay önce bir kitapta bir materyalistin, sanatın ve dinin yan ürün olduğuna dair çok anlamlı bir söz söylediğini görmüştüm. Yan ürün, imalat sürecinde üretilen, imalatta hedeflenen amaca hizmet etmeyen, sadece süreç içerisinde ortaya çıkan ve bir kenara atılan şeydir. Sanat ve Din gerçekten de insan evriminin yan ürünleridir; eğer tek mekanizma buysa.

bilinç fiziksel bedendedir. Gerçekten, eğer insanın yaşamı yalnızca bu dünyada olsaydı, Sanat ve Din yan ürün olur muydu, çünkü bunlar insanın maddi ilerlemesine, insanın dünyayı fethetmesine yardımcı olmazlardı. Ama insanın evrimi tek dünyada değil de üç dünyada bir evrimse; eğer insan yalnızca hayvanların en asil olanı değil, aynı zamanda Tanrı'nın kendisinden gelen yaşayan bir Ruh ise; Eğer insan bilinci yalnızca bir dünyada değil, üç dünyada da yaşıyorsa, artık yalnızca hayalini kurabildiğimiz dünyaların ötesinde sınırsız bir ihtişamla yaşıyorsa - ah! O halde uyum olan ve dolayısıyla ilahi olan güzelliği anlatan Sanat, yüksek bilincin evrimi için paha biçilemez değerde bir süreçtir ve sanatçının her hayali, müzisyenin her hayali, ortaya çıkan her güzellik hayali. insan beyni için bu, Tanrı'nın kendi tezahürlerinden biri olan ve bu Güzelliğin insanların gözleri önünde ortaya çıkacağı gelecekteki bir evrimin vaadini taşıyan Ebedi Güzelliğin yalnızca bir anlık görüntüsüdür. Ve Tanrı arayışı olan Din, insanın Tanrı'yı bilebileceğine ve insanın ruhsal doğası gereği Tanrı'nın Kendisiyle bir olduğuna dair derin köklü bir inançtır; bu, bir yan ürün olmak yerine, en önemli şeydir. İnsan evrimindeki temel faktör ve bunun insan üzerindeki etkisi, daha geniş bir geleceğin etkisidir; bu, yaşamın rehberliğini, yalnızca aşağıda gördüğümüz bir parçası açısından değil, bu evrimin tamamı açısından makul kılar. fiziksel küre. Çünkü Sanat ve Din yalnızca daha büyük bir dünyaya ait olmalarıyla meşrulaştırılır; daha uzun bir evrime ait olduklarını; bunların bedenin değil Ruh'un, insandaki Tanrı'nın ve muzaffer hayvanın değil, Ruh'un evrimi olduklarını. Ve eğer bu doğruysa, ah! o zaman bunların hepsi insanlık için önemlidir; eğer bu doğruysa, o zaman insanların burada takip ettiği fiziksel her şey, onlara karşı tartıldığında terazideki toz gibidir. İnsan zenginliği ve insan gücü, insan şöhreti ve insan şerefi, bunlar yalnızca anlık şeylerdir ve sonsuz Ruh'a layık değildir; ama Güzelliğin peşinde olan Sanat ve Tanrının peşinde olan Din, bunlar gerçekten de yaşamın gerçek amaçlarıdır; onlara evrimimizi işaret ediyoruz; büyümemiz onlara doğru yöneliyor; ve bilinç mekanizmasının üçlülüğü, insanın gerçek evriminin amaçlarını ve içinde yaşadığı dünyaların amaçlarını ortaya çıkarır.

SUB-CBİLİNÇLİLİKANDSÜST- C BİLİNÇLİLİK

Bu akşam sizden, geçen Pazar günkü "Bilincin Mekanizması" dersini aklınızda tutmanızı rica etmeliyim ki, bu akşam ele alacağımız olguları uygun yerlerine yerleştirebilesiniz.

Konumuza “Bilinçaltı ve Bilinçüstü” adını verdim. Tabii ki, bilincin çok önemli bir kısmını -aslında çoğu insan için en önemli kısmı- Uyanıklık Bilincini değerlendirmemizin dışında bırakmak istemiyorum. Uyanık bilincin hem bilinçaltı hem de süper bilinçle ilişkisini anlamak isteyeceğiz.

Merhum Bay Myers'ınki gibi eserleri okurken hepinizin sahip olması gereken zorluk, sınıflandırmanın zorluğu ve gerçeklerin dahil olabileceği bir düzenlemenin eksikliğidir. Ve eğer mümkünse hizmetinize sunmak istediğim şey gerçekten de bu tür bir çerçevedir. Ve her şeyden önce, Bay Myers'ın bilinçaltı dediği şeyin kütlesi içinde, sizden bilinçaltı ve bilinçüstü olarak değerlendirmenizi isteyeceğim iki faktör arasında ayrım yapmamız gerekiyor.

Bay Myers bilinçaltıyla uğraşırken çok uygun bir benzetme kullanıyor; tıpkı diyaframın vücudun gövdesini bölmesi gibi, altına da bilinçaltı adını verdiği bilinç olgularının düştüğü bir diyaframdan söz eder ve bu şekilde bölünmüş iki yarım arasında, beslenme kanalı dışında doğrudan bir iletişim yoktur. . Böylece bilincin gerçeklerine adeta bir diyafram yerleştirmeye çalışıyor. Onun altında olan tek şey bilinçaltıdır; onun üzerinde olan tek şey uyanıklık bilincidir. Şimdi isterseniz bu rakamı kullanabiliriz; ama o zaman iki diyaframa sahip olmak isteyeceğim; Bay Myers'ınki gibi, bunun altına düşen bilince bilinçaltı denilecek; ve bir diğeri sıradan uyanıklık bilincinin üzerindedir, böylece ikinci diyaframın üzerinde olan her şey süper bilinç olarak adlandırılabilir. Sanırım birini diğerinden açıkça ayırt edebileceğiz. Parçayı bulup tanımlayabileceğiz.

bilinçaltı ve bilinçüstünün uyanık bilince ulaşmasını sağlayan mekanizma; ve her ne kadar özellikle bir noktada, genel olarak konuşursak, bir dizi olguyu nasıl sınıflandıracağımız konusunda biraz şüphe duysak da; sınıflandırma işimize fazlasıyla yarayacaktır.

Şimdi uyanıklık bilincinden bahsettiğimizde ne demek istiyoruz? Peki bu uyanıklık bilincini sınırlayan şey nedir? Neden bilincimiz dediğimiz şeyin bir kısmı, ister aşağıya batsın, ister yukarıya uçsun, bizden kaçıyor? Uyanıklık bilinci dediğimiz şey normalde beyinde ya da beyin aracılığıyla bulduğumuz şeydir - belki de "uyanıklık bilincinin merkezi" demeliyim çünkü o yer her zaman beyin değildir; Çok az gelişmiş canlıların uyanıklık bilincine dönersek, beynin ortaya çıktığı zamandan daha da geriye gideriz ve o zaman sinir sisteminin ana gangliyonu, uyanıklık bilincinin mekanizması olarak hareket eder. Ama bugün bizim için beyin, uyanıklık bilincinin oynadığı şeydir. Bundan başka hiçbir şeyin gelmediğini söylemiyorum ama. normalde beynimizde bulduğumuz ve farkında olduğumuz şeye "uyanıklık bilinci" diyeceğiz; ve bunu fark ettiğimizde, onun öncelikle dış dünyadan türetilen algılardan ve kavramlardan oluştuğunu, daha sonra beyin tarafından yönlendirildiğini, beyni araç olarak kullanan düşüncemiz tarafından yönlendirildiğini görürüz. Uyanıklık bilincini neyin oluşturduğuna dair genel tanımımız bu olacaktır. Dış dünyadan elde edilenlere beynin yaptığı çalışmaların sonuçlarını da eklemeyi unutmamalısınız, çünkü bu çok büyük önem taşıyor; ve eğer dışarıda bırakılırsa uyanıklık bilincinin içeriği çok dar bir şekilde tanımlanabilir. Şunu da unutmamalıyız ki, bilincin gelişimine göre, dış dünyadan bilince gelen şeyler az ya da çok işleyecek ve yönlendirilecektir. Sahip olduğumuz, geçmişimizden getirdiğimiz, ölümle doğum arasındaki yaşamımızda büyük ölçüde geliştirdiğimiz yetenekler, dış dünyadan gelen malzemeler üzerinde çok farklı ölçülerde çalışırlar. Bu fakültelerin gelişmesine göre dış dünyayı algılama gücü olacaktır. Diyelim ki sanatçı ile çiftçi arasında çok farklı bir algılama gücü var. Her birine aynı şeyler sunulabilir ama sunulanı algılama gücü, sunumun evrimine bağlı olacaktır.

fakülteler. Dolayısıyla uyanık bilincimizin içeriğini ele aldığımızda, yetilerin bireysel evrimi sorununu göz ardı edemeyiz.

Uyanıklık bilincinin içeriği net ve tanımlanmış olacaktır; bu, beyinde ve beyin aracılığıyla çalışan düşüncenin bir özelliğidir. Beyin söz konusu olduğunda düşüncenin ana hatları kolaylıkla görülüp kavranabilir; ve bilincin daha düşük seviyelere inmesinin nedenlerinden birinin de evren hakkında net fikirlerin elde edilmesi olduğu anlaşılıyor. Çünkü bilincin evrimini incelerken açıklığın en alt düzeyde başladığı, daha yüksek düzeylerdeki açıklığın yavaş yavaş eklendiği çok belirgin bir gerçektir; bilincin kesin olarak kavrayabilmesi ve anlayabilmesi için fiziksel düzlemden geçmesi gerekmektedir. Bu noktanın evrimle çok önemli bir ilişkisi vardır, çünkü duyuların evrimini incelerken, aşağı doğru inerken duyuların sayısının artması bazılarınıza tuhaf gelmiş olmalı. Duyu organları fiziksel düzleme aittir ve birbiri ardına gelişir; ancak yukarıya doğru tırmanırken eve doğru döndüğümüzde bu duyuları birbiri ardına kaybederiz, böylece zihinsel düzleme ulaşıldığında tek bir duyu vardır ifadesi kullanılır. Bunun gerçek anlamı ve önemi, bu net tanımı öncelikle zihinsel düzlemde kazanamayacağımız gerçeğinde yatmaktadır; dış dünyayı ancak fiziksel dünyaya inerek, duyu organlarımızı geliştirerek, onları kullanmayı öğrenerek ve onların yardımıyla astral bedendeki bunların kökenleri olan merkezleri geliştirerek öğrenebiliriz; ve tüm bunlar yapıldıktan ve görüş açıklığı elde edildikten sonra, kazanmanın araçları bir kenara bırakılabilir ve daha aşağılara inmeden elde edemeyeceğimiz yüksek planlardaki kesinliği koruyabiliriz. Ve böylece Upanishat'larda kullanılan mistik sözcüklere bir anlam yüklenir; burada Yüce için şöyle söylenir: "Duyular olmadan, duyulardan zevk alır." Bunlara fiziksel olanın temel tanımı olmadan ulaşılamaz, fakat insanın tanrısallığa doğru olan evrimindeki yukarı doğru gidişatında o, bu tanımı bırakabilecektir. *organlar*hala korurken*fakülteler*bu organların yardımıyla ve onlar aracılığıyla gelişti.

Konumuzun kavranması için yine de gerekli gibi görünen bu küçük aradan dönersek, uyanıklık bilincimizin içeriğinin dışarıdan gelen şey olduğu gerçeğine varıyoruz.

ve evrimde zaten gelişmiş olan yetenekler tarafından üzerinde çalışılan bir şeydir. Uyanıklık bilinciyle uğraşırken hatırlamamız gereken bir şey daha var; içerik olarak sürekli değişiyor, yalnızca her an ilgilendiğimiz şeyleri içeriyor. Modern Psikolojide dikkatin muazzam önemi giderek daha fazla ortaya çıkıyor. Artık bilincin dikkati, gözün belirli bir noktaya sabitlenmesi gibidir. Yalnızca belirli sınırlar dahilinde genel olarak görebilirsiniz; yalnızca gözün kesinlikle yönlendirildiği şeyi açıkça görebilirsiniz. Ancak net görüş alanı dışındaki diğer şeylerin belli belirsiz bilincindesiniz ve bu, psikologlara uygun bir imaj kazandırdı; Uyanıklık bilincinde olan, doğrudan görüşte olandır. Yarı bilinçli olduğumuz ve her an dikkatimizi ona çevirerek tamamen bilincine varabileceğimiz bir kenar olacaktır. Dikkatin gücü genişletilebilen bir şeydir. Şimdi, çoğunuz çok sayıda nesneye bakarken bunlardan yalnızca üç ya da dördünü tanımlayabilecekken, eğer fiziksel dikkat gücünüzü doğru gözlem için eğitmişseniz, doğru gözleme yönelik şeylerin sayısını büyük ölçüde artırabileceğinizi göreceksiniz. algılanan nesnelerin mükemmel bir şekilde tanınması ve ayırt edilmesiyle bu vizyonun aynı anda yönlendirilebilmesi. Pratik yaparak genişletilebilecek bir alandır; ve bu aynı zamanda dikkat konusunda da geçerlidir. Dikkat uygulayarak onu büyük ölçüde genişletebileceğinizi ve aynı anda daha fazla şeye katılabileceğinizi göreceksiniz; daha fazla sayıda fikri net görüş alanına getirebilmenizi sağlar. İster fiziksel ister zihinsel göz açısından olsun, gözlem alanını genişletmeye çalışmak, her iki durumda da net görüş alanını genişletmek faydalı bir uygulamadır.

Ama yine de şu merak uyandırıcı soru ortaya çıkıyor: Uyanık bilinci sınırlayan şey nedir? Bize bilincimizin uyanıklık bilincimizden çok daha büyük olduğu söylendi. Ama neden? Neden herhangi bir yerde bilincinde olduğumuz her şeyi uyanıklık bilincine taşıyamayalım? Bu ilişkide anlamamız gereken iki nokta var: Bunlardan ilki daha çok gözün titreşimine benzemektedir. Kırmızının altını ve menekşenin üstünü göremeyiz, her ne kadar bu sınırların ötesinde görmek mümkün olsa da, karınca normalde bizim kör olduğumuz titreşimler aracılığıyla görür; ve bilincimizin odaklandığı beyinle ilgili olarak da aynı türden bir şey vardır. Yalnızca belirli bir aralıktaki titreşimlere yanıt verebilir.

menzil. Titreşim gücü öncelikle oluştuğu malzemeye bağlıdır. Bir an için “kalıcı atom” denilen şeyi hatırlatayım. Kendinize çektiğiniz atomların, atomlardan oluşan tüm moleküllerin, çağlar boyunca sizinle birlikte gelen, her düzlemdeki mıknatıs olan kendi kalıcı atomunuzdaki gelişim miktarı ve titreşim gücü tarafından koşullandırıldığını unutmayın. böylece yeni bedeninizi kullanımınız için kendinize çekersiniz. Kalıcı atomda depolanan deneyime göre kendimize çektiğimiz maddenin doğası; böylece orada çok kesin bir sınırlamanız olur.

Üstelik geçmiş deneyimlerinizle sınırlısınız ve bunların bu kalıcı atomlarda saklanan kayıtları, uyanık bilinciniz üzerinde sınırlayıcı bir güç uygulayacaktır; Etrafınıza çektiğiniz maddeyi yöneten birikmiş titreşim güçlerinin, geçen hafta bahsettiğim seçici eylemi uygulayan kalıcı atomun izin verdiğinden fazlasını onun içine getiremezsiniz. Ama hepsi bu değil; Bir diğer nokta ise o atomun, içinde aktif olan spiral iplikçiklerin sayısı bakımından, evrim aşamamıza göre mutlak yapısıdır. Şimdi, evrimin şu andaki aşamasında sıradan fiziksel atomda, teknik olarak "spirilla" olarak adlandırılan bu sarmal şeritlerden dördü normalde aktiftir; öyle ki, vücudumuzun maddesini içinden seçmemiz gereken etrafımızdaki madde normal olarak belirli bir noktaya kadar gelişmiştir; Atomdaki aktif spirallerin sayısına göre beyne getirebileceğiniz bilinç miktarı, bu atomların yanıt verebileceği düşünce miktarı olacaktır. Ancak düşünce gücü daha gelişmiş olanların beyinlerinde, çevremizdeki materyaldeki aktif spirallerin sayısı artar; Böylece her gün kesin ve dikkatli düşünenler sadece kendi beyinlerini geliştirmekle kalmıyor, aynı zamanda başkaları için daha yüksek türden mevcut materyal miktarını da geliştiriyorlar. Çünkü bedenlerimizin yaşam kiracılığına sahip olmadığımızı, sürekli olarak başlayıp biten bir kiracılığımız olduğunu hatırlamalısınız. Atomlar sürekli girip çıkıyor. Bu atomlar beynimizin bir parçasını oluştururken, düşünce gücümüzün onlara uygulayabileceği her türlü gelişmeye tabidirler; öyle ki, dünyada kendi bilincimizin evrimiyle gelişen bilincin kelimenin tam anlamıyla yardımcıları oluyoruz. İzole bir hayat yaşayamayız. Doğa bizi kimsenin kıramayacağı bağlarla birbirimize bağladı; ve ne zaman biz

Düşündüğümüz ve böylece düşündüğümüz konuyu geliştirdiğimiz gibi, aynı zamanda dünya bilincinin yardımcıları olarak da hareket ediyoruz ve doğa kimliğimiz sayesinde kardeş insana, onun da çalışabileceği daha iyi malzeme veriyoruz, daha kolay hale getiriyoruz. onun için yüksek bilincin beyne inmesi.

Sınırlamanın bir tarafı var: maddi: diğer tarafı bizim dışımızdan geliyor. Bu, genellikle "Karmanın Efendileri", "Başmelekler" olarak adlandırılan, insan kaderinin idaresi ve insan ilişkilerinin dengelenmesiyle ilgilenen kişiler tarafından konulan sınırlamadır. Sınırlayıcı faktörlerden birini ve belki de neredeyse başlıcasını oluştururlar; çünkü geçmiş karmamıza göre, birlikte doğacağımız beynin genel kalıbıdır, özellikle geçmiş karmamızın Onlar tarafından tek bir dünya yaşamında işlenmek üzere yeterince uyumlu olarak seçilen kısmına göre. Beynin genel şekli buna göre olacaktır; içine yerleştirilecek malzemeyi biz sağlıyoruz, ancak bu genel taslağı, beynin şeklinin daha büyük bir şekilde şekillendirilmesini kendimiz kontrol etmiyoruz. Ve arkasında, uyanıklık bilincinin yeteneklerinin sınırlandırılmasını gerçekleştirmek için ihtiyaç duyan tükenmemiş bir karması olan herhangi birinin, düşüncenin yalnızca belli bir fiziksel alt katmanıyla enkarnasyona gelmesi oldukça olasıdır. Beyin, insan yaşamını meşgul edecek olan karmanın işleyişine uygundur. Bu kesin bir sınırlamadır, çünkü sonuçta kendi kendine oluşmuş olsa da, mevcut yaşam söz konusu olduğunda dışarıdan gelir. İçinde çalışmak zorunda kaldığımız bu sınırlamalar, bizi sık sık sıkıntıya sokan ve sinirlendiren bu yetilerin bu eksikliği, kendi başlattığımız nedenlerin işleyişinin bize dışarıdan dayattığı sınırlamaların işaretleridir; dışımızdaki güçler tarafından meydana getirilir. Bu iki şey, uyanıklık bilincinin sınırlamasının bir açıklaması gibi görünüyor - neden bu kadar çok şey aşağı iniyor da daha fazlası yok.

Bundan bilinçaltına geçin. Şimdi burada bir zorlukla karşı karşıyayız: Ayırılması ve düzenlenmesi gereken çok sayıda farklı şey içeriyor. Burası "geniş bir kereste odası" olarak adlandırılmıştır ve içinde geçmişin her türden kalıntısını buluyoruz - içinde çalıştığımız araçlara hala bağlı olan dünün her türlü paçavra ve paçavra; ve herhangi bir şey yüzeye çıktığında onun bilincimizdeki yerini, anlamını anlayabilmek için bu hantallığı ayıklamamız gerekir.

kökleri geçmiş evrimimizdedir. Her şeyden önce, uyanık bilinç tarafından sempatik sinir sistemine devredilen -geçen hafta aceleyle bahsettiğim- bir sürü şey olacak. Sıradan çalışan beyin-omurilik sisteminin biraz dışına çıkmış, ama yine de bilinçaltında bulunan beyinde ve sinirlerde bulunanlardan karakteristik özellikleri bakımından büyük farklılıklar gösterdikleri için bunları ayırmamız ve bir kenara koymamız gerekir. , ancak mekanizmanın farklı bir bölümünde saklanıyor. Bilinçaltının sandık odasında farklı şeylerin saklandığı ve bunların ortaya çıkabileceği pek çok dolap vardır.

Artık sempatik sistemde depolananlar, geçmişimizin, ebeveynlerimiz ve ayrıca kendi kalıcı atomlarımız aracılığıyla bize ulaşan tüm o tuhaf ve belirsiz kalıntılarını içerecektir. Bunlar belirsiz, sönük ve kavranması zor olacak; vahşi yaşamların, hatta hayvan varoluşlarının kalıntıları, ilerleyen insan bilincinin uzun süre geride bıraktığı donuk el yordamları ve arayışlar, soluk ve kör anılar olacak, bunlar hâlâ zihinlerimizde izlerini bırakmış durumda. fiziksel sistem. Bazı duyarlı insanların maruz kaldığı sözde nedensiz dehşetlerin çoğu, nedenini bilmedikleri bir korku, hiçbir mantıkla üstesinden gelinemeyecek bir korku, bunlara aittir. Akıl bir süreliğine hakim olabilir ama eğer korku çok güçlüyse, akla rağmen beden sürüklenir. Böylesine nedensiz bir panik - bazen kalabalığı kasıp kavuran panikten bahsetmiyorum, çok farklı bir şey - bazen sağlığımız kötüyken, beyin omurilik sisteminin yorulması nedeniyle içimizde de bulunur. Bazen geçmişten sebepsiz bir terör yükselir. Bazen “doğaüstü” olana karşı duyulan korku biçimini alır. Bu korku aslında başka bir şekilde de ortaya çıkabilir; ama insanın sürekli olarak bilinmeyenden korkarak yaşadığı ve doğanın bilinmezliğinde orduları gördüğü zamanlardan beri sempatik sistemde kalan kalıntılarda "doğaüstü" olana dair belli bir korku var. doğaüstü düşmanlardan. Bu korku bazen fiziksel bedene aktarılan ulusal ve atalardan kalma özelliklerden kaynaklanır ve uyanık bilincimizde korkmadığımız şeyler, zaman zaman korku nesneleri olarak kendilerini gösterirler. Bunun bir örneği büyük yazar Thomas Carlyle'ın durumunda aklıma geliyor. Gündüzleri şeytana inanmadığını ancak gece yarısı uyandığında ona tamamen inandığını söyledi. O yaptı *Olumsuz*şeytana inanın; ama

İskoç soyuna dair izlenimler, o korkunç düşmanın çocuk zihnindeki etkisi ve bir çılgınlık anında onun tarafından ele geçirilme korkusu - bunlar bilinçaltında kaldı ve canlılığın arttığı anda zihinde yükseldi. Gece boyunca fiziksel çerçevenin en düşük noktasındaydı. Ancak burada, düşüncelerin fiziksel beynin daha derin bir katmanına gömüldüğü ve sempatik sisteme aktarılmadığı, şimdiki hayata ait ikinci bilinçsizlik biçimi atalardan kalma anılara karışmıştı. Bu iki bilinç kaybı biçimini hipnotizma yoluyla birbirinden ayırmak mümkündür. Hipnotik transta sempatik sistemin kontrolünde olanı canlandıramazsınız ama beynin daha derin katmanlarında olanı canlandırabilirsiniz. Bir de geçen hafta bahsettiğimiz, geçmişte amaçlı olan ama devam etmesi için sempatik sisteme devredilen ve bilinçaltında çok önemli rol oynayan eylemler var. Eskiden dikkatle yaptığımız ama artık dikkat etmediğimiz pek çok şey var. Biraz daha genişletilse de, yalnızca belirli bir miktarda dikkat mevcuttur ve Ego, doğanın otomatizminden yararlanabildiğini ve onlara yaptırdığı şeyin tekrarını araçlara aktarabildiğini keşfettikçe. Bu bilinçaltı tekrar tekrar artar ve sempatik kontrolüne giren her şey bilinçaltı haline gelir. Zaten eğitilmiş sinirlerimizde ve kaslarımızda bir şeyin fiziksel bedenin otomatik gücüne teslim edilmesinin ne kadar kolay gerçekleştiğini biliyorsunuz. En yaygın örneklerden biri yazma eylemi veya piyano çalma eylemidir. Bir çocuğun yazmayı öğrenme eylemine tüm bedenini nasıl adadığını bilirsiniz; her türlü yüzü nasıl yaptığını; ilginin acısıyla nasıl da kıvranıyor. Elinde değil; dikkatinin tüm gücünün parmaklarının zor hareketlerine çevrilmesi gerekiyor. Otomatik alışkanlık oluştukça parmaklar hareketi düşünmeden yazar. Ve eğitimli bir piyanist söz konusu olduğunda, iyi bilinen pasajlar tamamen vücudun otomatik gücüyle icra edilir. Ve bu sürekli devam ediyor. Ego, kurtulabildiği kadarını onların eline vermek için araçlarının otomatizminden yararlanır. Onun her zaman yukarıya doğru çabaladığını, alt düzeylerden kurtulmaya çalıştığını unutmayın; her zaman tırmanmasına engel olan yükleri üzerinden atmaya çalışıyor. Örneğin vücudun hayati fonksiyonlarının bakımıyla uğraşmak istemez ve dikkatini yalnızca eğittiği mekanizmaya verir.

bir şeyler ters gittiğinde. Bunların hepsini bilinçaltı olarak bir kenara bırakabiliriz. Tüm bu tür çalışmalar zahmetle telafi edilebilir, ancak buna değmez; tam tersine o otomatizme ne kadar teslim olursak o kadar iyi. Sürekli tekrarlanan şeyler için uyanıklık bilincimizi ne kadar az kullanmak zorunda kalırsak, gerçekten dikkat edilmesi gereken şeyler için o kadar çok çalışmak zorunda kalacağız; ve amaçlı eylemimizin bir kısmını birbiri ardına sempatik sistemin dikkatli mekanizmasına devrettiğimizde, belli bir miktar pratikten sonra yapması en çok arzu edilen şeyi yapma gücüyle bu belirgin bir kazançtır.

Ancak bilinçaltının tanımlanması biraz daha zor olan başka bir kısmı daha var. Ben bunu daha ziyade bilinçaltı ile bilinç üstü arasındaki sınıra koyuyorum. Sempatik sistem yoluyla gelir; dolayısıyla üzerinde bilinçaltının işareti vardır. Öte yandan geçmişe ait olmadığı için bilinçaltımızın ayırt edici özelliklerinden birini yitiriyor; çünkü genel anlamda bilinçaltı geçmişten gelir. Şimdi uyanıklık bilincine bazı belirsiz sezgilerin geldiğini görüyoruz; bazı belirsiz korkular - şu anda konuşulanlarla aynı değil, ama kavrayamadığımız diğerleri - genellikle talihsizlik haberlerinin takip ettiği yaklaşan talihsizlik korkusu, bir arkadaşın ölümü, bir kaza veya bir kaza hakkında yarım bilgi. sevdiğimiz birinin hastalığı; bunlar bize bu ara durumda bilinçaltından gelir. Bunların tam olarak nasıl geldiklerini takip edebiliriz ve bunların oluşma şekline baktıktan sonra onları bilinçaltı mı yoksa bilinçüstü olarak mı sınıflandıracağınıza kendiniz karar vermelisiniz. Astral düzlemden geliyorlar ve astral bedenin yüzeyinin titreşimlerini dışarıdan etkileyen o düzlemin fenomenlerinden geliyorlar. Az önce meydana gelen bazı talihsizlikler astral düzlemde titreşen bir resim oluşturur. Astral maddede titreşen bu resim, astral bedeni dışarıdan etkiler, tıpkı bir esintiyi hissettiğiniz gibi ona doğru gelir, astral bedenin yüzeyini titreşimlere fırlatır. Bu titreşimler, özellikle solar pleksus yoluyla sempatik sinir sistemine iletilecektir; bu sistem belki de astral bedenle iletişim açısından en önemli sinir ağıdır. Genel olarak sempatik sistem ve özellikle solar pleksus yoluyla bu duygu kendini gösterecek, sempatik sistem tarafından beyne aktarılacak ve böylece uyanık bilince gelerek sizi

korkunun bilincinde. Kendisi şu şekilde çalışmıştır: Dışarıdan titreşen astral bedene, o astral beden üzerinden sempatik sinir sistemine, solar pleksus'a ve solar pleksustan beyne giden bağlantı bağlantıları yoluyla yukarı doğru yol alır. uyanık bilincimizde ortaya çıktığı yer. Titreşim çok güçlüyse buna sıklıkla bir hastalık hissi eşlik eder ve bu hastalık hissi girdiği yerin, yani solar pleksus'un çok karakteristik özelliğidir ve sürekli olarak midenin mekanizmasıyla bağlantılıdır. Dikkatli bir şekilde gözlemlerseniz, sıklıkla bu korku belirtilerine fiziksel bir hastalık hissinin eşlik ettiğini göreceksiniz. Ve daha önce bahsettiğim ve tekrar değineceğimi söylediğimden farklı türdeki diğer birçok duyum için de, özellikle korku duyumları için. Pek çok insan, atalarımızdan aktarılan bir korku duygusu ya da beynin daha derin katmanlarından kaynaklanan bir korku değil, astral düzlemden kaynaklanan ve fiziksel düzleme doğru ilerleyen bir korku duygusuna sahiptir. tıpkı az önce anlattığım titreşimin gelişinin fiziksel beyne ulaşması gibi. Astral planda, varlığı insana antipatik gelen, duyguları dostane olmayan pek çok varlık vardır; bunun nedeni kısmen insanın çok yıkıcı bir hayvan olmasıdır. Fiziksel ve hayvansal dünyayla ilgisi olan elementallerin hepsi, insan ırkının onlara yol açtığı sorunlar nedeniyle az çok insan ırkına düşmandır. Birçok insanın düşüncesizce yıkıcı eylemini izlerseniz, düşmanlığın bu belirli elementallerin yaşam alanlarının bulunduğu astral düzlemden nasıl kaynaklanabileceğini kolaylıkla göreceksiniz; bu düşmanlık duygusu astral bedende bir titremeye neden olur ve bu da sempatik sistemde titreşime neden olur ve buna karşılık gelen bilinç değişikliği, fiziksel beyinde korku olarak ortaya çıkar. Bahsedilen nedenle fiziksel canlılığın gündüze göre daha düşük olması nedeniyle bu genellikle geceleri meydana gelir. Dahası, sinir ve kas sistemleriniz bozuksa, genellikle astral dünyada var olan varlıkların loş görüntüsü olan kabaca halüsinasyonlar olarak adlandırılan vizyonlara yol açan belirli duyu korkularından sık sık rahatsız olursunuz. . Bunlardan kurtulmak için sağlığınızı artırın ve bunların nereden geldiğini anlayarak, bilginizi beyin üzerindeki etkiye karşı koyun.

Bu bizi süper bilincin ele alınmasına götürür; ve süper bilincin genel tanımını, süper fiziksel planlardaki bilinçte bulunan ve dünyaya indirilen şeyi vermeliyim.

fiziksel düzlem sempatik sistem aracılığıyla değil doğrudan beyne ulaşır; astralden geldiği yerde, astral bedenin sempatik sistemle iletişim kuran yüzeyinden değil, fiziksel duyularla iletişim kuran astral duyulardan gelir. Bu önemli bir nokta; çünkü burada kontrol ederek çoğalmak istiyorsunuz, kovalayıp kurtulmak değil. Artık birçok görüntü ve ses bu şekilde duyulmaktadır ve bunlarla baş etmede ilk şey korkmamaktır. Korktuğunuz anda beyninizin kontrolünü kaybedersiniz ve sempatik sinir sisteminizin kontrolü altına girersiniz; öyle ki korku, süperbilinci normal uyanıklık bilinciyle bağlantıya geçiren insanın en ölümcül düşmanıdır. Eğer çekingen iseniz, onu kendi haline bırakın, çünkü kendinizi yaralayabilirsiniz, bu da deliliğe kadar varabilecek sinirsel bozulmaya neden olabilir. Bunu söylüyorum çünkü görüntüler ve sesler doktorlar tarafından her zaman tehlike işareti olarak kabul edilir; ve sinir organizasyonunun istikrarsızlığıyla birlikte ortaya çıkarsa tehlike işaretidirler. Bunlar tehlike işaretleri değil, herhangi bir histeri belirtisi, herhangi bir düşünce ve davranış tuhaflığı dışında, sağlık ve akıl sağlığıyla birlikte gelirse, beyin bilincinin genişlemesinin işaretleridir. Eğer süper-bilinçten gelen bu görüntülerin veya seslerin normali rahatsız ettiğini düşünüyorsanız, o zaman normal sağlığınızı iyileştirmek için çalışmaya başlayın. Öte yandan, eğer normalin üzgün olmadığını görürseniz, aynı zamanda bu bilinç açılımı algılanırken aynı zamanda günlük işlerinizde aklınızın başında olduğunu düşünüyorsanız, o zaman özellikle "Durum" sorusuna dikkat etmeden devam edebilirsiniz. sinir mekanizması. Bunu söylerken, süper bilinçten gelen gerçek vizyonların sıklıkla düzensiz bir sinir sistemiyle el ele geldiğini unutmuyorum. Bu tamamen doğrudur; çünkü geçen hafta size söylediğim gibi, ulaştığımız evrim aşaması, bu yüksek titreşimlerle bağlantılı olarak beynin sağlıklı titreşimi için henüz yeterince yüksek değil. Bu nedenle, bunların hemen reddedilmesine gerek yoktur, çünkü bunların normal beyindeki bazı dengesizliklerle birlikte olduğunu görürsünüz; ancak bu tür sinir sorunları, bedeninize iyi bakmanız ve onu sağlıklı varoluş olasılığının ötesine zorlamamanız konusunda sizi uyaran bir tehlike sinyalidir; beyin kendisini bu tür habercileri kabul etmeye alışana kadar, onların çok yavaş, yavaş yavaş, kasıtlı olarak gelmelerine, kapıyı büyük ölçüde üzerlerine kapatmalarına izin veren bir işaret. Şöyle diyebilirsiniz: “Bunu nasıl yapabilirim? Davetsiz geliyorlar” dedi. Yine de kapını kapatabilirsin. Beyni başka bir şeyle meşgul ederseniz, beynin normal egzersizi bunları önleyecektir.

Ziyaretçilerin çok ısrarcı olmasından. Onları tamamen devre dışı bırakmayacaksınız ama bundan sonra normal olarak bilince gelmelerini sağlayacak mekanizmayı kırmalarına izin vermeyeceksiniz. Burada zorlu zeminde yürüdüğünüzü ve güvenlik için bilginin kesinlikle gerekli olduğunu görüyorsunuz.

Dehanın teşvikleri olarak adlandırılan dürtüler süper-bilinç bölgesinden aşağıya iner. Dehanın bu uyarıları doğrudan daha yüksek Öz-bilinçli 'Ben'den gelir ve bazen bunları almaya henüz uygun olmayan beyinde istikrarsızlığa neden olur; ama bu büyümenin istikrarsızlığıdır, hastalığın değil. Ancak şöyle diyebilirsiniz: "Bazen dehada ahlaki davranışlarda büyük düzensizlikler buluruz" ve bu, insanların kafasını çok karıştıran bir noktadır. Neden yüksek seviyeden gelen, yüksek zihinsel seviyeden doğrudan beyne gelen bu akımlarla el ele gidiyor, neden bunlara yaşamdaki düzensizlikler eşlik ediyor? Bu garip olgunun altında, iyi anlaşılması gereken bir yasa işliyor; işleyişi belirsiz, yaşamla ilişkisi açısından incelikli ama yine de muazzam öneme sahip ve evrimlerini hızlandırmak isteyenler için hepsinden önemlisi bir yasa. ve süper bilinçten gelenleri artırın. Şöyle ki: Herhangi bir kuvvet daha yüksek bir düzlemden indiğinde, geldiği araçta dönüşüme uğrar. Aracın niteliğine göre oluşacak kuvvetin dönüşümü; tamamı değil - bazıları bozulmamış ihtişamıyla gelecek ve ruhsal ihtişamıyla alt dünyada kendilerini kanıtlayacak, ancak büyük bir kısmı değişecek *oynadığı araç tarafından kullanılacak ve daha sonra o aracın kendisini en kolay şekilde verebileceği enerji biçimine dönüştürülecektir.*. Bu yasadır ve geniş kapsamlı öneme sahip bir yasadır; çünkü bu, hazırlıksız bir bedene büyük bir ruhsal ya da yüksek zihinsel yaşam dalgasının gelmesinin iyi olmadığı anlamına gelir - sinirsel düzensizlik tehlikesi açısından değil, o bedendeki sıradan enerji kanalları bozulacağı için. akışı yakalayacak ve onun bir kısmını daha büyük bir canlılığa dönüştürecek, bu kanallarda akmaya alışkın olan gücü güçlendirecek; öyle ki, eğer bir organizmanın, diyelim ki cinsel heyecana eğilimi varsa, deha, canlılığa dönüşen kısmıyla bu cinsel heyecanın gücünü son derece artıracaktır. Geçmişin öğrencileri olan bazılarınız, Akıl Oğulları'nın gelişini gerekli kılan şeyin bu olduğu gerçeğini bir an için bile yakalamış olabilirsiniz.

Üçüncü Yarışa; Ruhsal yaşamın hayvan insanın kanallarına düşüşü, onun hayvani güçlerini o kadar muazzam bir şekilde artırdı ki, Aklın Oğulları'nın yardıma gelmesi gerekliydi, yoksa insanlık, hayvani aşırılıkların en aşağısına, yani en aşağılık duruma düşerdi. manevi yaşamın gücü, bozulmaya dalmanın derinliğini artıracaktı. Öyle ki, bugün pek çok kişinin davet ettiği gibi, süper bilincin uyanık bilince doğru akışını davet ettiğinizde, o yaşam suyunun akacağı kapların saflığına dikkat edin. Bir zamanlar büyük bir Öğretmen şöyle demişti: Nasıl ki en saf su kirli kaplara aktığında kirlenir ve çamurlanırsa, aynı şekilde İlahi Hikmet de hazırlıksız zihinlere, kirli kalplere aktığında kirlenir. Yüksek planlardan aşağıya doğru akışı kendi varlığınıza getirmeye kesinlikle çabalayın; Kesinlikle tüm doğanızı o yüksek bölgelerden gelen güneş ışınlarına açmaya çalışın; ama güneş ışığının doğurgan gücünü davet ederken, doğanızda, güneş ışığı üzerlerine düştüğünde hızla büyüyebilecek hiçbir kötülük tohumu olmamasına dikkat edin.

Yüksek güçlerin akışını davet etmeden önce doğayı arındırmaya dikkat edin. Bu nedenle yüksek öğreti adaylarına şöyle denilmiştir: "Önce kötülükten vazgeçin." Kötülükten vazgeçinceye kadar, içinize ne kadar az yüksek yaşam akarsa o kadar iyidir. Kötülük yapmayı bıraktıktan sonra duyularınızı kontrol etmeye başlayın. Onları kesinlikle zihnin hakimiyetine tabi tutun; daha sonra zihni yüksek zihnin kontrolü altına alın ve alt zihnin gezintilerini ve sapkınlıklarını yüksek zihnin etkisi altında sessiz ve sakin hale getirin.

İnsan ancak araçları bu şekilde arındırdığında, yalnızca duyuların dinginliği ve zihnin sessizliği içinde, Özben'in ihtişamını güvenle görebilir. Bu uyarıyı sizi daha yüksek yolda yürümekten, daha yüksek hayatı aramaktan caydırmak için yapmıyorum; uyarı yalnızca hayatın hazırlıksız ve arınmamış araçlara akışının tehlikelerini görmüş birinin uyarısıdır. Çağların ve Bilgelerin uyarısını tekrarlıyorum ve bunu modern ifadeye basitçe aktarıyorum Tırman! tam cesaretle, kararlı bir yürekle, açık gözlerle, korkusuzca, karşılaşabileceğiniz hiçbir şeyden korkmadan istediğiniz gibi tırmanın; çünkü içinizdeki İlahi, sizsiz olan her şeyden daha güçlüdür. Ancak merdivene çıkarken tırmandığınız ayakların temiz olmasına dikkat edin. Merdivene çıkmadan önce ayaklarınızı temizleyin ve basamaklarını kirletmeyin

toprak çamuruyla; çünkü bu, ayaklarınızın merdivene yapışmasına neden olur, tırmanmayı engeller, hatta kaymanıza ve düşmenize neden olabilir.[5]Dilediğiniz gibi tırmanın; ancak İlahi Olan'ın vizyonunun yalnızca saf olanlara bahşedildiğini unutmayın. Dilediğiniz gibi tırmanın; ama süper bilincin saf uyanıklık bilincine inmesi gerektiğini unutmayın. Arındırırsanız, cesaretinizin sizi taşıyabildiği kadar, coşkunuzun sizi yükseltebildiği ölçüde hızla ileriye doğru tırmanın; çünkü saf olanlar için hiçbir dünyada tehlike yoktur ve saf olanların yüreği Doğa'nın tüm sırlarının açığa çıkmasını ister.

---

[5]Görmek*Sessizliğin Sesi.* Trans. H.P, Blavatsky tarafından.

Translated from English to Turkish - www.onlinedoctranslator.com

CUZUN GÖRÜŞANDCLAIRAUDIENCE

Bu akşam ana hatlarıyla çok iyi bilinen ve günümüzde giderek yaygınlaşan bazı olguları inceleyeceğiz. Atlantik boyunca seyahat ettiğimizde hala daha yaygınlar, hatta Amerika'nın batısına doğru ilerledikçe daha da yaygın oluyorlar. Eğer önerdiğim çizgiyi izlerseniz, şu anda anormal ve olağandışı güçlere sahip insanların sayısındaki bu artış çok belirgindir. Bu artışın kısmen iklim koşullarından ve kısmen de birbirleriyle melezlenen ırkların sonucu olan geçici istikrarsızlıktan kaynaklandığı görülüyor; ancak ben bunun daha çok iklim koşullarından ziyade iklim etkilerinden kaynaklandığını düşünüyorum. diğer nedenler. Atmosferdeki elektrik geriliminin sinirler üzerinde kayda değer bir etkisi vardır ve sinirlerin durumu durugörünün alt biçimleriyle yakından ilgilidir. Bana bu şekilde kapasite gösterenlerin oranının son yıllarda bile arttığı söylendi. Yaklaşık sekiz yıl önce ben de Kaliforniya Sahili'ndeyken, halka açık bir dinleyici kitlesiyle konuşurken gerçeklerin gerçekliği konusunda tartışmaya gerek olmadığını fark ettim; pek çok insanın kendi deneyimleri olmuş olması, çok daha fazlasının akrabalarının ya da arkadaşlarının deneyimlerini duyması, Teosofist'in buradaki görevinin karakterini değiştirmektedir. Kabul ettikleri şeyleri açıklamak ve Atlantik'in bu yakasında hâlâ yapmanız gerektiği gibi, olup bitenlerin gerçekliği konusunda tartışmamak gerekiyordu. Ancak realiteye gelince, burada da kamuoyunda büyük bir değişimin yaklaştığını görüyoruz. Gerçekler o kadar iyi doğrulanmıştır, o kadar dikkatli analiz ve incelemeye tabi tutulmuştur ki, indirgenemez minimuma geldiğinizde şüpheciliğin bile zorlukla karşı çıkabileceği gerçeklere sahip olursunuz.

Bu akşam, eğer mümkünse, bu olguları sınıflandırmak ve size bu olayların hangi çizgide ilerlediğini göstermek istiyorum; diyebileceğim gibi, size bunlarla ilgili olan yönümüzü göstermek için ve böylece belki size bu türden bir taslak vererek, bundan sonra bu tür olguları uygun yerlerine yerleştirmenizi kolaylaştırabilirim; onlarla akıllıca başa çıkmak; ve teosofik teoriyi incelememiş olanlara bu anormal olaylar açısından ne kadar aydınlık olduğunu anlatmaktır.

O halde şimdi bir algılayıcıyla, mevcut organları aracılığıyla mümkün olduğu kadar çok şeyi algılayacak olan içsel bir İnsanla karşı karşıya olduğumuzu anlayalım. Fiziksel organlarını kullanmaya oldukça alışkındır; on binlerce yıldır bunlarla çalışmaktadır, dolayısıyla onlarla nispeten hiçbir zorluk yaşamamaktadır; fiziksel düzlemde kendisini çevreleyen olayları oldukça iyi anlıyor. Bunları tekrarlanan gözlemlere göre sıralayabilir ve bunlardan gelen titreşimler vücudunun aynı şekilde titreşen bir kısmına çarptığında, kendi bedeninde yeniden üretebildiğinde bunlara yanıt verdiğini çok iyi bilir. dışarıdan o vücuda çarpanlara benzer vücut titreşimleri. Algılama gücünün kendisinde ve başkalarında, hatta tanıdık fiziksel duyular dahilinde bile farklılık gösterdiğini bilir. Sayısız bilimsel deneyle, işitme gücünün çevresindeki tüm insanlarda aynı olmadığını, çok değişkenlik gösterdiğini çok iyi biliyor, ancak buna normalin çok ötesine geçene kadar "duruişitme" denmiyor. Bu noktadan önce buna basitçe "olağanüstü işitme keskinliği" denilirdi ve en bilimsel aklın bile bu farklılıkları kabul etmesinin önünde hiçbir zorluk çıkmaz. Elbette sirenin işitmeyi test etmek için nasıl kullanıldığını biliyorsunuz; gittikçe daha yüksek notalar veriliyor ve notalar yükseldikçe daha da yükseliyor; Dinleyicilerden biri birbiri ardına dışarı çıkıyor ve şöyle diyor: “Sessizlik var.” Artık sessizlik yok, yalnızca duyma yetersizliği var; makine çalışıyor ve bazıları ilk kişi dışarı çıktıktan sonra notayı duyabiliyor. İkincisi diyor ki: “Sessizlik var” ama diğerleri hâlâ duyuyor. Böylece, sonunda orada bulunan kimsenin duyamayacağı bir notaya ulaşıncaya kadar devam edebilirsiniz. Keskin fiziksel işitme sınırlarının bile ötesine geçtiniz. O halde biraz daha ileri gitmek için neye ihtiyacımız var? Daha hızlı titreşimlere tepki verebilmesi için fiziksel işitme organımızın biraz daha gergin hale getirilmesi gerekiyor. Ve aynı şekilde görme konusunda da. Burada görme organını biraz daha hassas hale getirmemiz gerekiyor ki şu anda algılanamayan titreşimlere tepki verebilelim; çünkü her şey şuna bağlı: duyu organı, titreşimin doğası, etrafımızda tamamen duyarsız olduğumuz sonsuz titreşimler var. Bizim için yoklar.

O halde öncelikle "basiret" genel adı altında kendini gösteren olguları görme açısından sınıflandırmaya çalışalım. Bunlardan ilki, sizin deyiminizle, o zaman gelecek.

sıradan fiziksel görüş biraz daha keskinleşiyor; ve tedaviyle biraz daha keskin hale getirilebilir. Sizi adım adım ilerletmek istiyorum, böylece burada gerçekten harika bir şey olmadığını, basamakları gayet anlaşılır bir merdivenden başka bir şey olmadığını göresiniz. İlk şey, fiziksel görüşü belirli bir şekilde ele alarak biraz daha keskin hale getirmektir. Başarılı yollardan biri kişiyi bir süreliğine bodruma kapatmaktı. Karanlığın retina üzerinde belirli bir etkisi vardır ve onu daha hassas hale getirir. Bunu yıllar önce Baron von Reichenbach gözlemlemişti ama biraz erken geldi. İnsanları saatlerce karanlıkta kapattı ve bu insanların önemli bir kısmının içeri girdiklerinde göremediklerini daha sonra görebildiklerini keşfetti; ve gördükleri şey sadece bir mıknatıstan yayılan ışıktı. Toplumun her sınıfından halkını topladı ve çok sayıda kişinin karanlıkta mıknatısı görebildiğini ve kutupların etrafında ortaya göre daha fazla ışık olduğunu fark ettiğini buldu. Boş zamanlarınızda okuyabileceğiniz deneyler. Ve hiçbir zaman gerçekten çürütülmedi veya geliştirilmedi. Fark ettiği diğer şeylerin yanı sıra, insanların sadece mıknatısın ışığını görmekle kalmayıp, aynı zamanda mesmeristin parmak uçlarından yayılan hipnotize edici sıvıyı da görebildikleriydi.

Sonra, ilginç bir modern deneye geliyoruz; bunun ayrıntılarını geçen gün, "N" ışınları hakkındaki tartışmalı soruyla ilgilenen ünlü bir Fransız bilim adamı bana anlattı. Muhtemelen raporlardan da bildiğiniz gibi, bazı insanlar bu ışınları görebilir, bazıları göremez; bu nedenle bilim adamının söylediği ilk şey şudur: “Ah! bunlar bir yanılsamadır.” Ancak ilk başta göremeyen iki veya üç bilim adamının bir mahzende aynı eğitime tabi tutularak görmelerinin sağlanabileceği bulunarak, bu gözde ve alışılmış tutumda küçük bir ihlal yapıldı; Üç dört saat boyunca karanlıkta ışınları görebildiler. Ve bu bana sıradan bir bilim adamı için çok önemli bir nokta gibi geliyor; bedeni normalde görebileceğinden daha fazlasını görecek şekilde eğitme olasılığı var. Çünkü bu oldukça yeni bir sistemin başlangıcıdır: Bir insan, kendisinin dışında fiziksel bir aygıt olduğunu kanıtlayarak değil, kendi bedeninin fiziksel aygıtını geliştirerek daha ince titreşimlerle temasa geçebilir.

- Bilimin yönteminin, bilim adamının dışarıda deney yapabileceği daha hassas aletler yapmak yerine, bilim adamının bedenini geliştirmek olduğu Doğu topraklarında çalışmanın çok popüler bir yolu. Tabii ki

bu deneylerin bilim adamlarını evrensel olarak tatmin edecek şekilde "N" ışınlarının varlığını ortaya koyduğunu söylemeyin; onlar sahip değil. Ancak bu yönde çok şey yaptılar ve bunların tekrar tekrar tekrarlanması konuyu daha kesin hale getirecek ve daha genel kabul görecektir. O halde, sıradan insan görüşünün hassaslığında, onu belirli koşullara tabi tutarak hafif bir artış elde edersiniz.

Bir sonraki aşama, kas ve sinir sistemleri arasındaki dengeyi biraz değiştirerek, bazen ilgili kişinin normalinden daha fazla görme keskinliği veya daha fazla işitme hassasiyeti elde edebilmenizdir. Kişinin sağlığı güçlü ve sağlam olduğu yerde bu hassas titreşimlere karşı kör ve sağır olacaktır. Kas kuvvetinin azaldığını ve sinirlerinde bir gerilim oluştuğunu varsayalım; oruç tutmak gibi kasıtlı olarak yapay bir eylemle (Orta Çağ'da en sevilen yol), bedensel canlılığı azaltan ve sinirleri daha hassas hale getiren; ya da kazara, sinirsel gerginlik durumlarında olduğu gibi, ya zihinsel endişeyle ya da başka bir şekilde. Bu koşullar altında, daha sağlıklı koşullar sağlandığında azalan kısmi bir durugörü kendini gösterecektir. Materyalist olan eski bir arkadaşım, ara sıra ortaya çıkan öngörülü görüşüyle bu açıdan oldukça dikkat çekiciydi; buna rağmen materyalist kalması nedeniyle dikkate değerdi. Çok endişeliyse, endişeliyse, çok çalışıyorsa ya da biraz hastaysa, nerede olduğunu görürdü; dediği gibi hiçbir şey yoktu. Yakın zamanda vefat eden bir arkadaşını çok tuhaf bir şekilde gördü. Bizim "eterik çift" dediğimiz şeyi gördü ve fiziksel beden çürürken eterik çiftin uğradığı parçalanmayı tam olarak anlattı; böylece eterik çiftin parçalanmasıyla ilgili herhangi bir şey bilen herkes onun açıklamasından gördüklerini anlayabilirdi. O zamanlar bu gerçekleri açıklayacak hiçbir şeyim yoktu ama daha sonra onun ne gördüğünü anladım. Bir başka deneyimi de oldukça iyi tanıdığı ve birlikte sık sık konserlere gittiği bir adamla ilgiliydi. Adam öldü. Büyük bir sürprizle, bir gün bu beyefendi ona göründü ve müzikal konuları tartışarak onunla birlikte yürüdü, böylece kendisini onun öldüğüne ya da kendisinin bir yanılsama içinde olduğuna neredeyse ikna edemedi. Bana tüm bu olup bitenlerin o kadar sıradan ve doğal olduğunu, bunu son derece olağanüstü bir olay olarak gördüğünü ve açıklayamayacağı bir olay olarak bıraktığını söyledi. Bu deneyimi de ilginç ve materyalistler için açıklanamayan bir gerçek olarak kabul ettim. Bunda vardı

Bahsettiğim denge değişikliği, normal kas sisteminin zayıflığı ve sinirlerin aşırı gergin olması durumunda. Buna “halüsinasyon” demek cevap olamaz; çünkü bu hiçbir şeyi açıklamaz; çünkü “halüsinasyon” deyince akla gelen soru şudur: “Halüsinasyon nedir?” Bu halüsinasyonlar çok öğreticidir. Sinirleri aşırı gergin olan insanlara gelmeleri çok anlamlıdır, çünkü bu, sinirin daha yüksek bir gerilimle titreştiği anlamına gelir ve eğer fiziksel sağlığımızı kaybetmeden bu yüksek gerilimi elde etmek mümkün olsaydı, ileriye doğru belirgin bir adım atmamız gerekirdi. Normal görüş söz konusu olduğunda evrimde.

Şimdi durugörünün doğasının "astral" dediğimiz şey olduğu, yukarıda bahsedilenlerin "eterik" başlığı altında sınıflandırıldığı başka bir durum sınıfına geliyoruz. "Astral görüş" başlığı altında, çok sayıda başka fenomenle birlikte, düşünce formlarının görülmesi vb. ile birlikte, ölüm anında veya ölümden kısa bir süre önce veya sonra çok sayıda insanın ortaya çıkışına sahip olacaksınız. Açık; ve bunların arasında "ikinci görüş" adı verilen çok ilginç bir olgu da yer alacak; daha da önemlisi, bu durum her zaman olmasa da genel olarak biraz eğitimsiz, zekası çok fazla gelişmemiş ve duygusal karakteri biraz fazla gelişmiş kişilerde meydana geliyor. entelektüele üstün gelir. Böyle bir insanda astral beden çok aktif olacak ve kolayca şiddetli titreşime girecektir. Üstelik kendisi oldukça sessiz olduğunda dışarıdan gelen titreşimlere kolaylıkla cevap verecektir. Daha yakından bakıldığında, "ikinci görüş" olgusunun büyük bir kısmında, biz Teosofistlerin kesin ve net astral görüş olarak bahsetmemiz gereken şeyi anlamadığınızı fark ederiz. Astral bedende, astral görüşle özel olarak bağlantılı olan astral bedendeki merkezlerin bir eyleminden ziyade, karakteri bakımından genel olan bir titreşime sahipsiniz. Ancak astral merkezlerde fiziksel gözle bağlantılı hareketleriniz var ve bu ilginç bir nokta; çünkü fiziksel duyu organlarının astral karşılıkları, astral merkezleri olduğunu ve bunların bizim özel olarak astral "çakralar" veya çarklar olarak adlandırdığımız astral merkezlerle aynı olmadığını hatırlamalısınız. Bu astral çakralar astral bedenin organlarıdır ve astral planda net görüş vb. için kullanılırlar, tıpkı fiziksel gözün fiziksel planda net görüş için kullanılması gibi; fakat basitçe "astral merkezler" olarak adlandırdığım diğerleri, fiziksel organlarla bağlantılı merkezlerdir. Belirgin değiller

astraldir, ancak bunlar astral bedendeki astral maddenin birikimleridir. Astral olayların doğrudan izlenimlerini almazlar, bunlar daha sonra astral düzlemde açıkça görülür ve yanıtlanır; onlar astral titreşimler alırlar ve bu titreşimler bir kez kendilerine alındıktan sonra iletişim halinde oldukları fiziksel merkezlere aktarılırlar, dolayısıyla astral ve fiziksel planlar arasında köprüler bağlayan niteliktedirler ve astral duyularda gelişmemişlerdir. terimin doğru anlamı. İkinci görüş bunlara aittir; astral duyu merkezlerinde fiziksel görüşe geçen bir hareket; ve bu farklılığa işaret eden karakteristik bir şey var, o da ikinci görüşün büyük ölçüde sembolik olmasıdır; genellikle belirgin bir olayın kaydı değil, olacak olanın sembolik bir sunumudur. İskoçyalı bir kişi, belki de yılın belirli bir gününde, bazı komşularının yanından geçtiğini görür; o dönemde, yıl içinde ölecek olan herkesin görüleceği varsayılır - ve nasıl görülecek? Etrafında bir kefen vardı; Kefenin figürün üzerinde kaldırıldığı yükseklik, o kişinin ölmesinden önce geçecek süreyi temsil ediyor. Bu semboliktir; astral düzlemde gerçekte olup bitenlerin bir sahnesi değildir ama olup biteni gören algılayıcı, bilgisini bu ilginç sembolik yolla aktarır. Net bir görüşe sahip olduğunuzda, her şeyi olduğu gibi görürsünüz ve bu, bazen olsa da, genellikle ikinci görüş başlığı altında değerlendirilmez - örneğin bir kişinin batan bir gemiyi görmesi gibi. gemide sevilen biri veya bu tür herhangi bir belirgin görüntünün elde edildiği yer. Durugörüde bir adım daha ileri giderseniz, zihinsel durugörüye, yani zihinsel düzlemden titreşimlerin fiziksel beyne inmesine ulaşırsınız; ama bu genellikle deha durumunda olur. Buna büyük ölçüde ressamlarla bağlantılı olarak rastlıyorsunuz. Ressam görür ve yeniden üretmeye çalışır; ressamın dehası ne kadar büyükse, ilham anında gördüğü şeyin kusurlu temsilinden duyduğu tiksinti de o kadar büyük olacaktır. Buna astral durugörü denilemez, daha ziyade zihinsel durugörü denilebilir. Bununla yakından bağlantılı olan, kişinin bir gerçeği ve bir ilkeyi fark etmesini sağlayan incelikli bir basiret biçimidir; bilim adamının birdenbire çok sayıda olguyu birleştiren ve açıklayan tek bir ilkeyi gördüğü yer. Gözlemlerin kaosunu sınıflandıran ve düzenli bir şekilde ortaya koyan temel yasayı fark ettiğinde, bu insan, bilinçsizce, kendi kendine, çok güzel bir zihinsel basiret biçimi kullanıyor demektir ve bu, kelimenin tam anlamıyla,

kendisi görme olarak tanımamasına rağmen gördüğü terim.

O halde, sıradan görüşün biraz zorlanmasıyla ulaşılabilecek eterik bir durugörü buluruz; buna kas ve sinir sistemleri arasındaki normal sağlıklı ilişkinin dengesinin bozulmasıyla da ulaşılabilir ve sinir gerginliği ve aşırı zorlanma durumlarında çok kolaylıkla ortaya çıkar. Daha sonra sembolik ve az çok belirsiz olabilen, ancak eğitimle kesin, kesin ve açık olabilen tamamen astral durugörüyü buluruz. Ve ele aldığım tüm bu vakalar, kişinin kabaca normal durumu diyebileceğiniz bir durumda olduğunu düşündüğüm vakalardır; yani trans halinde değildir ve dikkatli yöntemlerle astral görüş geliştirildiğinde; Kasıtlı olarak benimsenen araçlarla, o zaman bu astral görüşün sıradan fiziksel görüşle el ele gitmesini sağlayacaksınız, böylece pratik olarak görüş alanınızda bir genişlemeye sahip olacaksınız. Demek istediğim, normal durumdaki bir insan o zaman etrafındaki tüm insanları görecektir, ancak buna ek olarak astral insanları da görecektir; böylece astral kalabalıkların fiziksel olanla karıştığını, normal bilincin tam anlamıyla devrede olduğunu, astral fenomeni gözlemlemek için o bilincin hiçbir şekilde körleştirilmesinin gerekli olmadığını göreceğinden, dünya onun için çok daha yoğun bir nüfusa sahip olacak.

Çok sıradan insanlarda, onları transa sokan belirli yollarla uyarılan astral ve hatta zihinsel görüşe sahip olabilirsiniz; ve bu çok ilginç, çünkü eğer kişilerden uyanıklık halinde sahip olmadıkları trans yeteneklerine evrimleşebilirseniz, insanlarda bu yeteneklerin varlığını gösterirsiniz ve o zaman bu sadece bir evrim meselesidir, bu yetenekler ne kadar çabuk ortaya çıkar? fakülteler normal şekilde görünecektir. Bazılarımızın bildiği, eğitimli basiretin, mesmerik trans yoluyla astral yeteneklerin uyarılmasını takip ettiği birçok vaka vardır. Bu koşullar altında kişi "bilinçli" hale gelir ve trans halindeyken görebilir. Bu, defalarca tekrarlandığında, astral yeteneklerin öyle bir gelişmesine neden olur ki, o kişinin önce kendini transa atıp görmesini, ikinci olarak da transa hiç girmeden görmesini sağlar; böylece bu durumda üç kesin aşamaya ulaşırsınız; bir başkası tarafından transa atıldığında durugörü; kendi başına transa atıldığında durugörü; ve son olarak, basiret, kişide uygulama yoluyla öylesine yerleşmiştir ki, uyanıklık bilincinin normal durumunda hiçbir şekilde trans olmadan ortaya çıkar. Öyle görünüyor ki

bana göre özellikle ilginç çünkü çok yaygın; pek çok insan mesmerik transta bilinçli hale geliyor. Size, ilgili kişiler ve ayrıca önemsizliği nedeniyle bana ilginç ve önemli görünen bir vakayı vermek istiyorum; böylece düşünce aktarımına ilişkin tüm sorular tamamen bir kenara bırakılır. Bu, merhum arkadaşım Charles Bradlaugh'un başına geldi. Hepinizin bildiği gibi o, bu hayatın dışında hiçbir hayata inanan biri değildi. Felsefi anlamda materyalistti, insan ruhunun varlığına inanmıyordu; ama aynı zamanda çok güçlü bir hipnozcuydu ve oldukça dikkate değer sayıda tedavi gerçekleştirdi. Bir zamanlar bu büyüleyici gücüyle ilgili deneyler yapmaktan oldukça hoşlanıyordu. Bunu anlamadı ama açık fikirli bir adamdı ve kendi gözlemi altında meydana gelen gerçekleri inkar edemezdi. Ara sıra karısını hipnotize ediyordu ve bir keresinde ikisi de Londra'dan yüzlerce kilometre uzaktayken onu transa soktu. Trans halindeyken karısının "aklı başında" olması onu oldukça şaşırtıyordu. Onu bu şekilde trans durumuna sokarak Londra'ya gitmesini -gerçeği temsil ettiğine inanmamasına rağmen bu cümleleri istenen etkiyi yarattığı için kullanıyordu- ve ofisine gitmesini istedi. *Ulusal Reformcu*'e ona orada ne gördüğünü anlat. Şu anda ofisinde olduğunu söyledi. *Ulusal Reformcu*'e sonra bir iki dakika sessiz kaldıktan sonra aniden seslendi: “Ah! aptal kadın 'R' harfini ters koymuş." Ertesi sabah deliller postayla geldi. Bu özel kanıta ulaştığında, mektubun tam da kadının belirttiği gibi kadın dizgici tarafından ters çevrilmiş olduğunu gördü ve bu onun için her zaman açıklanamayan bir gerçek olarak kaldı. Bunun doğru olduğunu biliyordu. Kesinlikle makalenin hazırlanışından ya da kadının mektubu kelimelerin birinde ters çevirdiğinden ve dolayısıyla düşünce aktarımının tamamen dışlandığından haberi yoktu; ama yine de kanıtın, karısının bir gün önce trans halindeyken yüzlerce kilometre ötede gözlemlediği önemsiz hatayı içerdiğine dair maddi bir gerçek vardı. Bana göre bu değerli bir örnek çünkü ilgili insanlar inanmamıştı ve gördüğünü söylediği şeyi gerçekten görmüş olması dışında başka bir açıklama mümkün değildi. Orada, elbette, trans halindeyken uzaktan durugörü vardır ve eğer onu trans halinde alabiliyorsanız, onu trans halinden çıkarmamanız için hiçbir neden yoktur. İnsanları transa sokarak onları yalnızca evrenin güçlü titreşimlerine karşı duyarsız hale getirdik.

fiziksel düzlem, böylece normalde duyarsız oldukları hassas titreşimler, onları etkileyebilecek tek titreşim haline gelir; ve bunun nasıl olduğunu anlamak çok kolaydır. Covent Garden Market'in kargaşasında olsaydınız, kemanla yumuşak bir şekilde çalınan çok hassas bir melodiyi net bir şekilde takip edemezdiniz; ama gece yarısı, artık yüksek sesle çalınmayan aynı melodi tamamen net bir şekilde duyulacak ve her nota kulağa net bir şekilde düşecekti. Bedeni büyülendiğinde algılayanın başına gelen de tam olarak budur. Normalde ona çarpan ama fiziksel düzlemin çalkantılı titreşimleri tarafından bastırılan titreşimler, bu çalkantılı titreşimler hareketsiz olduğunda ona çarpar. Trans halindeyken bu fiziksel titreşimlere karşı duyarsızdır; ona hissettiremezsin, görmesini veya duymasını sağlayamazsın. Bunlara karşı duyarsız kaldığı için, normalde boğulacak olan ince titreşimlere karşı duyarlı hale gelebilir. Normalde ona ulaşamadıkları için değil; onları gözlemlemez ve insan yalnızca gözlemlediğinin bilincindedir. O halde, trans halindeyken çoğu insandan bunu kazanmak mümkünse, bu yetilerin bugün insanda gelişmemiş durumda olduğu elbette haklı bir varsayımdır. Eğer evrim doğruysa, Doğanın güçleri tükenmemişse ve beş duyuya sahip olmaktan daha üstün bir mükemmellik hayal edilemeyecek kadar mükemmel değilsek, o zaman bu daha keskin duyuların insan içinde gelişmemiş bir aşamada olması kesinlikle imkansız değildir. şu anda hepimizde var ve evrim sürecinde hepimizin içinde gelişecek. Size aşılamak istediğim fikir, bu şeylerin evrim çizgisinde olduğudur; bunlar doğaüstü değil, tamamen doğaldır, ancak şu anda gelecekte olacağı kadar yaygın değildirler.

Aynı durum duruişiti için de geçerlidir. Bununla ilgili olarak, Bay Myers'ın bu tür bir duruşmayı ele alırken bahsettiği iki ünlü tarihi örneğimiz var - ilginç çünkü tarihsel ve kanıtlar inkar edilemez. Elbette Sokrates ve Jeanne d'Arc vakalarından söz ediyorum. Sokrates'in durumu, aldığı iletişimlerin doğası gereği ilginçtir. Hiçbir şey görmüyordu ama bir ses duyuyordu ve bu ses ona yalnızca yanlış gittiğinde ya da yapacağı eylem yararlı bir şeyin olmasını engelleyecek olduğunda müdahale ediyordu. Bildiğiniz gibi, bu vakalardan birkaçını kayıtlarda bıraktı, bunlardan ikisi bana çok önemli geliyor: Birincisi, onunla akşam yemeğinde oturan bir adamın, bilinen bir suikast düzenlemeyi teklif ettiği ünlü vaka. hayır

kendisi dışında odada biri; Adam masadan kalktı ve ses Sokrates'e onu durdurması için seslendi, o da onu durdurdu ve onu hala orada oturmaya devam ettirdi. Adam ikinci kez gitmek üzere ayağa kalktı ve ikinci kez ses Sokrates'in dikkatini çekti ve o yine onu durdurdu. Üçüncü kez ayağa kalktığında ses sessiz kaldı ve çifte uyarıyı takip etmeye kararlı olan adam (çünkü Sokrates ona her seferinde sesin konuştuğunu söylemişti) kaderine doğru gitti. Diğer vaka ise kendi ölümünün eşiğine geliyor. Konuşması bize aktarıldı. Genelde hata yapacağı zaman müdahale eden bir sesin, ölümüne yol açan konuşmayı yaptığı yere inerken kendisine müdahale etmediğini; konuşmasını yaparken ve hükmünü tahrik edecek şeyler söylerken ses susmuştu; böylece kınanması anlamına gelen konuşmasının sonuna geldiğinde, ses kesilmediği için bunun ölümün kötü bir şey olmadığı anlamına geldiğini açıkladı; bu kesinlikle bir insan beyninin şimdiye kadar çıkardığı en muhteşem sonuçlardan biriydi. “doğaüstü” bir olayın politikası. Bunun ne anlama geldiğini anladı: Ölüm yalnızca kaçınılması gereken daha yüksek bir duruma geçişti.

Diğer vaka - Joan of Arc vakası - hepinize tanıdık geliyor olmalı; ama işin ilginç yanı her şeyin yasal bir biçimde elinizde olması
- İfadesinin kendisini ölümle tehdit ettiğini bilerek kadının kendisinin ifadesi; tanıklığının sarsılması için en ince zekalıların çapraz sorguya çekilmesi; her gün yapılan ve herhangi bir olasılıkla geri çekilmeye ya da çelişkiye düşmeye zorlanma olasılığına karşı defalarca tekrarlanan inceleme; o korkunç sınav boyunca ona tutunmak; ve bir zayıflık anında boyun eğip bunu inkar ettiğinde, tekrar ona döndü ve duyduğu seslerin gerçekliğini yineledi. Orada kesin, açık ve tekrarlanan bir tanıklığa sahipsiniz. Onun hayatındaki gerçeklerle kanıtlayabileceğiniz gerçek; eğitimsiz köylü kızının seslerin kendisine yapmasını emrettiği şeyleri yapmasıyla. Bu kadar zihinsel stres altında sunulan delilleri, duruşma öncesinde hayatındaki muhteşem olaylarla yan yana koyduğunuzda, bana öyle geliyor ki, sarsılması imkansız bir delil yığını elde edersiniz; en önemli ve ikna edici türden deliller. iddia edilen gerçeğin kanıtı olarak herhangi bir jüri önünde öne sürülebilir.

O halde bu gerçeklerin böyle olduğunu kabul ederek, onlardan ayrılmadan önce onlarla bağlantılı belirli bir tehlikeye bakalım. İyi bilinmektedir ki

Seslerin duyulması, yaklaşan deliliğin en yaygın işaretlerinden biridir. İnsanlar sesler duymaya başlayınca deli doktorlar başlarını sallarlar; ve elbette bir bakıma bu bir tehlike işaretidir ve kolayca deliliğe dönüşebilecek aşırı gergin bir sinir sistemi anlamına gelir. Ama bunu bir kenara bırakırsak, bu tür insanların taşıdığı şey nedir? Astral düzlemden sesler duyuyorlar. Ama şöyle diyebilirsiniz: "Çoğunlukla çok aptalca şeyler söylüyorlar." Ama fiziksel planda söylenen aptalca şeyleri duymuyor musun? Astral seslerden duyulan herhangi bir şeyin, fiziksel düzlemdeki insanların her gün söylediği birçok şeyden daha derinden aptalca olduğunu düşünmüyorum. Bazen bir ses suça teşvik verir. Bu çok ilginç bir soru. Tehlikenin farkına varabilecek kadar kendini kontrol edebilen bir kişi şöyle diyor: "Birini öldürmek için korkunç bir istek duyuyorum." Ona sorarsanız: "Belirli bir kişi mi?" "Hayır" diyecek. Sebepsiz bir cinayet işleme eğiliminin mutlak mantıksızlığı, doğal olarak bir deliliğin işareti olarak gösteriliyor; ve bu durumdaki bir kişinin mutlaka kontrol altında olması gerekir, çünkü sesin telkin edilmesinden eylemin icrasına kolaylıkla geçmektedir.

Bu teşvikler nereden geliyor? Bunlar genellikle şundan başka bir şey değildir: Cinayet işleyen bir kişi, yasalarımızın çılgınlığı nedeniyle, hapishanenin duvarları içinde olması gerekirken astral düzleme atılmış ve orada özgür bırakılmıştır. başkalarının suçunu tekrarlamasını sağlamaya çalışarak ortalıkta dolaşıyor. Kendisini dünyanın dışına gönderen suçu astral bedeninde defalarca tekrarlaması suçlunun bir özelliğidir. Bunu astral bedende defalarca tekrarlayarak, yanıt vermesi muhtemel birine, özellikle de enerjisi aşırı gergin olan ve bu nedenle normal güce sahip olmayan birine bunu aşılamaya çalışacaktır. titreşimlere karşı duyarsızdır. Yani burada asıldıktan sonra astral düzlemde oldukça canlı bir suçludan gelen bu baskıyı hissedebilirsiniz; Bu arada şunu söylemeliyim ki, böyle bir adama yapılacak en aptalca şey onu asmaktır. Gelişmemiş bir yaratık olarak fiziksel bedende olduğu sürece, düşünce gücüyle ya da astral planda pek bir şey yapamaz; ama onu fiziksel bedeninden kurtardığınız anda, kabalığı ve gelişmemişliği onu astral düzlemin en alt bölümlerinde tamamen uyanık hale getirir, böylece fiziksel düzlemle iletişim en kolay şekilde kurulabilir. Onu susturmak toplumun görevidir ve bu öldürücü işinde onunla işbirliği yapmak doğru değildir.

onu serbest bırakarak içgüdülerini. Onu fiziksel bedenden kurtardıktan sonra onu susturmanın mümkün olan tek yolu onu astral hapishaneye koymaktır ama bunu yapmak her zaman mümkün değildir; bunu genel olarak uygulanamaz kılan koşullar vardır ve bazı durumlarda denemek için uygun yer olan bu tarafta bu kadar kolaylıkla halledilebildiğinde, zorluğu astral düzleme yüklemenin özel bir nedeni yoktur. onu geliştirmek için moda.

Bunu bir kenara bırakırsak, bize tehlike hakkında ne söylüyor? Fiziksel organizasyonunuz aracılığıyla size gelen ses ve görüntülerle nasıl başa çıkıyorsanız, eterik ve astral bölgelere ait ses ve görüntülerle de başa çıkmanız gerektiğine dair çok ihtiyaç duyulan uyarıyı verir. Bir şeyin anormal bir şekilde gelmesi nedeniyle güzel ve doğru olduğu fikrinden kurtulmalısınız. Size astral düzlemden gelen önerileri tartmadan ve yargılamadan takip etmek, Seven Dials veya Whitechapel'de yürümek ve herhangi birinden size gelebilecek herhangi bir öneriyi takip etmek kadar aptalcadır. o bölgelerdeki serseriler. Karşı taraftan gördüğünüz, duyduğunuz her şeyi kendi aklınıza ve vicdanınıza bırakmalısınız, eğer bunlar o hükümden açıkça çıkmıyorsa, o zaman eğer bunlar bir şeyin yapılmasına dair talimat ise, onları kendi haline bırakın; aksi halde,

ne kadar duyarlı olursanız, sürekli olarak o kadar çok tehlikeyle kuşatılırsınız. Deneyebilirsiniz ama hiçbir tehlike olmadığında deneyin. Duyarlı bir insanın görüp duyabileceği, öyle ya da böyle önemi olmayan, kimseyi incitmeyecek pek çok şey vardır; bunlar deney için uygun bir konudur, çünkü ancak deneyerek ayırt etmeyi öğreneceksiniz. Kolayca ulaşabileceğiniz arkadaşınızın başının büyük dertte olduğunu söyleyen bir ses duyarsanız ve bunu dinleyerek yapabilirsiniz. sesin telkinleriyle, “kendini aptal yerine koymak”tan başka bir zarar vermeden git arkadaşını gör, zararı olmaz.

Ve eğer arkadaşınızın size ihtiyacı olmadığını düşünüyorsanız, sadece gerçekleri not edin ve bunları analiz etmeye çalışın ve hangi koşullar altında duyduğunuzu veya gördüğünüzü, yanlış anladığınız veya yanıltıldığınızı öğrenin. Bunları dikkatle gözlemleyin, not edin ve gelecekte rehberlik sağlamak üzere saklayın. Ancak arkadaşınız Fransa ya da İtalya'daysa ve yolculuk masraflı ve neredeyse imkansız olacaksa, o zaman bırakın bunu ve sıradan telgraf ya da posta yönteminin arkadaşınızın başının dertte olup olmadığını size söylemesini bekleyin.

Ve yine doğru ya da yanlış izlenimi kaydedin. Pratik olarak olay şu noktaya geliyor: tıpkı fiziksel dünyayla uğraşırken olduğu gibi astralle uğraşırken de sağduyunuzu kullanın. Sırf şu anda gelişmemiş ve gelişmemiş bir duyudan bir şey geldi diye kendinizi huşu veya saygı atmosferine kaptırmayın; çünkü bu, safdilliğin ve batıl inancın yoludur, bilginin ve tecrübenin yolu değildir.

Yine de evrim yolunun bu çizgide olduğunu unutmayın; insanlığın giderek daha keskin ve daha incelikli duyular geliştirdiğini; bu duyuların geçmişte pek çok kişi tarafından geliştirildiği ve şimdi de geliştirildiği; şu anda bulunduğumuz aşamanın biraz ötesine ulaştığımızda normal şekilde evrimleşeceklerini. Kendinizi, milyonlarca yıl önce, gözleri gelişmeden önce, karanlık ve aydınlık koşullarını az da olsa ayırt edebilen bir yaratıkla karşılaşan kör bir canlının işgal ettiğini hayal edebileceğiniz en mantıksız duruma sokmayın. , onunla alay etti ya da onu öldürmeye çalıştı.

Mükemmel olmadığınızı ve geliştiğinizi unutmayın. Şu iki şüphe götürmez gerçeğe sıkı sıkıya sarılın: “Ben kusurlu bir varlığım” ve “Ben evrim halindeki bir varlığım”; o zaman başınıza gelebilecek veya arkadaşlarınızın başına gelip size anlatacağı anormal olaylardan yararlanabilirsiniz. Onlara korkmadan, aşırı merak duymadan, heyecanlanmadan, kafanızı kaybetmeden bakabilir ve böylece dikkatlice inceleyerek, deneyimleyerek, öğrenerek evriminizi hızlandırabilirsiniz. Ve eğer kör olmaktansa fiziksel olarak görmek daha iyiyse, sağır olmaktansa fiziksel olarak duymak daha iyiyse, dilsiz olmaktansa fiziksel olarak konuşabilmek daha iyiyse, o zaman bu duyuların hassasiyetini arttırmak ve onlara bir güç vermek de daha iyidir. daha geniş egzersiz alanı; çünkü bunların öyle olmadığını ilan etmenin ve duyduğunuz her şeyi körü körüne kabul etmenin aptallığının yanında, doğanın gidişatındayken bu şeylerden vazgeçilmesi ve kaçınılması gerektiğini söylemek ve başka bir şeye işaret etmek de aptallıktır. evrimsel yolda aşama.

TELEPATİ

Bu derslerde geldiğimiz noktayı size hatırlatmama izin verin. Üç farklı dünyada yaşadığımıza inanmamız için nedenler olduğunu gördük: fiziksel, astral ve zihinsel. Ayrıca bu dünyalarda şuurlu varlıklar olarak, bu farklı dünyaların maddelerinden yapılmış, bizi onlarla ilişkilendiren bedenlerde yaşadığımızı da gördük; Böylece bu bedenlerden biri aracılığıyla fiziksel dünyayla, bir başkası aracılığıyla astral dünyayla ve üçüncüsü aracılığıyla zihinsel dünyayla temas halindeyiz. Bugünkü konumuz olan telepatinin özel bölümünü incelerken bunu aklımızda tutmamız gerekecek; çünkü bu güçlerin işleyişini anlayarak bu konuda psikologların önündeki problemlerin çoğunu çözebileceğiz ve bir mesajın fiziksel, astral, astral yoldan gelip gelmediğini anlayabileceğiz. veya zihinsel.

Kendimizi bu şekilde üç dünyayla bağlantılı olarak düşündüğümüzde, fiziksel bilincin daha dar sınırlarıyla uğraşırken kendimizle bağlantı kurmaya alışık olduğumuzdan çok daha geniş ufukların, çok daha geniş olasılıkların önümüzde açıldığını görüyoruz. Sadece fiziksel olanla temas halindeyken bizim için var olan değil, aynı zamanda ölümle fiziksel olanı terk ettiğimizde de bizim için var olan dünyalarla ilişki içinde burada olduğumuzu görüyoruz; Hala fiziksel bedendeyken astral ve zihinsel dünyalarla kesin bağlantılarımızı kurduğumuz sürece, ölümün diğer tarafındaki hayat nispeten aşina hale gelecektir. Açıktır ki, eğer bu dünyadaki insanlarla, bu dünyada yaşarken, diğer dünyalardaki insanlarla ise henüz bu dünyadayken telepati yoluyla iletişim kurabilirsek, burada ulaşabildiğimiz her şeyin çok ötesinde bilgi imkanlarına sahip oluruz. kesinlikle "gizemli" yöntemler olarak adlandırılan yöntemlerin dışında - bu özel ilişkide bu ifadeyle bilincin fiziksel kuşatmasının bırakılması ve diğer dünyalara seyahat edilmesi ve orada kazanılan bilginin fiziksel bedene geri getirilmesi kastedilmektedir. Telepatik iletişimin gerçekliğini ortaya koyabilirsek, o zaman bu dünyalarda yaşayan birçok insanla temasa geçebilir ve onların çeşitli raporlarını karşılaştırarak oldukça geniş kapsamlı bir bilgi elde edebiliriz.

onların bilgisi. Çünkü eğer gerçekliği kanıtlanabilseydi, bu telepati aracılığıyla, sıradan maneviyat araştırmalarının kapsamı dışında kalan ve kuşkusuz hâlâ ara dünyada bulunan kişilerle sınırlı olan bölgelere ulaşabilmeli ve çoğunlukla, fiziksel düzlemden daha uzakta bulunanlardan ziyade, o dünyanın fiziksel düzleme yakın bölgelerine ait oldukları kabul edilmektedir. Çok ilgisi olan herkes

ortamlarla iletişim, iletişim kuran varlığın daha yüksek bölgelere geçtiği ve artık dünyayla iletişim kuramayacağı yönündeki ifadelerin sıklıkla yapıldığı gerçeğini çok iyi biliyor; oysa eğer bu farklı dünyalarla iletişim halinde olan araçlarla bu iletişimi sağlamak mümkün olsaydı, okült eğitim almamış insanlar da cennet alemine geçen arkadaşlarıyla iletişim halinde olabilecek ve böylece Fiziksel ve astralin alt düzeydeki iletişimleri tamamen kesildikten sonra zihin yoluyla iletişim kurabildiler. Açıkçası bu büyük olasılıkların önünü açıyor; ve Bay Myers, bilincimizin kapsamını fiziksel aralığın ötesine genişletmenin bir yolu olarak telepatiye verdiği muazzam vurguda, onları abartmadı.

Bu farklı dünyalarla iletişim kuracaksak, şimdilik iletişim yöntemleri üzerinde durup her durumda hangi parçamızın iletişim aracı olduğunu görmek iyi olabilir. İletişimin ilk ve en belirgin aracı beyinden beyne olacaktır; fiziksel düzlemdeki her iki beyin de, uyanık bilinçte mevcut olan ve fiziksel beyinde çalışan sıradan düşünce ortamı aracılığıyla birbiriyle iletişim kurar.

Geçen gün editörünü görünce şaşırdım.*Gerçek*düşünce aktarımının tamamen bilim dışı olduğunu belirtin; çünkü günümüz bilimi hakkında biraz bilgi sahibi olan birinin en azından bunun mümkün olduğunu kabul etmeye hazır olması gerekir. Daha da ileri giderek bunun bilimsel olarak kanıtlanmış gerçeklerin sınırları dahilinde olduğunu söylememe rağmen, ancak şimdi "olasılık" diyorum. Kablosuz telgraf hakkında biraz bilgi sahibi olan herhangi biri, düşünce aktarımı fikrini haklı çıkaracak koşullarla aynı koşullarla karşı karşıya olduğumuzu hemen görecektir; orada, her şeye nüfuz eden bir ortam yoluyla, kablolar vb. gibi sıradan iletişim araçlarını bu ortama yerleştirmeye gerek kalmadan bir dizi titreşim başlattığınızı. Elbette bu fikir artık öyle

Prensipte ona yakın bir benzerlik gösteren şeyin, gazete okuyucularının zihninde açıkça ve basit bir şekilde ortaya konması, bilimsel olasılığın dışında veya ona herhangi bir anlamda karşıt olduğu söylenemez. Çünkü beyindeki düşünce eyleminin elektrik ya da manyetik eylemle yan yana gittiği, bu manyetik akımların düşünmeyle birlikte arttığı bilimin kesin gerçekleri arasındadır. Ve bu, "N" ışınları olarak adlandırılan şeylerle ilgili olarak Fransa'da yapılan daha sonraki araştırmaların tamamen dışındadır; Tabii ki bazı bilim insanları bu konuda hâlâ şüphe içinde. Böylece, düşünceye elektrik eyleminin doğasından bir şeyin eşlik ettiği ve bu titreşimlerin eter yoluyla teller veya diğer yoğun bağlantılar olmadan iletilme olasılığını belirttiğimizde hala sıradan bilimsel deneyim içinde olduğumuz gerçeğiyle uğraşmanız gerekir. Çünkü bir beyinde üretilen ve diğer beyinde alınan düşünce akımlarının aktarımını ele almak için eterin ötesine geçmeye gerek yoktur. Beyinden beyne mesaj göndermek için, düşünce aktarımını sağlayan özel organ olan epifiz bezinden yararlanmanın kesinlikle gerekli olup olmadığından şüpheliyim; bu bez, çoğu durumda belirli okült yöntemlerle geliştirilir ve daha sonra bilgi göndermek için kullanılır. Fiziksel beyinden gelen mesajlar.

Bilimin yalnızca üçüncü veya merkezi bir gözün kalıntıları olarak gördüğü şey, okült araştırmacının bakış açısından olduğu kadar geçmişteki bir tarih açısından da gelecekte olasılıklara sahiptir. Beyinde düşünceyi gönderen bir üretici araç, beyinde ise bu düşüncenin iletildiği alıcı bir araç olarak görev yapan beyin organını, şimdikinden çok daha gelişmiş olan epifiz bezinde buluyoruz. Ancak bunun dışında, sıradan düşünme, eğer açık, kesin ve güçlü bir şekilde sürdürülürse, sıradan beyin hücrelerinde, aynı perdeye ayarlanmış bir enstrüman tarafından alınabilecek titreşimleri uzaya göndermeye yetecek kadar harekete neden olabilir. Verici ve alıcı araç arasındaki bu ilişki önemsiz değildir, çünkü deneyleri mümkün olduğu kadar kolaylaştırmak için birbirleriyle yakın ve sempatik bir ilişki içinde olan iki kişinin uygulamaya başlaması iyi olur. karı koca veya aynı ailenin üyeleri olarak.

Bunu bir anlığına bırakıp, düşüncelerin başka hangi yollarla iletilebileceğini görelim. Bunları zihinsel ve fiziksel arasındaki ara bedenden, yani bedenden iletmek mümkün olacaktır.

astral; ancak düşüncenin astral bedenden astral bedene açık ve kesin bir şekilde aktarılabilmesi için astral gelişimin oldukça yüksek bir düzeye taşınması gerekirdi. Astral bedenin şuur aracı olarak kullanılabilecek duruma geldiğini varsayarsak, düşüncenin iletilmesinde herhangi bir zorluk yaşanmayacaktır.

Bir aşama daha yükseğe, zihinsel bedene gidildiğinde, eğer düşünce bedeni bu şekilde kullanılacak kadar gelişmişse, yine son derece etkili türden bir düşünce aktarımı olasılığı ortaya çıkar. Yani bir düşünce mesajının gidebileceği şu üç yol vardır: beyinden beyine; astral bedenden astral bedene; ve zihinsel bedenden zihinsel bedene; Burada düşünce aktarımındaki bazı fenomenleri açıklayabilecek, sıradan psikologlarımız tarafından çok kesin bir şekilde açıklanmayan ve neden - birazdan ele alacağım gibi - bir araştırmadan daha fazlasını elde edebileceğinizi açıklayabilecek çeşitler var. Verici tarafından bilinçli olarak gönderilen bilgiyi alan kişi, fiziksel uyanıklık bilincinde çalışır.

Bu noktaya geçmeden önce çok önemli bir konuya daha değinmek istiyorum. Bu şu: Size bir düşüncenin gönderildiği birçok durumda, o düşüncenin bir düşünce olarak yeniden üretilmesini sağlayamayabilirsiniz; aynı zamanda bir görüntü ya da ses olarak da çoğaltılabilir. Bir arkadaşınıza çok basit bir karaktere ilişkin bir düşünce, bir nesneye ilişkin bir düşünce gönderdiğinizi varsayalım. Bir fikir olarak gelebilir. Örneğin bir kişiyi düşündünüz ve o kişinin fikri, düşünceyi gönderdiğiniz kişinin bilincinde kendini kabul ettirdi. Ancak kişinin, düşündüğü kişinin fikrini almak yerine, o kişinin adını duyması veya o kişinin resmini görmesi de aynı derecede mümkün olabilir; ve doğal olarak şu soru ortaya çıkıyor: "Bu neden ve nasıl?" Gönderene değil, alıcıya bağlıdır ve elektrik akımının geçişiyle ilgili olarak her birinizin çok iyi aşina olacağı son derece tanıdık olgularla hemen uyum sağlar.

Örneğin, Kalküta'da Profesör Bose'un kablosuz telgraf deneylerini ilk gördüğümde, jeneratör aleti bir odaya yerleştirilmişti ve ben de dahil olmak üzere izleyiciler kendimizi üç oda uzağa yerleştirmişti. Bulunduğumuz odada Profesör Bose bir takım düzenlemeler yapmıştı. İçinde bir kimyasal hücre düzenlemişti.

elektrik akımı kimyasal etkiye neden olur; elektrik akımının ışığın parlamasına neden olacağı bir tel ayarlamıştı; elektrik akımının geçmesiyle ateşlenecek bir tabanca ayarlamıştı; ayrıca akıntı geçtiğinde ağır bir yükün düşürülmesini de ayarlamıştı. Profesör Bose kendi akımını yarattı ve tüm bu titreşimler bulunduğumuz odaya zonklayarak gelmiş olmalı; çünkü aniden kimyasal etki meydana geldi; ışık parladı; tabanca patladı; ve ağırlık yere düştü - tüm bunlar, aynı elektriksel titreşimleri farklı şekillerde alıp uygulamak için yapılmış özel bir düzenlemeye göre gerçekleşti ve bu durumda sonuçların her biri, elektrik akımının dokunduğu cihazın doğası.

Bunu düşünce aktarımı vakalarına da uygularsanız, tam olarak nasıl çalıştığını göreceksiniz. Kulak yoluyla izlenimleri en kolay şekilde alan kişi, büyük olasılıkla, düşünülen kişinin adını duyacaktır; bir sanatçı ya da görselleştirmeye alışık biri muhtemelen o kişinin yüzünü görecektir. Her biri kendine özel bir şekilde tepki verecektir. Siz sadece düşünce titreşimini gönderdiniz ve kişi düşünceyi en hassas aygıtına göre yakalıyor. Ve bu yine kendi sinir aygıtınızın bilgisiyle birleşen bir şeydir; çünkü duyu sinirlerinin, baskı altında ya da yaralandığında, bu yaralanmaya kendi özel duyu özellikleriyle yanıt verdiğini çok iyi biliyorsunuz. Göz kürenize bastığınızda, parmağınızın basıncı terimin sıradan anlamında bir ışık üreteci olmasa da, basınç retina üzerine ışık olarak alınır. Her sinir kendine göre cevap verir; optik sinir sana ışık verecektir; işitme siniri size ses verecektir. Hatha Yogi'nin dinlediğine inandığı "spiritüel ses" buna bir örnektir. Nefesini belirli bir şekilde çeker ve nefesini bu şekilde alıp tutmanın etkisi, işitme siniri üzerinde belirli bir baskıya neden olur; ve bu basınç kendisini ses olarak gösterir. Astral ya da mental düzlemle bağlantılı güçlerden herhangi birini geliştirmeye çalışan herkes, eğer fizyolojik olgularla fiziksel olgular arasındaki sürekli karışıklığı önlemek istiyorsa, denemeye başlamadan önce kendisini sıradan fizyolojik olgularla tanıştırsa iyi olacaktır. daha yüksek uçaklar.

O halde bu olasılıkları anlayarak, anormal olayları anlamaya çalışırken daha güvenli bir şekilde ilerleyebilirsiniz. Ve şimdi bir tane almama izin ver

tuhaflığından dolayı seçtiğim özel bir düşünce aktarımı durumu. Şimdiye kadar bu derslerde sizi birkaç vakayla rahatsız etmedim, çünkü bunları her zaman kendi başınıza bulabileceğinizi düşündüm; ama bu özel bilgiyi Bay Myers'tan ödünç almak istiyorum, çünkü hem sıradan bir öğrencinin bekleyebileceği hem de daha da önemlisi beklenmeyen ve ilk bakışta görünen şey açısından oldukça tatmin edici bir şekilde çalışıyor. oldukça mantıksız olmak gerekirse. Bu, San Francisco'lu bir doktor ve eşi tarafından yürütülen bir dizi deneydir. Görünüşe göre doktor bir Teosofist, karısı ise şüpheci. Bu bir avantajdır, çünkü bir şüphecinin elde ettiği sonuçlar, bir inananın elde ettiği sonuçlardan çok daha tatmin edicidir çünkü bunlar, inananın kendisini hipnotize ettiği tüm kavramları dışarıda bırakır. Bu beyefendi ve karısı arasında yaklaşık yüz mil uzaktaydı ve karısının gönderdiği ilk mesaj çok basit ve anlaşılırdı. Uyanık beyin bilincinde bunu düşünüyordu. Alıcının tam olarak gönderilen kelimeleri alması gerektiği düşünülebilir, ancak hayır:

*Mayıs*12.*Verici*,*Bayan*.*S*. Sağ salim vardık. Keyifli geziler. B. oldukça iyi hissediyor. - Eski tarz bir evde güzel bir yerimiz var.

*Mayıs*12.*Kabul edilmiş*.

İyi bir yolculuk geçirdim. B. iyi uyudu. Ev kare şeklinde ve sade bir şekilde inşa edilmiş; ağaçlarla çevrili sundurma; yolun önünde değil; odalar çok güneşli (hepsi doğru. Bundan sonrakiler görünüşe göre durugörüyle görüldü. - ED.) Ev sahibesi aynı ceketle birlikte güneş başlığı takıyor. Küçük çocuk üç yaşında. (Çocuk bekliyordu ancak ertesi güne kadar gelmedi. Açıklama doğru). Kuzeydoğuda yangın. (Yangın ertesi gece meydana geldi).

*Mayıs*13.*Verici*,*Dr*..*S*. Theresa B. ve annesi dün buradaydı; ayrıca Clara ve Emma. İş biraz sıkıcı. - Dün W'nin evi yandı.

*Mayıs*13.*Kabul edilmiş*.

Sanırım Theresa B. oradaydı ya da geliyor. - İşle ilgili anlayamadığım bir şey; Bence bu kötü.

Gönderilen mesajda yer almayan birçok ek bilginiz var. Neden alındılar? Eğer size üç yol hakkında söylediklerimi uygularsanız, ek ayrıntıların beyin bilinci tarafından gönderilmediğini, diğer yollar boyunca ilerlediğini kolaylıkla fark edeceksiniz, çünkü bu gerçekler tamamen doğruydu. Ev sahibesi anlatıldığı gibiydi ve mesajı ileten kişi tarafından görülmüştü, dolayısıyla iletilen gerçekler, kasıtlı olarak beyin yoluyla gönderilmemiş olsa da, onun bilincindeydi. Bu özellikler sayısız deneyin tamamında mevcuttur. Sürekli olarak iletilenden daha fazlasının alındığını, ancak bazı durumlarda daha azını buluyorsunuz.

Örneğin: "Theresa B. ve annesi dün buradaydı." Kadının gönderdiği mesajlar, kocasının gönderdiği mesajlardan daha iyi ulaşmış ya da daha iyi karşılanmış gibi görünüyor; bunun nedeni ya kadının daha kesin düşünmesi ya da kocasının daha anlayışlı olmasıydı. Alınan tek şey şuydu: "Sanırım Theresa B. oradaydı veya geliyor ve iş konusunda anlayamadığım bir şey ve bunun kötü olduğunu düşünüyorum."

Yukarıdaki mesajın büyük bir kısmının fiziksel beyin yerine astral beden aracılığıyla alındığını düşünüyorum. Beyinden beyne giden mesajın keskinliği ve netliğinden yoksundur. Bu bir mesajdan çok bir izlenimdir.

Ertesi gün olumsuz sonuç var. Bir tarafta hiçbir şey gönderilmedi, diğer tarafta ise “Tahsis edilen zamana uymayı unuttum”. Ve ilginçtir ki, bir başarısızlığın olduğu durumlarda*ikisi birden*unutkanlığa düşmüş gibi görünüyor.

Sonra oldukça mantıksız görünen bir şey gelir. "B. hiç iyi görünmüyor. İlaç almaya gittim.” Alınan şey şuydu: “Bir sürü şarap fıçıları ve damacanalar görün. Perdelerle ilgili bir şey.” Bu pek başarılı bir mesaj gibi görünmüyor. Biraz daha ileri gidersek ne buluruz? Bayan S. büyük bir şarap mahzenini ziyaret etmişti ve odasındaki perdeler de onu çok rahatsız etmişti, ancak hiçbir şey söylememesine rağmen, yaratılan izlenim, beyin aktarıma katılmadan kaybolmuştu. Perdelerden duyulan rahatsızlık son derece ilginç ve anlamlı bir gerçektir; astral yolu boyunca ilerleyen astral rahatsızlık titreşimi, gönderilen mesajı bastıracak kadar güçlüydü

fiziksel beyin tarafından algılanır ve alıcının zihninde uygun mesaj olarak kendini kabul ettirir.

Biraz sonra çok ilginç olan başka bir duruma geliyoruz, çünkü alıcı vericiden daha hassastır:

*Mayıs*20.*Verici*,*Bayan*.*S*.

Elbiselerim, ayakkabılarım yırtılmış; kollarımda zehirli meşe var. - Umarım kötü olmaz.

*Mayıs*20.*Kabul edilmiş*.

At binmeye çıktın. - Elinde bir ayakkabı tuttuğunu görüyorum. Sağ kolunda zehirli meşe var. B. daha iyi. - Sana postalamamı istiyorsun *Bülten ve Chronicle*. (Bayan S. kükürt kaynaklarına gitti. Zehirli meşe yalnızca sağ kolundaydı. B. üç kilo almıştı.*Bülten*yalnızca ek).

Daha sonra, notların karşılaştırılması sonucunda, vericinin belirttiği gibi zehirin her iki kolda değil, yalnızca bir kolda olduğu ve zehiri alan kişinin sağ kolun ve sağ kolda meydana gelen yaralanmanın resmini gördüğü ortaya çıktı. .

Şimdi bu vakalar düşünce aktarımının isteyebileceğiniz kadar kesin ve net bir kanıtıdır. Çok yakın gönderme ve alma işlemine sahipsiniz; bazı durumlarda gönderilmek istenenden daha fazlasının eklenmesi; ama her durumda gönderenin bilincinde ek bir şey mevcuttu. Ve sonra, gönderenin her iki koluna da yaralanma mesajı gönderdiği ve alıcının yalnızca bir kolun yaralandığı fikrini aldığı ve en ilginç durumla karşı karşıya kalırsınız.*O*Yaralanmanın gerçekten meydana geldiği yer. Bu olay beni bir noktada şaşırtıyor. Çifte yaralanma bildiriminin neden sıradan uyanıklık bilincine gönderildiğini anlamıyorum. Muhtemel bir açıklama, gönderenin korkmuş ve biraz histerik olması ve yaralanmanın sınırlamasını fark etmemesi olabilir. Ama bunu şimdilik, içinde bulunduğumuz durum olarak bırakmayı tercih ederim.*işleyiş tarzı*pek açık değil. Bu yüzlerce vakadan yalnızca biri. Olursa senin için daha iyi olur

Başka birinin deney kayıtlarına güvenmek yerine, kendi deneylerinizi yapmak için bu araştırma çizgisiyle ilgileniyorsunuz. Ancak bir uyarı var; o da, fenomeninizin gerçekleşmesi konusunda ısrar ettiğiniz yasaları veya koşulları belirlerken çok katı olmamanız gerektiğidir. Bilimsel düşünceye sahip sıradan bir insanın hemen şöyle diyeceğini biliyorum: “Her türlü sahtekarlığa kapı açıyorsunuz. Katı test koşulları oluşturmalıyız.” Evet, eğer iş yerindeki yasaların tamamını biliyorsanız bunu yapabilirsiniz; ancak koşulları öğrenene kadar, kendi cehaletinizden koşulları ortaya koymak ve ardından olayların "test koşulları" altında gerçekleşmediğinden şikayet etmek tam bir aptallıktır. Bu işin ne kadar saçma bir şekilde yürüdüğünü size gösterecek bir örnek ödünç almama izin verin.

Bir fotoğrafçının, orada fotoğraf henüz bilinmeden önce Çin'in ortalarına gittiği ve güneş ışığında fotoğraf çekmeyi teklif ettiği söyleniyor. Herkes ona güldü; Güneşin resim yapması nasıl mümkün olabildi? Onun bir aptal olduğu açıktı. Ancak yöntemleri daha ayrıntılı incelendiğinde onun bir aptaldan ziyade bir düzenbaz olduğu ortaya çıktı. Yaptığı tüm prosedür halkı kandırma çabasından ibaretti. Resim yaparken yaptığı ilk şey kutunun üzerine siyah bir bez örtmek oldu; ve bu kumaşın altına çok sayıda hazır resmi kolaylıkla yerleştirebileceği açıktı. Kameraya koymakta ısrar etmesi hile yapmak istediğini gösteriyordu. Ayrıca, içinde resimlerin gizlenip gizlenmediğini görmek için kimsenin açmasına izin verilmeyen kapalı bir kasa getirmekte ısrar etti. İçinde fotoğraf olmadığını kanıtlamak için kimsenin çantaya bakmasına izin vermedi ve onu siyah kumaşın altına kameraya koymakta ısrar etti. Elbette, önceden küçük kapalı çantasına koymadıkça ve kimsenin bakmasına izin verilmediğinde bir örtünün altında kameraya koymadıkça resim yapamayacağını hemen anlıyorsunuz. Onun bir sahtekar olduğu açıktır. Peki fotoğraflarını almış gibi davrandığında ne yapar? Bataklığı açıp onlara gösteriyor mu? HAYIR! Küçük çantasını siyah bir beze sarıp güneş ışığının girmesine izin verilmeyen bir odaya taşıyor, ancak güneşin yanında resim yapıyormuş gibi yapıyor. Sanki resimlerin yapıldığı söylenen güneş ışığının bulundukları yere girmesine izin verilmemeli! Yani güneş ışığında fotoğraf çekebildiğini kanıtlamak için; Test koşulları olarak bunu açık bir kutuda yapması ve isteyen herkesin tabaklarını incelemesi gerektiğini belirlediler.

hiçbir resmin gizlenmediğini gösteriyor. Karanlık odaya girip onlarla “gelişmek”ten bahsetmemelidir. Onlar bu kadar açık sözlü bir şekilde kandırılamayacak kadar akıllı insanlardı; ve o sefil bir sahtekardı. Karar böyleydi; ancak elbette bu "test koşulları" altında hiçbir fotoğraf alamadılar.

Bu tür bir olguyu araştırırken insanların yaptığı da tam olarak budur. Bazı şartların getirilmesi gerektiğini söylüyorlar. Olayın doğru olduğunu bilen talihsiz kişi, bu şartların, olayın gerçekleşmesini imkansız hale getirdiğini boş yere söyler. Eğer oldukça cahilseniz, mümkün olan her koşulda deneylerinizi yapmalısınız; ve sonuçlarınızı özgürce elde ettiğinizde yavaş yavaş koşullarınızı yavaş yavaş değiştirebilir ve sonuçların kaybolduğu noktayı işaretleyebilirsiniz. O zaman adil bir ilmin yolunda olmanız muhtemeldir. Çünkü doğa, koşullarını ne bilim adamlarının, ne de Psişik Araştırmacıların teorilerine uyacak şekilde düzenlemez. Olayları kendi yöntemiyle ortaya çıkarır ve bunları öğrenmek isteyenler, olayların gerçekleşmesi için uygun olduğunu düşündükleri koşullara göre değil, doğanın onlara verdiği şekilde ele almak zorundadır. "Doğa itaatle fethedilir" bilimsel araştırmacının büyük kuralıdır. Dikte ile fethedilmedi. Sıradan bilim o kadar ileri gitti ki, daha önceki araştırmalara paralel olarak pek çok keşif yapılabilir ve bilim insanları, şu anda yürüttükleri araştırmaların arkasında daha önceki araştırmaların ne kadarının yattığını unutuyorlar. Artık bir kimyager için belirli kesin çizgileri takip etmek kolaydır, ancak daha önceki kimyasal keşifler bu şekilde yapılmamıştı. Roger Bacon'un her yerde deneyler yaptığını görüyorsunuz. Farklı şeyleri bir araya getirdi ve ne olduğunu fark etti; modern kimyanın temelini oluşturmanın pek de rahat bir yolu değildi; çünkü sonuç olarak bunu kayıtlara geçiriyor: "Hücremin zemininde birkaç kez gerildim." "Parmağımı kaybettim" vb. Bu ilk kimyagerler doğanın çalışma koşullarını ararken kendilerini sakatladılar. Sadece geçici olarak denediler. Bazen bir şey parmağımızı kapar; bazen bilinçsizce geriliyorlardı; ancak bundan sonra yavaş yavaş olayın koşullarını çözebildiler. Eğer deney yapmak için şartları öğreninceye kadar bekleselerdi kimya bilimi bu durumda olmazdı.

Şimdi, bu psişik olaylara gelince, sen daha çok Roger Bacon'un durumundasın. Deneyip sonuçlarıyla yüzleşmelisiniz; ve eğer onlarla yüzleşmeye hazır değilseniz, bırakın bunu, çünkü hiç kimsenin doğa yasalarını bulma görevi yoktur. Keşfedilen yasaların dünyasında mükemmel bir güvenlik içinde çalışabilirsiniz. Ancak keşfetmek istiyorsanız cesaretinizi iki elinize almalı ve cesaretle denemelere devam etmelisiniz; ve ne olduğunu not edin. Bir süre sonra gereksiz olayları ortadan kaldırabileceksiniz.

Sir William Crookes bu şekilde deneyler yaptı ve bu sayede çok dikkat çekici sonuçlar elde etti; Etrafındaki herkes, maddeleşmelerin ancak karanlıkta gerçekleşebileceğinin, maddeleşmenin bir sahtekarlık olduğunun açık bir kanıtı olduğunu söylerken, gerçek bir bilim adamı olan o, yapılan açıklamayı geçici olarak kabul etti ve kendini icat etmeye koyuldu. bir tür lambaydı, ışık titreşimleri maddeleşmeyi parçalara ayıracak türden değildi. Ve sonra keşfetti ki, icat ettiği bu ışık sayesinde hem lambasını havaya kaldırıp hem de ortamın maddileşmesini ve biçimini inceleyebiliyordu. Ama unutmayın ki o bunu, materyalizasyonların gün ışığında gerçekleşmesi gerektiğini söyleyerek yapmadı; ama bunu yapmadıkları gerçeğini sessizce kabul ederek ve sonra en az yıkıcı ışık türünü bulmaya çalışarak. Bu, başlangıçta yasayı koymayan, gerçeği gözlemleyen ve daha sonra gözlemin daha doğru ve dolayısıyla daha tatmin edici olmasını sağlayacak araçlar tasarlamaya çalışan gerçek bilim adamının yoludur.

O halde bu önerileri kendi araştırmalarınız için bir rehber olarak alın; ve düşünce aktarımı söz konusu olduğunda deney yapmanın en ufak bir tehlikesi yoktur. Hatırlamanız gereken tek şey, her zaman aynı şeyi yapmamaktır - en azından mesajların alıcısıysanız; çünkü mesajı alabilmek için kendinizi son derece pasif hale getirmelisiniz. Göndericinin pozitifliği kadar alıcının pasifliği de gereklidir, dolayısıyla bu akıllıca değildir.
her zaman alıcının rolünü oynamak. Karma bir dünyada, önünüze çıkan her şeye fazla açık olmak iyi değildir; ve eğer göndermeden çok fazla alma pratiği yaparsanız, etrafınızdaki her titreşime karşı son derece duyarlı hale gelecek ve hiç istemediğiniz mesajları almaya başlayacaksınız. Kendinizi aşırı alıcılığa karşı korumalısınız. İnsanlar için her bakımdan tehlike oluşturur, özellikle de

Çağdaş uygarlığın koşullarında. Zira “kamuoyu” dediğimiz şeyin çoğunlukla düşünce aktarımı olduğunu unutmayın. Oluşturduğunuz görüşler, sizinkinden çok başkalarının görüşleridir. Bunları hayatın her alanında daha güçlü düşünürlerden yakalarsınız. Eğer tek bir çizgide düşünüyorsanız, bunun nedeni Bay Balfour ya da Bay Chamberlain'in aynı doğrultuda düşünmesidir. Beyinden beyine yakalanan güçlü düşünce akımlarını gönderiyorlar. Her beyin, düşünce akımına biraz güç katar ve böylece bu düşünce akımları artar; onlara karşı fazla anlayışlı olmak istemezsin. Kendi fikirlerini oluşturacak olan kişi, adeta kendi beyninin anahtarını elinde tutmalı, girmesine izin vereceği düşünceleri seçmelidir; ve kapatmak istediği düşünceleri susturuyor. Bir soruyu anlamak istediğinizde; Zihninizi en karşıt görüşlerin tümüne açın ve hepsinin zihne akmasına izin verin, sonra da değerini kendiniz değerlendirin; ama kendinizi düşünce akıntısına kaptırmayın ve en sevdiğiniz politikacıyı veya gazeteyi sürekli olarak yeniden üretin. Bu tür bir kamuoyunun bir ülkede pek değeri yoktur; ve eğer bu ulus gerçekten büyük olacaksa, o zaman düşünce atmosferinin güçlü, bağımsız ve özenle oluşturulmuş düşüncelerle doldurulması ve bugünkü gibi yalnızca yankı atmosferi olmaması gerekir; çünkü yankılar boş bir mağarada en iyi şekilde duyulur ve düşünceler çoğu zaman boş bir beyinden en iyi şekilde yankılanır.

Ancak unutmayın ki, fiziksel plandaki bu düşünce akımlarına ek olarak, kendinizi daha yüksek planlardan gelen akımlara da açarsanız iyi edersiniz. Sık sık savunduğum meditasyon uygulamasıyla, her sabah beyniniz aktif hale gelmeden ve düşünceleriniz meşgul olmadan önce, asil bir düşünce üzerinde sessizce düşünmek ve ardından kendinizi açmak için biraz zaman ayırmanızı unutmayın. Beyninizin ve yüksek bedenlerinizin yukarıdan gelen düşünce titreşimlerine aktarılmasını sağlayın, böylece aksi takdirde elde edemeyeceğiniz bilgileri kazanabilir, aksi takdirde nüfuz edemeyeceğiniz fikir alemlerine tırmanabilirsiniz. İlerlememizi belki de diğerlerinden daha fazla engelleyen şeylerden biri, içimizdeki doğuştan gelen büyüklüğün farkına varmamamızdır. Kendinizi bu dünyadan çok bu dünyanın dışında yaşadığınızı düşünseydiniz; daha önce sık sık söylediğimi bildiğim şeyi, doğduğunuz yerin fiziksel değil zihinsel düzlem olduğunu, doğal atmosferinizin fiziksel olayların değil, fikirlerin atmosferi olduğunu anlamaya çalışırsanız; eğer doğuştan hak olarak buna ait olduğunuzun farkına varabilseydiniz

daha yüksek bir dünya ve gerekli olan tek şey onunla iletişim kurmak için zaman ve düşünce vermektir, yaşamlarınız ne kadar daha muhteşem olur, evriminiz ne kadar hızlı olur. Sahip olmadığınız bir iletişim ortamı yaratmak zorunda değilsiniz; yapmanız gereken tek şey, geride kalan sayısız enkarnasyonda halihazırda oluşturulmuş olan aktif çalışan güç aygıtını atmak ve yalnızca onu harekete geçirmek için gerekli dokunuşu beklemektir. İnsan evriminin şu andaki aşamasında zihinsel bedeniniz yalnızca bulanık bir şey değildir; Organizasyonu şimdiye kadar ulaştığından çok daha ileri gidecek olsa da, kesin ve organizedir. Astral bedeniniz - oldukça kültürlü, makul ve düşünceli olan çoğunuzda - eğer siz ona bir fırsat verirseniz, büyük ölçüde çalışmaya hazır bir organizmadır. Ama sürekli olarak fiziksel bedene doğru koşuyorsanız, kendinizi yalnızca beyin yoluyla çalışmaya alıştırırsanız, o zaman yüksek araçların daha incelikli işleyişini, yukarıdan gelen ve size yol gösterecek olan mesajları bilmeniz nasıl mümkün olabilir? uyanık bilincinizi böyle tarif edilemez bir şekilde aydınlatıyor mu? Kitaplar aslında bize bilgi edinmenin bir yolunu sunar; ama her kitaptan daha büyük, basılı yapraklardan daha emin, dudaklarıyla ve sesiyle öğreten herhangi bir öğretmenden daha aydınlatıcı, her zaman içinde yaşadığınız yüksek dünyalardan size gelebilecek mesajlardır; onlara dönmedi. Size tek söylediğim, dikkatinizi o yöne çevirmeniz gerektiğidir; Bugünün dünyasının açgözlü iddiaları arasında, dikkatinizi gerçekten ait olduğunuz yüksek dünyalara çevirmek için sadece bir çeyrek saat bile ayırmanız gerektiğini düşünüyorum. Bunu yapın ve bu titreşimlerin yavaş yavaş, yavaş yavaş bilinçte ortaya çıktığını göreceksiniz. İlk başta bu, loş bir aydınlatma, daha önce hiç hoşlanmadığınız favori kitapların anlamlarına dair bir içgörü, yazarınızın fikirlerini normal çalışmanızda bulduğunuz her şeyin ötesinde kavrama olabilir; ve o zaman düşünce aktarımının yüksek zihinsel dünyalardan fiziksel beyne doğru devam ettiğini ve yalnızca başkalarının beyin bilinciyle değil, zihinle de temasa geçtiğinizi bileceksiniz. Ama eğer bu dünyada, dikkatinizi çalıştığınız şeylere çevirmeden, beyninizle bile bilgi edinemiyorsanız, o zaman nasıl olur da, yüksek dünyaların bilgisini anlamaya çalışırken, dikkatinizi çevirmeden bunu elde edersiniz? ona ve bu ince titreşimlerin

Beyninizi birkaç dakikalığına bile bunların alımı için serbest bırakmadığınızda, beyninizde kendilerini kanıtlayacaklar mı?

MYÖNTEMLERÖFsenKATLANMA

Bu gece, ortaya çıkma yöntemleri hakkında bir şeyler söylemeyi öneriyorum, yani insanların içsel insan konusunda kendilerini geliştirebilmeleri ve böylece şu anda şaşkın ve şaşkın oldukları halde yavaş yavaş kesinlik ve bilgi edinme yolları hakkında bir şeyler söylemeyi öneriyorum. Çünkü ele aldığımız bu Yeni Psikoloji, insanlar "bilinçdışından" gelme başlığı altında bir araya getirilen pek çok olgunun ortaya çıkmasına neden olan şeyleri "görene" ve izini sürinceye kadar hiçbir zaman tam olarak anlaşılamayacaktır. bir nevi açıklama.

Bu dersler sırasında, bu fenomenlerin ortaya çıktığı farklı kaynakları göstermeye çalıştım, böylece teorik olarak, onları kendi başınıza sınıflandırabilirsiniz - yani şu veya bu fenomen hakkında okudukça: " Bu, eşyanın tabiatının falanca kısmına aittir; bunu başka bir kısma" vb. Ancak, teoriyi basitçe üzerinde çalışmak ve uygulamak yerine, kendi algı yeteneğinizle, yeni bir vaka ortaya çıktığında, onun gerçek kaynağının ne olduğuna karar verebilmeniz çok daha tatmin edici olacaktır. Bu nedenle, olası gelişimin belirli hatlarını önünüze koymak bana faydalı görünüyor; hatta belki de bu hatlardan bazıları istenmeyen ve tehlikeli olduğu için daha faydalı; oysa diğerleri, mükemmel bir şekilde başarılı olmasalar bile, en azından bunları uygulayanlara gelişimlerini hızlandırmada faydalı olmuşlardır, mevcut enkarnasyonda işi tamamlamak için zamanları olmasa bile.

Öncelikle geliştirilmesi gereken şeyin ne olduğunu düşünmeliyiz; çünkü yöntem, doğanın gelişmenin arandığı kısmına bağlı olacaktır. Ve görüyoruz ki, insan evrimi kaçınılmaz olarak iki ana hat boyunca ilerleyecek; biri bilinç tarafında, diğeri ise araçlar tarafında. Bilincin kendisi büyük ölçüde açılacak ve daha derin, daha net bir içgörü, daha dolgun ve daha sağlam bir kavrayış ortaya koyacaktır. Bu nedenle, bilince uygulanan gelişim yöntemleriyle ilgilenmemiz gerekecek. Ve bu, terimin en gerçek anlamıyla bir gelişme sorunudur; çünkü bilinç tüm bu olasılıkları kendi içinde barındırır ve mesele, tıpkı bir tomurcuğun mükemmel bir çiçeğe dönüşmesi gibi, onları yüzeye çıkarmaktır. Ancak ilgilendiğimiz konu yalnızca bilincin gelişimi meselesi değil; Çünkü çünkü

Bilinç birbiri ardına düzlemlerde ortaya çıkarsa, bundan bilincin daha yüksek düzeylerden fiziksel beyni doğrudan etkileyebileceği, böylece uyanıklık bilinci dediğimiz şeyde etkiler yaratabileceği sonucu çıkmaz. Çünkü bir insanın hem bilinç hem de üst beden açısından kendi planlarında faaliyet gösterecek kadar gelişmiş olması oldukça mümkündür; ama yine de orada edinilen bilgi fiziksel zihne aktarılamayabilir ve "hatırlanamayabilir". Ancak bilinç çalışabilecek şekilde geliştirildiğinde, içinde çalışacağı araçlar, kullandığı çeşitli bedenler sorunu ortaya çıkar; ve biz bunlardan sadece üçüyle ilgileniyoruz, çünkü eğer bunlardan üçü aktif çalışır durumdaysa, sahibi, açılmanın değeri veya uygulaması hakkında herhangi bir şey öğrenmek için daha fazla fiziksel eğitime ihtiyaç duymaz. Eğer bir insan fiziksel, astral ve zihinsel bedenlerinin kontrolüne sahipse, psikologların "bilinçdışı" dediği şeyden ve onun daha yüksek ve değerli tarafı olan süper bilinçten gelen bilgiyi kendisi için elde edebilir. Ancak evrimin şu andaki aşamasında, zihinsel bedenin üzerindeki bilinçten gelen bilgilerin aşağıya inmesi nadirdir. Tabii ki bu deha durumunda olur, çünkü aydınlanmanın nedensel bedenden, tüm anıların depolandığı kalıcı hazine evinden geldiği birçok deha durumu vardır. Aynı zamanda, kademeli evrim ve kesin uygulama yoluyla dışsal araçlarını nedensel bedende çalışabilecek şekilde mükemmelleştiren kişiler durumunda da ortaya çıkabilir. Ancak çoğunlukla ve tamamen amacımız doğrultusunda, bu üç alt beden bizi ilgilendirenlerdir; ve bilincimizi nasıl ortaya çıkaracağımızı bilmek istiyoruz; fiziksel bedenimizi nasıl geliştirebiliriz; astral bedenin nasıl çalışır duruma getirileceği; ve aynı şeyin zihinsel beden için nasıl yapılacağı; öyle ki bilinç tarafında güçler ortaya çıksın, formlar tarafında ise bu güçlerin kendilerini ifade ettiği organlar ortaya çıksın.

Şimdi bazı evrim yöntemlerine göre tüm güç araçlara yönlendirilirken bilincin ortaya çıkışına dikkat edilmez; ve durum böyle olduğunda sonuçlar özellikle tatmin edici değildir, çünkü kişi psişik duyular açısından gelişmiş olabilir, ancak bunlar pratikte işe yaramaz olabilir, çünkü organlar olarak gelişmiş olmalarına rağmen bilinç bunlar üzerinde çalışmaya hazır değildir. Bu yapay bir zorlamadır. Evrimi meydana getiren bilinç yerine

yönetim ve binaya başkanlık etmek, bir dereceye kadar organların evrimini zorlamak ve onları adeta bilincin evriminin önüne geçirmek mümkündür; Böylece insanlar hiç anlamadıkları pek çok şeyi görüp işitebilsinler. Ve bu durum çoğu zaman insanların "psişik" olarak doğduğunda, yani bu nitelikleri önceki yaşamlarında geliştirmiş olduklarında olur. Genel olarak, insanlar çok fazla gelişmemiş olsalar da bu psişik güçlerle doğduklarında, önceki yaşamlarında kendilerini bedenler üzerinde çalışan yöntemlere adadılar ve bilincin gözetimsiz kalmasını sağladılar; sonuç kayda değer bir psişik gelişmedir, ancak gelişmemiş bilinç bu güçleri akıllıca kullanamadığından, bunlar nispeten az değere sahiptir ve sahibi için bir hazineden çok bir sıkıntıdır. Bu tür insanlar hiçbir şekilde kıskanılmamalıdır; ve eğer kendilerini, nasıl kullanacaklarını bilmedikleri, onları rahatsız eden ve üzen güçlere sahip olurlarsa, anlamadıkları ve kontrol edemedikleri bir takım olayları hayatlarına getirirlerse, bu tür insanların akıllıca yapabileceği tek şey, Yapmaları gereken, kendilerini bilinçlilik tarafında bilinçli bir gelişmeye ayarlamak ve böylece daha önceki yaşamda yapamadıklarını bu yaşamda telafi etmektir.

Öncelikle, özellikle bu konuların binlerce yıldır incelendiği Hindistan'da kabul edilen teoriyi kısaca ifade edersem, açıklama yöntemlerini çok kolaylıkla takip edebileceğimizi düşünüyorum; ikincisi ise bugün kendi aramızda önerilen yöntemleri; o zaman aramızdaki yöntemlerin bu iki büyük gelişme bölümünden hangisine ait olduğunu görebiliriz. Eksiksiz bir teoriye sahip olmak her zaman tavsiye edilir, çünkü yeni bir şey ortaya çıktığında onu koyabileceğiniz bir yer vardır ve şu anda Batı'da böyle bir teori bulunmadığından, bir tanesi için Doğu'ya gitmeliyiz. ve bunun aramızda olup bitenleri nasıl etkilediğini görün.

Hindistan'ın sıradan psikolojik biliminde - binlerce yıllık bir psikoloji - Yoga'nın iki büyük formu vardır; Hatha Yoga ve Raja Yoga; ve tüm gelişme bu iki bölünmenin altına doğal olarak ve kaçınılmaz olarak düşer. Hatha Yoga'nın teorisi şudur: Genel olarak fiziksel bedenle başlamak en kolayıdır çünkü o zaman en azından hakkında bir şeyler bildiğiniz bir şeyle uğraşırsınız. Yani fiziksel bedeninizden başlayarak onu neredeyse inanılmaz ölçüde kontrol altına alabilirsiniz; fiziksel bedenin kendi içinde karşılık geldiği gibi

üst bedenlerdeki organların çeşitli yerlerine, alt bedendeki organları uyararak üst bedendeki o organlara ulaşmak mümkündür; böylece, fiziksel gözden başlayarak, astral bedendeki ilgili organları yukarıya doğru giderek geliştirecek ve böylece durugörüyü geliştireceksiniz; Fiziksel kulaktan başlayarak, onu uyararak astral bedende buna karşılık gelen bir büyüme sağlayabilir ve böylece astral düzlemdeki şeyleri duyabilirsiniz. Bu yazışma teorisi tamamen doğrudur. Duyularımız aslında fiziksel bedende değil astraldedir ve bu duyuların merkezleri de astral bedendedir. Fiziksel düzlemdeki tüm görüş, içteki insana, yani algılayana herhangi bir bilgi iletmeden önce, retinadan beyindeki optik merkezlere ve astral bedendekilerden de gerçekte merkezler olan karşılık gelen merkezlere geçer. duyulardan. Beyin, mesajın iletildiği bir telgraf teli gibidir; bu astral merkezlerin uyarılmasıyla görüyorsunuz. Hatırlanması gereken ilk şey budur. Ancak Hatha Yoga, duyuların uyarılmasından çok daha fazlasını içerir. Fiziksel bedenin her parçası üzerinde tam bir kontrol içerir, böylece istemli ve istemsiz tüm kaslar iradenin kontrolü altına alınır. Hatha Yogi, fiziksel bedeninin her parçasını iradesinin kontrolü altına almak için çoğu son derece zahmetli ve hatta acı veren bir dizi süreçten geçer; ve aynı zamanda astral bedendeki yazışmalar da öğretildiğinde, görme ve duyma açısından anlattığım şekilde birinden diğerine doğru ilerler.

Hindistan'da güçlerini göstermeye istekli hatırı sayılır sayıda Hatha Yogi var. Çok olağanüstü şeyler yapabilirler. Kalbin atışını, akciğerlerin çalışmasını ve buna benzer birçok şeyi durdurabilirler. Ve nasıl yapıldığını öğrenene kadar bu oldukça şaşırtıcı. Ancak tüm bunları yaptığınızda şu soru ortaya çıkıyor: "Ne işe yarar?" Aslında yapmak istemediğiniz şeyleri yapmak için bu kadar uzun bir eğitimden geçmeye değer mi? Bir faydası olduğunu söyleyebileceğiniz tek şey astral düzlemdeki görme, duyma ve hissetmeyle ilgilidir; bunların ancak çok sınırlı bir boyuta ulaştığı ve işin yeniliği bittikten sonra ister istemez adam daha da ileri giderek bunun ne anlama geldiğini sormak istiyor. Çoğu durumda astral bedendeki merkezlerle fiziksel duyu organlarını birbirine bağlayamazlar; böylece çoğu durumda başarılı olamazlar

beyin bilgileri söz konusu olduğunda görme veya duyma. Transa girerler ve transa girdiklerinde, transa girdiklerindeki kadar akıllıdırlar. Neredeyse tüm Hatha Yogiler transa girebilir; ama bunu yaptıklarında ne olacak? Basitçe şu: fiziksel ve astral bedenlerin ayrılması. Bazı durumlarda astral beden iş başındadır, dolayısıyla insan deneyimler yaşar, ancak bunlar beyin bilincine aktarılamaz; yine de çalışabilmesi bir avantajdır, çünkü astral düzlemde, hafıza olarak değil, yavaş yavaş kendi yolunu açan bilgi olarak fiziksel düzleme süzülecek çok şey öğrenilebilir. Ancak birçok durumda fiziksel ve astral bedenler ayrıldığında, astral fiziksel bedene oldukça yakın kalır, pratik olarak işe yaramaz ve uykuda kalır. Bulabildiğim kadarıyla bu doğrultuda bilgide çok büyük bir artış elde edilemiyor; ama bir şey onlar*Yapmak*elde edersiniz ve bu muhteşem bir fiziksel sağlıktır. Sıradan bir insanı ezebilecek yorgunluklara karşı vücudu taşıyabilmelerini sağlayan kas gücü ve dayanıklılık geliştirirler. Ayrıca yaptıkları uygulamaların zor doğası ve herhangi bir sonuç elde etmek için gereken azim sayesinde büyük bir irade gücü geliştirirler.

Peki bunun ve fiziksel ile astral arasındaki ilişkinin arkasında hangi teori yatıyor? Baktığımızda şunu fark ediyoruz: Evrim sürecinde bilinç, organların biraz ilerisine gitmiş, bilincin çalışması organın oluşumunu sağlamıştır; bu çok büyük ve pratik öneme sahip bir noktadır. Yaşamın işlevi her zaman organın şekillendirilmesinden önce gelir; organ, işlevin yerine getirilmesiyle inşa edilir. Evrimin izini sürerken göze çarpan en güzel şey, bilinç geliştikçe, düşünen kişi düşünce gücü geliştikçe, iradesini kullanarak yaptığı şeyleri birbiri ardına bir kenara bırakıp başkalarına devretmesidir. bedenin otomatizmine ve dikkatini daha yüksek ve daha faydalı şeylere yöneltmeye çalışır. Öyle ki, Hatha Yogi'nin, evrim sürecinde bıraktığı şeyleri yeniden bilinçli kontrolü altına aldığını gördüğümüzde, onun ileriye gitmek yerine geriye doğru gittiğini, gerçekte çok iyi yapılmış olan bir takım şeylerle tekrar kendine yüklendiğini görürüz. Vücudun otomatik mekanizması sayesinde çok daha iyi çalışır ve buna müdahale ederse, ona ulaşmak için büyük çaba harcamak zorunda kalır.

Mekanizmanın üzerinde daha önce yaptığı çalışmalarda elde ettiği mükemmelliğin aynısı.

Astral duyuların bu şekilde uyarılmasıyla uğraştığımızda da geriye gittiğimizi görüyoruz; Astral merkez ilk olarak fiziksel duyu organı aracılığıyla geliştirildi, böylece astral merkezi bağımsız çalışmaya teşvik etmek için fiziksel organı kullanmak, evrim yolunu yeniden izlemek anlamına gelir ve bu, gerçek görme veya işitmeyi ortaya çıkarmaz. astral beden, ancak kendi ifadeleri için fiziksel bedendeki duyu organını inşa eden duyu merkezlerini anormal ve istenmeyen faaliyetlere sokar; astralin, fiziksel bedendeki organlarla doğrudan iletişim kurması gerekmeyen kendine ait bir takım duyuları vardır. Astral duyular doğrudan astral düzlemle ilişkilidir, duyu merkezleri ise düşünen kişi ile onun fiziksel aracı arasındaki iletişim için köprülerdir. Bunları bağımsız olarak aktif hale getirmek istemezsiniz çünkü bunlar asla amacınıza tamamen ve tam olarak hizmet etmeyecektir. Bir amaç için yapılmış bir enstrümanı alıp beceriksizce diğerine uyarlıyorsunuz. Yapmak istediğiniz şey, astral bedende, düşünen kişi ile kişi arasındaki iletişim aracı olarak o bedene değil, bir beden olarak o bedene ait olan kendi duyu organlarını, “çakaları” veya “tekerleklerini” geliştirmektir. ve onun fiziksel aracı. Astral bedenin doğru organları olan canlı “tekerlekler”i geliştirmek yerine köprü olan merkezleri uyarmak tam bir gaftır; anormal bir evrimin içine düşüyorsunuz ve bu kesinlikle istenmeyen ve muhtemelen zararlı bir evrim.

Şimdi Batılı açılım yöntemlerinin Hatha Yoga prensibinden hangilerini aldığını görelim: fiziksel bedeni uyarmalı ve böylece astralde belirli güçleri uyandırmalısınız. Herhangi bir duyuyu fiziksel bir nesnenin dikkatli ve yakından gözlemlenmesine çevirerek başlayan tüm yöntemler bu Hatha Yoga yönteminin bir parçasıdır. Örneğin, artık burada pratik olarak tavsiye edilen doğunun en sevilen yöntemi, beyaz zemin üzerine siyah bir nokta yapıp ona saatlerce birlikte bakmaktır. Kristale bakmak önerilen başka bir yöntemdir. Bu doğrultuda her türlü şeyi öneren çok sayıda Amerikan edebiyatı aldım. Bunların hepsi Hatha Yoga sistemine aittir; ve yalnızca evrimsel olarak geriye gittikleri için değil, aynı zamanda fiziksel organlar üzerindeki son derece zararlı etkileri nedeniyle de temelde zararlıdırlar. Siyah bir noktaya saatlerce bakmanın sonuçlarından biri de

görüntüyü bozar. Gözlerin yaşları sıklıkla bozulur ve daha yaygın olarak şaşılık olarak adlandırılan şaşılığa neden olur. Bulduğunuz başka bir şey de, retina sinirlerinin aşırı zorlanması nedeniyle fiziksel görmenin kademeli olarak körelmesidir; bu aşırı zorlanma yavaş yavaş optik sinir yoluyla optik merkeze geri döner, böylece uzun yıllar süren pratikten sonra optik sinir körelir. ortaya çıkabilir, kararmaya ve hatta körlüğe neden olabilir. Burada Hintli ile Batılı arasında bir fark var; Hintli fiziksel sonucu umursamıyor. Avrupalı ya da Amerikalı yapar. Hintli, yerleşik bir şaşılık sorunu yaşadığında, onunla da onsuz olduğu kadar mutlu olur. Etrafındaki şeylere bakmak istemiyor; aklına farklı bir şey koymuş ve şaşılıktan rahatsız olmuyor. Körlüğe bile aldırış etmez; ama batılı adam bunu çok önemsiyor. Hindistan'da bu şeyler biliniyor ama burada öyle değil; ve bana öyle geliyor ki, bu tür sistemlerin tüm Batı'ya dağıtılması, her Hintlinin kendileriyle bağlantılı olduğunu bildiği tehlikelere dair herhangi bir açıklama yapılmadan yayınlanması oldukça zalimce bir şey. Birkaç kişi güvenli bir şekilde geçebilir, ancak çoğu yaralanır; ve hatta bir adamın bunlardan kaçtığını ve transa girdiğini varsayalım; transtan çıktığında eskisi kadar bilgedir; o sadece kendini hipnotize etmiştir ve bunu yapmanın, onu yapan adam için hiçbir değeri yoktur. Aynı şey işitme için de geçerlidir. Belli bir şekilde nefes alarak sesleri duymak oldukça mümkündür; ama bu ancak boğazda kulakla bağlantılı sinirlere baskı yapılmasıyla olur. İnsanlar bunu yapmanın astral duyuları açtığını düşünüyor gibi görünüyor. İsterseniz okuyabileceğiniz buna benzer birçok şey var. Ama bunları uygulamayın; onlara geniş bir yer vermek daha iyidir. Bunları cahil bir toplum arasında yaygınlaştıran kişilerin, bu uygulamaların yaratacağı sonuçları anlatmamaları, bilgisiz olmalarından kaynaklanıyor olabilir; Bunu kötü niyetle yaptıklarını düşünmüyorum.

Kristale bakmak da durugörünün en düşük düzeyinden başka hiçbir şeye yol açmaz. Bir zamanlar kristale bakmayla ilgili bir gerçek beni çok şaşırtmıştı. Astral görüşü dikkate değer ölçüde geliştiren üyelerimizden birini tanıyorum ve bir gün ondan bilgi almak ve eğlenmek için bir kristale bakıp ne gördüğünü bana anlatmasını istedim. Ona baktı ve onu çeşitli yönlere çevirdi, ama bir süre üzerinde çalışmasına rağmen tek bir şeyi bile göremedi. Düşündüğünüzde bunun nedeni oldukça açık. Vizyonu

Psişik olarak gelişmiş insan, astral bedendeki duyu merkezlerinin uyarılmasıyla değil, çakralardan gelen bir vizyondur; ve birini kullanan kişi, dünyada diğerini kullanan son kişi olacaktır ki bu da, deyim yerindeyse, yalnızca köprünün aşağı doğru giden yolunda, fiziksel etkilerin düşünüre ulaşması ve fikir vermesi için istenmektedir. ona bilgi. Alt astral planın olasılıklarının ötesine geçen bir kristale bakma vakasına hiç rastlamadım. Pratik yaparak görebileceğiniz doğrudur, ancak bunu ciddi bir risk altında yaparsınız. Her ne kadar popüler olsa da, kristale bakmaya çok fazla dalmamanızı şiddetle tavsiye ediyorum, çünkü bundan bazı küçük sonuçlar elde edebilseniz de, kendinizi daha yüksek olasılıklardan uzak tutacaksınız.

Bu evrim çizgisinden Raya Yoga sistemine dönün. Bu oldukça farklı başlıyor. Düşünceyle, bir meditasyon süreciyle başlar; Raja Yoga'nın başlangıcı olan bu meditasyon sürecinden önce, uygulama yapmak isteyen kişinin izlemesi gereken bir ön kurs vardır. Fiziksel bedenini bir dereceye kadar arındırmış olması gerekir; bu bedeni astral gücü uyarmak için kullanacağı için değil, bilincin güçleri büyüdükçe fiziksel beden üzerinde çalışacakları için ve aksi takdirde fiziksel beden üzerinde çalışacakları için olmalıdır. Çalışmalarına hazırlıklı olunması halinde yaralanma ihtimali vardır ve histeri, her türlü hastalık, fiziksel sağlığın bozulması, hatta bazen cinnet ile sonuçlanabilir. Bütün bunlar Hindistan'da gözlemlendi ve araştırıldı ve pratik deneyimler şunu buldu ki, eğer bir insan bu yöntemlere hazırlıksız bir bedenle başlarsa, bilincin aşağı doğru oyunuyla çok dikkat çekici sonuçlar elde edebilirken, çok daha başarılı olacaktır. sağlığı bozulur ve sinirleri bozulur. Vücudun arınması, ayrıntılı bir yiyecek, içecek, uyku vb. sistemi tarafından gerçekleştirilir; bu sistemin ana notası, açlık değil, ölçülülüktür; sinirler aşırı gergin olacak şekilde uyanık yatmak değil, her şeyde ölçülülüktür. Raja Yogi'nin aldığı yiyecek türü satviktir; bu terim genellikle "saf" olarak tercüme edilir, ancak bence bunun "ritmik" olarak çevrilmesi daha doğru olur; yani titreşimleri düzenli, uyumlu, dengeli olan yiyecek. Bu, onların üç özelliğe sahip olduğu madde teorisine dayanmaktadır: Birincisi, insan vücudunda baskın olan Atalet, tembellik ve ağırlık anlamına gelir, dolayısıyla bu niteliği üretme eğiliminde olan gıdalar yasaklanır. Aynı şekilde, maddenin ikinci özelliği olan Hareketlilik'te baskın olan, kötü düzenlenmiş aktiviteye, huzursuzluğa neden olan tüm gıdalar da yasaktır.

yasaklandı. Geriye Ritim kalitesinin hakim olduğu yiyecekler kalıyor. Besin maddeleriyle ilgili bütün bir sistem, bedenin yüksek bilince istendiğinde yanıt olarak titreşmeye hazırlanmasına yardımcı olmak üzere inşa edilmiştir.

Bir sonraki adım duygulara tam hakim olmaktır, böylece bir adam asla duygulara kapılmaz. Bir kişinin kendisine Yoga yöntemlerini öğretmenin güvenli olduğu düşünülmeden önce, bu yolda biraz ilerleme kaydetmiş olması gerekir. Böylece bedenini kısmen arındırdığında ve duygularını kontrol etmeyi öğrendiğinde, zihin, onların deyimiyle "büyük düşman" olarak eğitilir; çünkü zihnin tüm sıradan kullanımı dış dünyaya kaçmaktır ve bu zihin genellikle bir şeyden diğerine en hızlı hareket eden, bir şeyi kavrayabilen ve sonra diğerine dönebilen en iyi zihin olarak kabul edilir ve yakında. Şimdi, yüksek bilincin evrimine geldiğinizde, bu nitelikler son derece engelleyicidir ve Raja Yogi, tüm çabalarını, parlayabilmesi için zihnin sakinleştirilmesini talep eden bu yüksek bilincin evrimine çevirir. Yani onun uygulaması kısmen zihnin sabitlenmesinden ibarettir; bu da büyük ölçüde hayal gücünün kullanılmasıyla gerçekleştirilir, zihinsel bir resim oluşturulur ve dikkat ona odaklanır; sonra bir nokta dışında tüm resimden çekilip o noktaya sabitlendi; sonunda bu nokta düşürülür ve böylece zihin tamamen hareketsiz kalır. Batı'da bu yöntemle ilgili zorluklar şunlardır: Evrim çizgisine göre akıl, Doğu'ya göre daha huzursuzdur; ve yine, insanların sonuçları çok hızlı beklediğini görüyoruz. Zihni düzeltmeye çalışmanın ilk sonucu onun düşündüğünüzden çok daha huzursuz olduğunu keşfetmektir. Oldukça istikrarlı olduğunu düşünen bir zihnin, kendisini çekmeyen bir şeye odaklanması emredildiğinde huzursuz ve her yerde olduğu görülür. Ayrıca, gerçekten tatmin edici bir sonuç elde etmek için bunu yıllarca pratik yapmalısınız ve bu, Batı'da gördüğümüz telaşlı ve yoğun hayata oldukça uzun gelen bir şey. Eğer bunu birkaç hayat önce yaptıysanız, yakında yapacaksınız; ama eğer bu ilk yaşamsa, yorucu bir görev olacaktır, ancak bilgelik, güç ve hizmet anlamına gelen yolda büyümek istiyorsanız bu kaçınılmaz olarak gereklidir. Zihin oldukça istikrarlı bir şekilde büyüdüğünde, sessizliğe indirgenebilir ve düşünmeden orada tutulabilir, o zaman yüksek bilincin kendini ortaya koyacağı zaman gelir ve bununla birlikte kişi gerçek Yoga uygulamasına başlar.

Zihnin bu şekilde sabitlenmesine ve kademeli olarak boşaltılmasına ek olarak, zihni tek bir düşünce üzerinde tutarak, zihinsel bir resimden çok bir fikir üzerinde ve sanki bir fikir üzerinde tutarak, sadece konsantrasyon konusunda hatırı sayılır bir uygulama yapılacaktır. fikrin insanı ele geçirdiği tuhaf bir süreçle, bu fikirden içindeki her şeyi emer. Gerçekte olan şey, zihinsel bedenin kendisini fikrin biçimine sokmasıdır, böylece fikir, düşünenin zihinsel bedeninin bir parçası haline gelir; ve bunu başarabildiğinde, bu sabit düşünceler kalıplanıp şekillenir ve zihinsel bedende yapması gereken iş için gerekli organları yaratır. Bu organlar kısmen geliştiğinde, düşünce gücü onlar aracılığıyla astral bölgeye iner ve ihtiyaç duyduğu organları orada yeniden inşa eder. Görüyorsunuz, evrimin gerçek çizgisi boyunca aşağı iniyorsunuz - daha yüksek olan daha aşağı olanı inşa eder ve bu daha yüksek düzeyde gelişmiş bilinç, zihinsel bedeni şekillendirerek astralin şekillendirilmesine doğru ilerler; ve adam her gün meditasyon ve konsantrasyonunu sürdürürken, düşünce fiziksel düzleme iner ve yüksek güçlerin ifadesi için de beyni şekillendirir. Ve sonunda düşünce akımları aşağıya doğru aktığında, yaralanmadan titreşebilen bir alet bulurlar; ve buna ek olarak, insanın önceki düşüncesinin tamamı beyin hücrelerini geliştirmiş, onları büyütmüş ve çok daha karmaşık hale getirmiş, hem hücrelerin organizasyonunda hem de tüm düşünme süreciyle daha iyi bir araç yaratmış, ve daha yüksek planlardan aşağı indiklerinde daha incelikli akımlara doğru titreşme gücüyle.

Raja Yoga uygulamasının genel şekli budur. Zahmetli, zor, büyük bir zaman ve emek fedakarlığı gerektiren bu iş, başarıyı bekleyebilmek için hayattaki ilk şey olmalıdır. Ama sonuçta bu yalnızca diğer bilimler için geçerli olan şeydir. Gerçekten büyük bir matematikçi olacak kişinin hayatını buna adaması gerekir; Hangi türden olursa olsun büyük bir bilim adamı olacak insan, uzman olmayı seçtiği bilimi hayatının tek nesnesi haline getirir, tüm çabasını bu yönde yönlendirir; ve tüm bilimlerin en zoru, en karmaşıkı ve en inceliklisi olan ruh biliminin, fiziksel planda çalışan sıradan bilime verilenden daha az çabayla öğrenilmesini bekleyebilir misiniz?
fiziksel beyin mi? Düşünürseniz, gerçekte Raja Yogi olacak bir adamın bunu hayatının amacı haline getirmesinin başka yerlerde olduğu gibi burada da evrimin kuralı olabileceğini göreceksiniz. Ve o bu yolda ilerledikçe

Bu şekilde, sıraya dikkat edin: önce bilinç ortaya çıkıyor, sonra bedenin organları onun ifadesi için şekilleniyor. Bu, organ çalışabildiğinde bilincin anlayabileceği ve ustalaşabileceği anlamına gelir. Bu, insanın kendi içinde geliştiği ve böylece varoluşun farklı düzlemlerinde karşılaştığı her şeyle başa çıkabileceği anlamına gelir; ve birbiri ardına seviyelere girdikçe, o seviyede ihtiyaç duyduğu güçlerin bilincinde geliştiğini ve bunların kullanımıyla yaratılan mekanizmalardan hiçbirinin, tepki verme gücünün ötesine geçmediğini görecektir. bilincin anlama güçleri. Diğer plana göre çok daha zor olduğunu kabul ediyorum; ama sonra seni bir yere götürüyor. Bu gerçekten evrimimizi hızlandırır ve hayatlarımızı olabileceğinden daha asil ve görkemli kılar. İlahi İradenin tüm insanlık için çizdiği tekâmül yoludur; Raja Yoga'nın yaptığı tek şey evrimi hızlandırmaktır; ondan yüz çevirmez, ona karşı çıkmaz.

Geçmişin büyük Öğretmenleri bu meditasyon ve uygulama çizgisinde ilerlediler. Bu onların insan ayaklarının basması için güvenli olduğunu kanıtladıkları yoldur. Ve emeklerin sonunda gelen ödül, her şeyin ötesinde büyüktür.

Ben burada sürekli bu Yeni Psikolojiden bahsediyorum; ancak bunun anlaşılması, bu daha yüksek ve asil yeteneklerin evrimi için çalışanlar için hiçbir şey değildir, adeta çocuk oyuncağıdır. Çünkü bu meşakkatli yolu sonuna kadar takip etme gücünü, cesaretini ve azmini sağlayan tek bir motivasyon vardır; o da hizmet etme ve tekâmülde İlahi İradenin bir kanalı olma arzusudur. Bu yolun bir kısmını, ayrılmış benliğinize hizmet etme arzusuyla yürüyebilirsiniz; Bu yolda size sunulan güç ödüllerinde cesaret, dayanıklılık ve sabırdan bir şeyler bulabilirsiniz. Ancak zorluklar büyüdükçe bu da başarısız olacaktır; Düşüncelerini ayrılmış benlik için güce odaklayan kişi, birlik için çalışan İlahi İrade'ye karşı çalışmaktadır ve her ne kadar muhteşem bir entelektüel hale gelse de, her ne kadar çağlar boyunca doğmamış olan bedeni büyük ölçüde geliştirebilse de. ne de ölürse, ayrılık tanımayan, yalnızca birlikle yaşayan Ruh'un en derin yaşamına dokunamaz.

Bahsettiğim bu açılma yolları boyunca, siz gerçekten bilinci ve formu açıyorsunuz. Ama en yüksek yol, üzerinde

bu yollarda yürüyenlerin gözleri sabittir; bu, tüm yaşamların ayrı değil, tek olduğunun tanınması anlamına gelen ruhsal evrimdir; tüm varlıkların Öz'de yaşadığı ve Öz'ün de onlarda yaşadığı; Herkesin "başkaları" olarak değil, bir olarak görüldüğü en yüksek bilgi. Öyle ki manevi dünyanın eşiğine ulaşan insan, o dünyada aslında kendisini görür, ama kendisini ortak, evrensel bir yaşamın parçası olarak görür; yaşamı ve güçleri söz konusu olduğunda, alt düzeylerde yer alan tüm biçimlerin kendisine ait olduğunu ve mücadeleleri ve emekleriyle geliştirdiği belirli bir biçimin gerçekte artık kendisine ait olmadığını fark eder. hayatı bir olan evrende çevresinde gördüğü diğer nesnelerden ayrı bir şeydir. Öyle ki, gözleri manevi dünyanın büyüklüğüne açıldığında artık çevresindekilerin farklılıklarını görmek, kendisini onlardan farklı görmek ona düşmez. Kendisine en az aşağılanan suçlu, kendisinin bir parçasıdır ve suçlunun biçimi, kendisinin son derece gelişmiş biçimi olduğu kadar onun da biçimidir. Ne kadar alçak, ne kadar alçak ya da aşağılık olursa olsun herhangi bir biçimi paylaşabilmesi ve kendisinden bir parçayı bu biçime dökerek onu, kendi yardımsız çabalarıyla tırmanabileceğinden biraz daha yükseğe çıkarabilmesi, böyle bir yaşamın ihtişamıdır. Dünyanın Kurtarıcısı olmaktır; hiçbir fark bilmemek, azize ve suçluya eşit gözlerle bakmak, İlahi Olan'ın her iki tezahürü olarak, biriyle olduğu kadar diğeriyle de özdeşleşmek - belki de daha aşağı olanla daha yüksek olandan daha fazla özdeşleşir, çünkü alttakinin yardıma ihtiyacı vardır ve daha yüksek ve daha zeki olanlardan daha fazla çaba gösterirler. Dünyanın Kurtarıcısı olmaktır: bilge olmak, ama yalnızca bilgelik tüm cahillerin arasına yayılsın ve her cahil insanı bildiği için biraz daha bilge yapsın; saflık kazanarak kötü ve kirli olanların arasına çıkmak ve saflığın doruklarına yükseldiği için onları biraz daha temiz hale getirmek; öğrenmek için ama sadece paylaşmak için; kazanmak ama yalnızca vermek; en aşağıya en etkili şekilde dokunabilmek için en yükseğe çıkmak. Çünkü ne kadar yükseğe tırmanırsanız en alttakine o kadar kolay dokunabileceğiniz doğrudur; onlara boyun eğerek değil, onlarla kendi birlik ve kimliğinizi hissederek. Kendini günahkarla bir hissetmek ve kendi saflığını onunla paylaşmak, gerçek ruhani insanın bir parçasıdır. Her türlü aklın ve her türlü kuşatıcı biçimin ötesindeki manevi yaşamla kastedilen budur; İlahi erkekliğin gerçek ihtişamı budur; manevi yaşamın gerçeğidir. Her gelişme değersizdir, tüm hızlı evrim değersizdir, tüm gelişme değersizdir, eğer bu tek yüce amaca, ayrılığa son vermeye hizmet etmedikçe; artık başkalarını düşünmemek

Kendinden farklı olmak ama tüm evrenin, Yaratıcısı'nda olduğu kadar, O'nunla bir olan her yaşamda da olduğunu bilmek; İlahi hayatı paylaştıkça evrendeki her forma yaklaştığımızı bilmek; çünkü bu yalnızca Ruh'tan olan için doğrudur: "O, nefes almaktan daha yakındır, ellerden ve ayaklardan daha yakındır."
